

6746

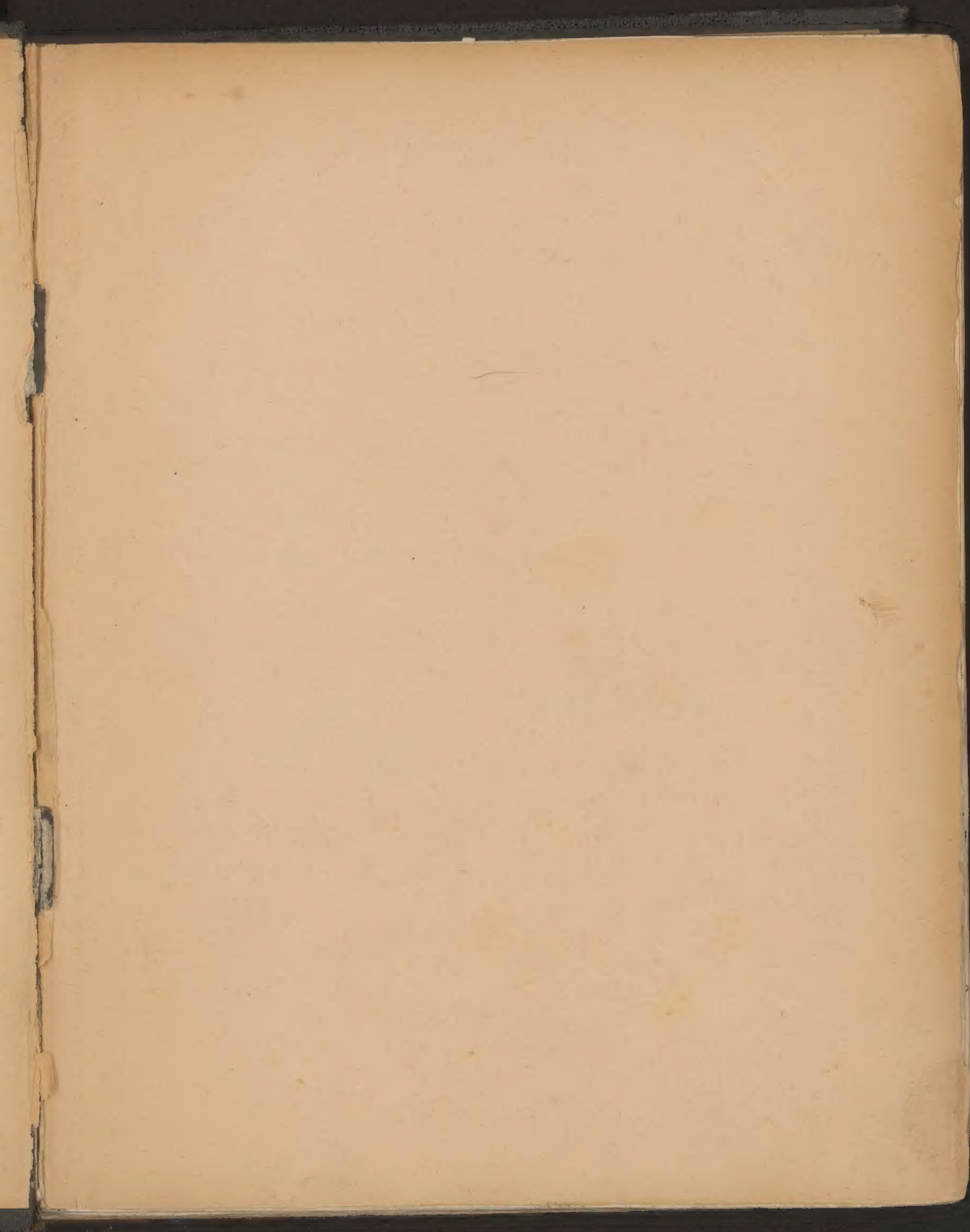
01

N. 344

Tamten

6746

II

116
98

Pod Zaborcem
W. prygwistawskim "krajem"

(Karimierz Wielhorski)

albo

Tamten

Dramat wspaniały w 5 aktach
napisał * * *

Józef Charkoff

Drukarnia

Wielbocka
Lasowska

Osoby.

Zaw. General Horen (general rząd armii)
 Kam. Pułkownik Korniłoff ^{ura. do rez. porucznik}
 wegr. Porucznik Botkin ^{uraz. do rez. porucznik}
 Rom. Kornet Nikiforoff
 Sien. Kapitan Jurej Andriejew Agafonoff
 Sol. Porucznik Wielhoff
^{wojsk. inż. Teodor Warszaw.}
 Sien. Porucznik Wielhoff
 Miel. Bogdanowski
 Kap. Józef Hreniowski
 Popr. Maryan Geyer
 Zap. Jan Wielhorska
 Trapi. Marta Wielhorska
 Sien. Anna Lwowska
 Krys. Julia Porbiel
 Jere. ~~Lidia~~
 Rom. Marja } Elżbieta
~~Le. Kor. 1~~
 Wol. 2 } Potkieta czarna ubrana
 Teodor 3 }
~~Kor. 4~~ 4 } sen

Komisarz Cyrkulu
 Rewirong

Stary kalendarz Kuliapkin

Aktor

Step
Buchał

Ukraymyjska restauracya, Hetotkowsko

Wojn

Kazierka

Impe

Fozia

Koim

1) ~~Ukraymyjska restauracya~~ 1. obywatelska ustugujaca
2) ~~Ukraymyjska restauracya~~ Kłocia " "

D'Yier

Tilpi

Kulher Merciolek

Zawier

1) }
2) } gońcie restauracyjni
3) }

Jept

Sej

Proz.

Frajman-Taper

Senow

Skizka

Moje

1) " Siemirupoff

Zboj

2) } kalendarz
3) }

Dziwny kalendarz

Doroczy wiezien

Kislonoss.

Rabon

Przez Dzieje się w Warszawie w narych
czasach.

I Chłaperyk

maty Senow

II Chłop

maty Jejele

Przewidywa

maty Rechon

Akt I

W knajpie

Akt III

W generała Horna

Akt II

Arrestowania

Akt IV

Hedera w cytadeli

Akt V

Na Sybir.

Akt I

Scena przedstawia wnętrze podziemnej warszawskiej restauracji. Wzrost i drugi pokój. Drzwi szklane na ulicę zastornie chronione firankami. W przyległym pokoju, gdy się drzwi otworzą widzieć stoł. przy którym uszła się Dzieci, lampy zapalone i stoł zastawiony książkami. Na lewo - bufet - za nim Włoszyska restauracja bardzo gruba kobieta - obok niej kaszpiorka na wysokim pulpitem - czarna, wstęgowana i krótkimi włosami. Lampy zapalone. W głębi na estradzie stary fortepian.

Scena I

Utrzymująca ^{Wojn} restaurację (Czesze się
za bufetem). Kelner ^{Zawiesz} nakrywa stół
- na lawkach spija usługując Dziewczynę.
Jedna na rogu stołu na lampie
grzeje sobie rękawki do przyzowania
grzywki. ^{Koch} Toria spi w kącie okryta
chustką. ^{Summ} Kasperka robi rachunki.
Za podniesieniem zastawy Długa
chwila milczenia, wreszcie kelner
sprzątając ^{Filip} potrzeba Dziewczynę!

Dziewczyna I

No! nie potrzebuję...

Kelner.

To wynosić mi się ze stołu.

Dziewczyna I

To gdzie się uciekam?

Kelner.

Na dziedzińcu... w piwnicy...

Dziewczyna I

7 98
3 98
9 98
13 98
19 98
25 98
31 98
37 98
43 98
49 98
55 98
61 98
67 98
73 98
79 98
85 98
91 98
97 98
103 98
109 98
115 98
121 98
127 98
133 98
139 98
145 98
151 98
157 98
163 98
169 98
175 98
181 98
187 98
193 98
199 98
205 98
211 98
217 98
223 98
229 98
235 98
241 98
247 98
253 98
259 98
265 98
271 98
277 98
283 98
289 98
295 98
301 98
307 98
313 98
319 98
325 98
331 98
337 98
343 98
349 98
355 98
361 98
367 98
373 98
379 98
385 98
391 98
397 98
403 98
409 98
415 98
421 98
427 98
433 98
439 98
445 98
451 98
457 98
463 98
469 98
475 98
481 98
487 98
493 98
499 98
505 98
511 98
517 98
523 98
529 98
535 98
541 98
547 98
553 98
559 98
565 98
571 98
577 98
583 98
589 98
595 98
601 98
607 98
613 98
619 98
625 98
631 98
637 98
643 98
649 98
655 98
661 98
667 98
673 98
679 98
685 98
691 98
697 98
703 98
709 98
715 98
721 98
727 98
733 98
739 98
745 98
751 98
757 98
763 98
769 98
775 98
781 98
787 98
793 98
799 98
805 98
811 98
817 98
823 98
829 98
835 98
841 98
847 98
853 98
859 98
865 98
871 98
877 98
883 98
889 98
895 98
901 98
907 98
913 98
919 98
925 98
931 98
937 98
943 98
949 98
955 98
961 98
967 98
973 98
979 98
985 98
991 98
997 98
1003 98
1009 98
1015 98
1021 98
1027 98
1033 98
1039 98
1045 98
1051 98
1057 98
1063 98
1069 98
1075 98
1081 98
1087 98
1093 98
1099 98
1105 98
1111 98
1117 98
1123 98
1129 98
1135 98
1141 98
1147 98
1153 98
1159 98
1165 98
1171 98
1177 98
1183 98
1189 98
1195 98
1201 98
1207 98
1213 98
1219 98
1225 98
1231 98
1237 98
1243 98
1249 98
1255 98
1261 98
1267 98
1273 98
1279 98
1285 98
1291 98
1297 98
1303 98
1309 98
1315 98
1321 98
1327 98
1333 98
1339 98
1345 98
1351 98
1357 98
1363 98
1369 98
1375 98
1381 98
1387 98
1393 98
1399 98
1405 98
1411 98
1417 98
1423 98
1429 98
1435 98
1441 98
1447 98
1453 98
1459 98
1465 98
1471 98
1477 98
1483 98
1489 98
1495 98
1501 98
1507 98
1513 98
1519 98
1525 98
1531 98
1537 98
1543 98
1549 98
1555 98
1561 98
1567 98
1573 98
1579 98
1585 98
1591 98
1597 98
1603 98
1609 98
1615 98
1621 98
1627 98
1633 98
1639 98
1645 98
1651 98
1657 98
1663 98
1669 98
1675 98
1681 98
1687 98
1693 98
1699 98
1705 98
1711 98
1717 98
1723 98
1729 98
1735 98
1741 98
1747 98
1753 98
1759 98
1765 98
1771 98
1777 98
1783 98
1789 98
1795 98
1801 98
1807 98
1813 98
1819 98
1825 98
1831 98
1837 98
1843 98
1849 98
1855 98
1861 98
1867 98
1873 98
1879 98
1885 98
1891 98
1897 98
1903 98
1909 98
1915 98
1921 98
1927 98
1933 98
1939 98
1945 98
1951 98
1957 98
1963 98
1969 98
1975 98
1981 98
1987 98
1993 98
1999 98
2005 98
2011 98
2017 98
2023 98
2029 98
2035 98
2041 98
2047 98
2053 98
2059 98
2065 98
2071 98
2077 98
2083 98
2089 98
2095 98
2101 98
2107 98
2113 98
2119 98
2125 98
2131 98
2137 98
2143 98
2149 98
2155 98
2161 98
2167 98
2173 98
2179 98
2185 98
2191 98
2197 98
2203 98
2209 98
2215 98
2221 98
2227 98
2233 98
2239 98
2245 98
2251 98
2257 98
2263 98
2269 98
2275 98
2281 98
2287 98
2293 98
2299 98
2305 98
2311 98
2317 98
2323 98
2329 98
2335 98
2341 98
2347 98
2353 98
2359 98
2365 98
2371 98
2377 98
2383 98
2389 98
2395 98
2401 98
2407 98
2413 98
2419 98
2425 98
2431 98
2437 98
2443 98
2449 98
2455 98
2461 98
2467 98
2473 98
2479 98
2485 98
2491 98
2497 98
2503 98
2509 98
2515 98
2521 98
2527 98
2533 98
2539 98
2545 98
2551 98
2557 98
2563 98
2569 98
2575 98
2581 98
2587 98
2593 98
2599 98
2605 98
2611 98
2617 98
2623 98
2629 98
2635 98
2641 98
2647 98
2653 98
2659 98
2665 98
2671 98
2677 98
2683 98
2689 98
2695 98
2701 98
2707 98
2713 98
2719 98
2725 98
2731 98
2737 98
2743 98
2749 98
2755 98
2761 98
2767 98
2773 98
2779 98
2785 98
2791 98
2797 98
2803 98
2809 98
2815 98
2821 98
2827 98
2833 98
2839 98
2845 98
2851 98
2857 98
2863 98
2869 98
2875 98
2881 98
2887 98
2893 98
2899 98
2905 98
2911 98
2917 98
2923 98
2929 98
2935 98
2941 98
2947 98
2953 98
2959 98
2965 98
2971 98
2977 98
2983 98
2989 98
2995 98
3001 98
3007 98
3013 98
3019 98
3025 98
3031 98
3037 98
3043 98
3049 98
3055 98
3061 98
3067 98
3073 98
3079 98
3085 98
3091 98
3097 98
3103 98
3109 98
3115 98
3121 98
3127 98
3133 98
3139 98
3145 98
3151 98
3157 98
3163 98
3169 98
3175 98
3181 98
3187 98
3193 98
3199 98
3205 98
3211 98
3217 98
3223 98
3229 98
3235 98
3241 98
3247 98
3253 98
3259 98
3265 98
3271 98
3277 98
3283 98
3289 98
3295 98
3301 98
3307 98
3313 98
3319 98
3325 98
3331 98
3337 98
3343 98
3349 98
3355 98
3361 98
3367 98
3373 98
3379 98
3385 98
3391 98
3397 98
3403 98
3409 98
3415 98
3421 98
3427 98
3433 98
3439 98
3445 98
3451 98
3457 98
3463 98
3469 98
3475 98
3481 98
3487 98
3493 98
3499 98
3505 98
3511 98
3517 98
3523 98
3529 98
3535 98
3541 98
3547 98
3553 98
3559 98
3565 98
3571 98
3577 98
3583 98
3589 98
3595 98
3601 98
3607 98
3613 98
3619 98
3625 98
3631 98
3637 98
3643 98
3649 98
3655 98
3661 98
3667 98
3673 98
3679 98
3685 98
3691 98
3697 98
3703 98
3709 98
3715 98
3721 98
3727 98
3733 98
3739 98
3745 98
3751 98
3757 98
3763 98
3769 98
3775 98
3781 98
3787 98
3793 98
3799 98
3805 98
3811 98
3817 98
3823 98
3829 98
3835 98
3841 98
3847 98
3853 98
3859 98
3865 98
3871 98
3877 98
3883 98
3889 98
3895 98
3901 98
3907 98
3913 98
3919 98
3925 98
3931 98
3937 98
3943 98
3949 98
3955 98
3961 98
3967 98
3973 98
3979 98
3985 98
3991 98
3997 98
4003 98
4009 98
4015 98
4021 98
4027 98
4033 98
4039 98
4045 98
4051 98
4057 98
4063 98
4069 98
4075 98
4081 98
4087 98
4093 98
4099 98
4105 98
4111 98
4117 98
4123 98
4129 98
4135 98
4141 98
4147 98
4153 98
4159 98
4165 98
4171 98
4177 98
4183 98
4189 98
4195 98
4201 98
4207 98
4213 98
4219 98
4225 98
4231 98
4237 98
4243 98
4249 98
4255 98
4261 98
4267 98
4273 98
4279 98
4285 98
4291 98
4297 98
4303 98
4309 98
4315 98
4321 98
4327 98
4333 98
4339 98
4345 98
4351 98
4357 98
4363 98
4369 98
4375 98
4381 98
4387 98
4393 98
4399 98
4405 98
4411 98
4417 98
4423 98
4429 98
4435 98
4441 98
4447 98
4453 98
4459 98
4465 98
4471 98
4477 98
4483 98
4489 98
4495 98
4501 98
4507 98
4513 98
4519 98
4525 98
4531 98
4537 98
4543 98
4549 98
4555 98
4561 98
4567 98
4573 98
4579 98
4585 98
4591 98
4597 98
4603 98
4609 98
4615 98
4621 98
4627 98
4633 98
4639 98
4645 98
4651 98
4657 98
4663 98
4669 98
4675 98
4681 98
4687 98
4693 98
4699 98
4705 98
4711 98
4717 98
4723 98
4729 98
4735 98
4741 98
4747 98
4753 98
4759 98
4765 98
4771 98
4777 98
4783 98
4789 98
4795 98
4801 98
4807 98
4813 98
4819 98
4825 98
4831 98
4837 98
4843 98
4849 98
4855 98
4861 98
4867 98
4873 98
4879 98
4885 98
4891 98
4897 98
4903 98
4909 98
4915 98
4921 98
4927 98
4933 98
4939 98
4945 98
4951 98
4957 98
4963 98
4969 98
4975 98
4981 98
4987 98
4993 98
4999 98
5005 98
5011 98
5017 98
5023 98
5029 98
5035 98
5041 98
5047 98
5053 98
5059 98
5065 98
5071 98
5077 98
5083 98
5089 98
5095 98
5101 98
5107 98
5113 98
5119 98
5125 98
5131 98
5137 98
5143 98
5149 98
5155 98
5161 98
5167 98
5173 98
5179 98
5185 98
5191 98
5197 98
5203 98
5209 98
5215 98
5221 98
5227 98
5233 98
5239 98
5245 98
5251 98
5257 98
5263 98
5269 98
5275 98
5281 98
5287 98
5293 98
5299 98
5305 98
5311 98
5317 98
5323 98
5329 98
5335 98
5341 98
5347 98
5353 98
5359 98
5365 98
5371 98
5377 98
5383 98
5389 98
5395 98
5401 98
5407 98
5413 98
5419 98
5425 98
5431 98
5437 98
5443 98
5449 98
5455 98
5461 98
5467 98
5473 98
5479 98
5485 98
5491 98
5497 98
5503 98
5509 98
5515 98
5521 98
5527 98
5533 98
5539 98
5545 98
5551 98
5557 98
5563 98
5569 98
5575 98
5581 98
5587 98
5593 98
5599 98
5605 98
5611 98
5617 98
5623 98
5629 98
5635 98
5641 98
5647 98
5653 98
5659 98
5665 98
5671 98
5677 98
5683 98
5689 98
5695 98
5701 98
5707 98
5713 98
5719 98
5725 98
5731 98
5737 98
5743 98
5749 98
5755 98
5761 98
5767 98
5773 98
5779 98
5785 98
5791 98
5797 98
5803 98
5809 98
5815 98
5821 98
5827 98
5833 98
5839 98
5845 98
5851 98
5857 98
5863 98
5869 98
5875 98
5881 98
5887 98
5893 98
5899 98
5905 98
5911 98
5917 98
5923 98
5929 98
5935 98
5941 98
5947 98
5953 98
5959 98
5965 98
5971 98
5977 98
5983 98
5989 98
5995 98
6001 98
6007 98
6013 98
6019 98
6025 98
6031 98
6037 98
6043 98
6049 98
6055 98
6061 98
6067 98
6073 98
6079 98
6085 98
6091 98
6097 98
6103 98
6109 98
6115 98
6121 98
6127 98
6133 98
6139 98
6145 98
6151 98
6157 98
6163 98
6169 98
6175 98
6181 98
6187 98
6193 98
6199 98
6205 98
6211 98
6217 98
6223 98
6229 98
6235 98
6241 98
6247 98
6253 98
6259 98
6265 98
6271 98
6277 98
6283 98
6289 98
6295 98
6301 98
6307 98
6313 98
6319 98
6325 98
6331 98
6337 98
6343 98
6349 98
6355 98
6361 98
6367 98
6373 98
6379 98
6385 98
6391 98
6397 98
6403 98
6409 98
6415 98
6421 98
6427 98
6433 98
6439 98
6445 98
6451 98
6457 98
6463 98
6469 98
6475 98
6481 98
6487 98
6493 98
6499 98
6505 98
6511 98
6517 98
6523 98
6529 98
6535 98
6541 98
6547 98
6553 98
6559 98
6565 98
6571 98
6577 98
6583 98
6589 98
6595 98
6601 98
6607 98
6613 98
6619 98
6625 98
6631 98
6637 98
6643 98
6649 98
6655 98
6661 98
6667 98
6673 98
6679 98
6685 98
6691 98
6697 98
6703 98
6709 98
6715 98
6721 98
6727 98
6733 98
6739 98
6745 98
6751 98
6757 98
6763 98
6769 98
6775 98
6781 98
6787 98
6793 98
6799 98
6805 98
6811 98
6817 98
6823 98
6829 98
6835 98
6841 98
6847 98
6853 98
6859 98
6865 98
6871 98
6877 98
6883 98
6889 98
6895 98
6901 98
6907 98
6913 98
6919 98
6925 98
6931 98
6937 98
6943 98
6949 98
6955 98
6961 98
6967 98
6973 98
6979 98
6985 98
6991 98
6997 98
7003 98
7009 98
7015 98
7021 98
7027 98
7033 98
7039 98
7045 98
7051 98
7057 98
7063 98
7069 98
7075 98
7081 98
7087 98
7093 98
7099 98
7105 98
7111 98
7117 98
7123 98
7129 98
7135 98
7141 98
7147 98
7153 98
7159 98
7165 98
7171 98
7177 98
7183 98
7189 98
7195 98
7201 98
7207 98
7213 98
7219 98
7225 98
7231 98
7237 98
7243 98
7249 98
7255 98
7261 98
7267 98
7273 98
7279 98
7285 98
7291 98
7297 98
7303 98
7309 98
7315 98
7321 98
7327 98
7333 98
7339 98
7345 98
7351 98
7357 98
7363 98
7369 98
7375 98
7381 98
7387 98
7393 98
7399 98
7405 98
7411 98
7417 98
7423 98
7429 98
7435 98
7441 98
7447 98
7453 98
7459 98
7465 98
7471 98
7477 98
7483 98
7489 98
7495 98
7501 98
7507 98
7513 98
7519 98
7525 98
7531 98
7537 98
7543 98
7549 98
7555 98
7561 98
7567 98
7573 98
7579 98
7585 98
7591 98
7597 98
7603 98
7609 98
7615 98
7621 98
7627 98
7633 98
7639 98
7645 98
7651 98
7657 98
7663 98
7669 98
7675 98
7681 98
7687 98
7693 98
7699 98
7705 98
7711 98
7717 98
7723 98
7729 98
7735 98
7741 98
7747 98
7753 98
7759 98
7765 98
7771 98
7777 98
7783 98
7789 98
7795 98
7801 98
7807 98
7813 98
7819 98
7825 98
7831 98
7837 98
7843 98
7849 98
7855 98
7861 98
7867 98
7873 98
7879 98
7885 98
7891 98
7897 98
7903 98
7909 98
7915 98
7921 98
7927 98
7933 98
7939

4

I. zaraz! Pani Małothowska! Wracis-
tek się szturga.

Małothowska

Nie szturgać się Wiciolek.

Kelner

Bestya się rozfasowała na gościnnym
stolach. Obrus chce poloxyc.

II Dzięweryna I

A gdzie się xapikę?

Małothowska

Mogłaś wcześniej się xbudzić.

Dzięweryna I

I zaraz - ledwo nogami od
wczoraj powłóczę. Tak długo
musiałam usługiwać u Pani
juz gania. A imie to spiz.

Małothowska

Nie pyskuj - z ciebie mam
najmniej xarotku.

Dzięweryna I

Дзівоскуна I

А во тат гоїї пахнувших —
самых таких, со мѣнїя...
А со кроїє...?

Матолковска

Клამієш — тїлко тї мѣ ринеш
їх захєсїє і без до стїгнєнїя...

Дзівоскуна I

/з ланентем / О Дєру! А беземнїє
стїгнєнїя? А тїї рїє так, нї
мнїє јуї сїє сєрцє прїєврєсє
ї мїєлїє і кїснїє і тє їннє.
стїкїє рїкарєдїтїє...

Матолковска.

А нї єкєго на портєр лудї нїє
рєхєдїє?

Дзівоскуна I

/з бєкїєм / А нїє мїєгїє рїє портєрїє...

Матолковска.

А гє її рєдїє рїє портєрїє...

Bez ciebie strachna mi będzie...
ja mam Dzień do Edukacji...
ja muszę o nich myśleć... Boż
by mnie cieżko pokarał jeżeli bym
przez ciebie moje Dzień na
stratę naraziła... /do Kasperki/
Danno Magdalen-a gdzie
janzgvek?

Kasperka.

Kazdam go wynieść z piwnicy.
Strasnie go chce.

Matołkowska.

A to co znów? Danna ma
strasnie nos wydelikacomy...
fii! fii! chce! Nieprawda
janzgvek stoi dopiero ośmy
Dzień. Wynieść go nazad
i postawić na Bufet. To
bardzo dobrze ubiera taki
sezonowy janzgvek...

B

na bankach - a potem. Dais'
może być oficerowie pijani
to się im go podsunie i jedzą...

Kasjerka.

mieśmiło / Zachoruj.

Matytkowska.

To się im powie, że z pijanostką
się porachowali i kwita.

Stena II

Cia sami i Outkownik

Korniloff po cywilnemu.

Jeździłoby ciałowik, b. przystojny.

b. uprzejmy, wykwintny elegancki

do obycia, mówi z wysokebarną

grzecznością, szczególnie z kobieta-

mi, kto by to nie były, - cywilne

ubranie bardzo skromne, pince nos /

Outk. Korniloff.

Podchodzi do bufetu /

Dobry wieczór pani Matytkowska,

Matotkowska.

Ichwilę przerzuciła potem Odyskiję rezonę
 Moje uszanowanie... głębokie -
 moje uszanowanie...
 Pan pozwoli... ja zaraz..
psychodzień spieranie na bufetach

Tut. Ror.

Cicho... cicho... bez hałasu... co
 to jest tak pusto?

Matotkowska.

podchodzi do dyzack
 Pan pułk...

O. Rorm.

ostro. bez zarzeczem słodko
 Kto...? złodzięj Kto pan
 Matotkowska?

Matotkowska.

Pan... może teraz symezosem
 nim się zępa kielizzek
 czerwonego... albo co innego...

Tut. Korn.

O której zwykle przychodzi?

Matotkowska.

Koło dziewiętej...

Dziwierzyna I

/do Rąbki/ Wdzi parma
Magdala... jak się to stara
do tego co ~~zwykle~~ wdzieny
Rąbka.

To podobno jej dawny znajo-
my.

Dziwierzyna I

Widny znajomy. Nawet weso-
łaj porządnie na piwo nie
dał...

Kwerntuff.

/do Matotkowskiej/ Powróć za
dwadzieścia minut....

Matotkowska.

Morze Porozke.

Korniloff

Nie - przede sie po, alejark-
a. Przypdzie tu moj towarzysz
nie dawac mu miejsca, przy-
mac przy bufecie i wz tamci
sie ulokuja dac przed mi-
stolik... Rozumiała pani
Matolkowska?

Matolkowska

Wybornie panie pułk...

Korniloff

Tak? [wygodnij] jak pani
Matolkowska?

Matolk

Tuż niyjak, proszę pana...

Korniloff

Dobrze... Dobrze... ↑

[wychodzi]
Matolkowska

[panna na przodzie wremy]

Muz: babo kedute... a to h'erna
historija.

Priznawany si budu - Tozia wofaje
sklada chutky - wyjnuje gnezbeni
- roz'idie na bufet opiera luterko
o stak - exens graywky - potom si
rozige!

Razjarka.

Przeg Tozia si poprycka?

Tozia.

Wnie si zrobis? na bufecie?

Matotkowska.

Mosc. si Anna Magdalena Tozi
nie czeja...

Tozia.

To skazanie Boze a semi
staremi pannami. Miesnie
ludziom dokuczaja... a to jak wy.

Razjarka.

Moze ja mlodra od ciebie.

8

Lusia

Cyżka mnie? patrzcie ją!

Matołkowska

Picho - Lusia idź do drzwi i
tam się popraw-

Lusia

O gdzie mój puder? już mi
któraś wzięła z szuflady
puder. Klucia - to ty? co?

Klucia & Dziewuszyca

Oderp się... głupia... wzdanie
ją... kto jej bratby puder...

/ Lusia wchodzi ^{u wene} ~~z pudełkiem~~ /

Razjerkka

Tam jej na wszystko pozwolę

Matołkowska

Bo to moja prawa ręka. Był
jak smok - i ludzie i dał
do niej jak na lep...

Arca 4

wychodzi Frajman ↓
ziwy, chudy, łapy stawia 10 kope
parawol
Frajman.

Dobry wieczór!

Matytkowska.
Coż dziś tak późno?

Frajman/pokornie/
Dziwiska!

Matytkowska.
Prosiłam żeby przychodzić przed
Dziwiską. Siadaj pan i graj!

Frajman.
Zemere nikogo niema.

Matytkowska.
To sama nie nie obchudzi-
graj głośno, żeby Cis na ulicy
słyszeli...

Frajman siada do rozstrojonej,
fortepianu i gra okropnego

walka (La Beim souper) Kelner
z serwetą opiera się o ścianę
Dziweryny stają pod serwetami
Matoszkowska Kasjerka za bu-
fetem - niema nikogo z gości

Podchodzi Loxia

Matoszkowska wola ją
Loxia

Loxia.

A czego?

Podchodzi do bufetu

Matoszkowska.

Maż marki. Niech pipi dawa
ale wiem, że iśi. Dziś przyjdą
ruscy - niech się Bóg broni
wyzwąć jaką awanturę.

Loxia.

A co ja zrobię, jak się zacznie
za łby wodzić?

Matoszkowska.

Matoszkowska.

Ty jesteś bardzo chytra i pro-
staczka tak aby to być wilk
włdy i owca cała. No-pamię-
taj - Dorobienie ładny kółce
odemnie...

Lewi.

I. wiecznie panu obieruje.

Matoszkowska

Ale raz już się zbiorę i dam
to zgłupiejęz... no-ida... a...
/drzwi się otwierają wchodzi po-
wiesz Botkin - po cywilizacji
- podchodzi do bufetu/

Scena 5.

Ciż panu Botkin. Co pan

Botkin.

Ja... coś najprzód przy bufecie
zakręce... jakie są zakuski?

Matoszkowska.

A... Pan ^{nie} zaraz do stołu
siada?

Botkin.

Uprowadono panig?

Matoskowska.

Tak! Tak... może angielskiej
gorzkiej - najlepsza...

Botkin.

Dea... Tak... i rakoska...

Matoskowska.

Kloria... - uohi... Camu...

/ Daje jej anak i podaj jej flarby
nowi / Zabawiaj go przy bu-
fecie - sama nie pij - to się
na nic nie zda...

/ Kloria uclwia się do Botkina
co zmarwia z nim - nalewa wodka

Botkin.

Przema. Taka blondynka? Da
je słowo... jak...

złoto... Ladna banna...

Kłonia

Z... gdzie ja Ladna...

Botkin.

Daje złoto... i figura niżej...
wchodzą rozmaite goście - mni-
mierzysni - siadają do stołów
zweryna się ruch / Trójman
przebiega chwile grac, kelner chodzi
dokola stołów, ustępuje - Loria
i inne dziewczyny chichoczą
się witają się z ~~poznanymi~~ gośćmi,
mieszkał kelner - co chwila słychać
głos kelnera - "Dwa ~~okienka~~
mały pilniera, jedna cielica
z nerka - 4 kotlet, 4 kielko
na masle. i 4 D."

Matykowski.

Okiem Trójman nie gra?
Wiercielek powie, Trójman...

gra....

1 Kelner biegnie do Trajmana
i mówi do niego po cichu /

1 Gość

Co to? będę czekał dwie
godziny?

Kelner.

Zaraz! zaraz!

1 Gość.

Zgodaż się zaraz...

Pod oknem dwa stoliki proste
Matotkowska idzie - i wy-
wołuje Kelnera na róg stołu /

Matotkowska.

Te dwa stoliki rozdajcie - jeden
dla gości Foria drugi
dla tego pana, co przy
bufecie stoi.

1. Dziurwerga ustępuje

Proszę pana przy kominku.

Matotkowska, polewa 4)

I Dziweryna.

Niech pani leży pełne, bo goście
się gniewają.

Matotkowska.

Flumias, - powiesz, żeś pro
wodzi rozłuta...

I Dziweryna.

Czego pani leży certy?

Matotkowska.

Że dla ciebie.

(Frajman gra Schumana, Warum?)

Matotkowska.

On on oszalał - co on gra?
chce mi gości wystraszyć?

Botkin.

On bardzo smutno gra...

Matotkowska.

A bo to fiksat - kie dys
podobno dawaj koniecy.

Winiolę, powiedz mu nie
wali szambu separé -
się gościom podoba...

Arena 6.

Ciż Karimierz Włchorak
Ogdański.

Fozia / biquiniehu min /
A jesteś tam narekcie...
Karimierz.

Tak się masz Fozia.
Fozia.

Dobre... myślatesz tam o
mnie dziś rano?

Karimierz.

I nie ma... masz stolik?

Fozia.

Temerobym dla pana nie miało
stolika.

I Gość.

Canno / panno... a moja morderka.

Łozia.

Wiemam teraz czaś - zaraz
pam podam.

I Łoic' /zły/

Ta byłem miewoy - mnie
naleriy iśturizy...

Łozia /podrozi Maximiana
i Bogdan'skiego!

Orory... Autoy - ten sam sto -
liczek, co zawsze....

I Łoic'.

Oanno! panno!

Łozia

A to miedny piernik -

Maximiana.

Daj mu kę muntardę i wroci
do nas to się odcepi....

Łozia idzie po muntardę
mienie ze Łoiciz góciowi słoi
stawia na stole z winikiem z

wraca do stołu, gdzie siedzi Kasi-
niuszka.

Matytkowska do Botkina,
Czyż pan już teraz usiądzie
przy drugim stole...

Botkin.

Dobrze! Dobrze!.. wiem...

Matytkowska.

Czy Dzięwczynna ma z panem
pozostać przy stole, czy
zostawić pana samego i
niech kelner usługuje?

Botkin.

Teraz Dzięwczynna o potem
skoro... już mi będzie sam
niech kelner da nam Dzien-
niki.

Matytkowska.

Dobrze! Do Kłosa! ~~Edz~~
z panem do stołu i...

Panu... Wotkin i Kloria Dcho-
dry / CA to ladna kinstorya!
a tom si wplystila...

Kazimierz do Fozii
Dass nam przedwyszystkim
wodki i narodkiwetk, masla,
i sledzia na zakazke...

Fozia.
Dobre... a ma pan zielone?..

Kazimierz.
Nie mam.

Pogdaniski.
Co takiego?

Kazimierz.
CA no gram z Fozia w zielone!..

Fozia.
Przegrał pan! przegrał pan!
co mi pan kupi za przegra-
ne?

Kazimierz.

Co zechcesz - A teraz Daj
 jeść, bo umieram z głodu.
Łozia odbiega do bufetu - wybiera
przechybi i nalewa wódki!

Bojdański.

Dajś ty naprawdę orzalać?
 Grasz w zielone z tą głupią
 Dzielą oryną.

Kazimierz.

Co chcesz? musisz się zwinąć do
 poziomu jej inteligencji! Ona
 szalenie lubi żeby z nią grać
 w zielone. Dla czego jej mam
 domówić tej brzyźdzy? Ona
 swoje komentarze do Włczego
 wziępiu co na tem? worale nie!

Bojdański.

Zapewne. Koro masz w u-
 myśle na tyle silny odporny,
 że ci nawet gra w zielone

Pam... Włochi i Klara Doko-
dry / o to jedna historia!
a tam się wzięła...

Kazimierz do Tosi:
Dasz nam przedwzrostkiem
wódek i ródkiwesk, masła,
i śledzia na zakąskę...

Tosia.
Dobre... a ma pan zielone?

Kazimierz.
Nie mam.

Pogdanicki.
Co takiego?

Kazimierz.
A no gram z Tosią w zielone!

Tosia.
Przegrał pan! Przegrał pan!
co mi pan kupi za przegra-
ne?

Kazimierz.

Co zechcesz - A teraz Daj
jeść, bo umieram z głodu.
Łozia odbiega do bufetu - wybiera
przechybi i mała wódka!

Boydański.

Dajś ty naprawdę orzalaś?
Grasz w zielone z tą głupią
Dziwotym.

Kazimierz.

Co chcesz? musisz się zwinąć do
poziomej jej inteligencji. Ona
szalenie lubi żeby z nią grać
w zielone. Dla czego jej mam
domówić tej przyjemności. Ona
ma swoje komentarze do Wójtygo
wziętych co na tem? rozalewie!

Boydański.

Zapewne. Koro masz w u-
myśle na tyle silny odporny,
że ci nawet gra w zielone

Z restauracyjing dzięweryng
nie ogłupni... Tylko...

Karimierz.

Tuż wiem, co chęć powiedzieć...
Dziwisz się, że zgodzam się
exas, który mogłoby i
nawet powinienem pre-
sować obok swojej... ~~Łopka~~...

Pogdański.

O miroyimawiaj nawet rego
imienia do temu niejsze...

Karimierz.

Realista... Także ci powiem
jakie ci wytłumacz, ale ci
mnie zrozumiał, że ja
odpoerywane przy tej głupiej
bermyślnej restauracyjnej
posługacze, zmieszony ~~temu~~
~~temu~~ inteligencyi mojej
narzewione.

u Ciebie... tego rodzaju rozrywki:

Bogdanowski.

Czyż to rozrywka?

Kazimierz.

W bezmyślności jej. Odpoczynek.
Mój kuzyn wyśilkim
całodziennym pławi się
po prostu w tym tłumie,
w bruku tego rozklekotanego
forsepianu - nie myśli,
nie pracuje i odpoczywa...
A w dodatku jeśli się gdzie
przeżył sobie jeszcze jedna
dziawczyzna.

Bogdanowski.

Żyj dłużej niż ta dziewczyna?

Kazimierz.

Uwzobienie głupoty - owszem
odrzuć ją w miedzi... porażka
na jej wery - co za cudowny

Brak wyrazu...

Bogdan'ski!

Dziśkuje... nie. Jak wypraszis
mnie wcale.

Łezia / podchodzi z wodką /

Oto wódka!

Karionierz.

Napij się z nami.

Łezia

Najchętniej - Drowie panów...
Do Bogdan'skiego Co pan
taki zasmuścony? może
pan się kocha? co? zgodzamy!
ja tylko popatrzę na mężczyzny
to zaraz wiem, czy on się
kocha, czy nie...

Irena F.

Ciż z nami. Korniołoff podchodzi
- podsuwa jej ciętko do bufetu ciętko
Symonowem ręką Irena ciętko

- ruch restauracyjny w którym
sam artysta grać powinien i brać
odpowiedzialność/

O. Koruńko /pochodzi
do Matoskowskiej? Czy jest
do mnie miejsce?

Matoskowska
~~Pod oknem prosi pana...~~

O. Koruńko
Miech pan tak nie dyga,
to zwraca uwagę...

Matoskowska
Czynie pułkownika... a prze-
warzam... bardzo! bardzo!
Czy aby mnie nie ^{nie} rzyga-
nie stanie? czy i mnie
nie rzyga... /daje znak ręki
zamięta w więzieniu /bo ja
mam dzieci... wrr... see
tam uchy... ja prze...

nie nie winna.

O. Kornitoff

Niech się pani Małotkowska
nie boi... my takich piśkucy
dam jak pani Małotkowska
nie zamyska my.

Małotkowska

O! panie... / O. Kornitoff Doje
jij znać ishy i idzie do stolika
przy którym siedzi Botkin /

Soń I

Olare.

Kelner

Zaras...

Parizmierz

Coś Fozin? co ci kupić
na przegrans?

Fozin

A bo ja wiem

Parizmierz

Czy pozwolisz mi się dzisiaj
odprowadzić do domu?

Tezia.

Ale tylko do bramy.

Bogdaniski.

Fakto! czy nie pojedziemy
wraz do państwa Elsen?
Wszakże mieliśmy tam zapisać
po nam. Anne i swoją
siostrę.

Karismierz.

Odprowadzi je ktoś inny.

Bogdaniski.

Daruj mój drogi - w takim
razie ja tam pójdę.

Karismierz.

Proszę cię nie zostawiać
mnie samego - do pólki
nie będę mógł pojechać
tam z Tezią.

Marjanna

Bogdan'ski.

Dla czego... czy znów?...
Kazimierz.

Tak... /do Józsi/ Wzyspiesz nam
 portem!

/Korniloff i Potkin jedzą
 w milczeniu/

Scena 8.

Ciż Sami i Marjan Peyer

Marjan /idzie do bufetu
 wita się z Matuszkowską i
 podchodzi do Kazimierza/

Wiedziąłem, że was tu zastanę..
 Można usiąść?

Kazimierz.

Ależ naturalnie. Dzisiaj od
 Elsenio?

Marjan.

Tak wrzemy nas tam już
 z rebrami. Canna Lago?

Swaga siostra, Szatkowski...
Bogdan'ski.
Co robisz?

Maryja.
Oczywiście samotnie durre.
Bogdan'ski.

Woryginał.

Maryja.
Tak. Ja byłem już na niemieckim
karażu, więc Dalem mura. Dojcie
mi sznappa i jakieś tam
co na przetrwanie. U nas
długo w domu okropny bal.
Taniec 80 par - orkiestra
cała parada - okarato się
jednak, że syn pana domu
ma kawałek odziany mundur
ażeby mógł się pokazać nobli-
wym gościom - Traka wło-
żyć się ludzko, ani prościej.

Wjao mnie nie Amusi-
wici poredlem tam gdzie mo-
ze miało, prezentować może
wytarbe Cokrie... To jest do Elsenow
i do Kuajpy...

Razimierz /Świętych /
Wtedy przynosić swojej rodzinie.
Maryn

Grzegorz mi wydzielił kremla a
ja im dawałem korepetycje...
Bojmuje się co za kasa... ja
smy znanego przemysłowca
który ma wille w alejach
i Zakopanem, dwa domy
na Marmatowskiej, fabrykę
gwoździ i orzeć koni w stojni,
ogłasza się w Kurjerze
jako zdolny korepetytor za
obiad lub pomieszkanie...
To byłaby frajda!

Karimierz / do Fozii, która
przywiozła portera / Fozie wko...
Daj temu panu kotlet, ale
na świeżym maśle...

Marjan.
To będzie trudno.

Fozia.
E! Do pana to się znajdzie!
/oddieja/

Matytkowska / do Kelnera /
Temu panu pod ~~oknem~~
w kuchence zrobić befsztyk
ze świeżym polędwicy i na
deserowym maśle... Szybko!

Kelner.
Niby - extra.

Matytkowska.
Zupetnie extra - masz masło...

Marjan. / pijąc wodę - do
Karimierza / O! Fozia to swoja!

Kazimierz.

Oni zupełnie. Brudzi — mi
jeden oficer. Dziwacznie
głupiej mądre się zawsze
wtedy podobą więc i na niego
się nie boją. Oni po prostu =
przebieżnie i wyzywająco.

Margaj / zmięci ci /

To znaczy, iż państwo Łozia
wprowadzić chce w czyn
ugodowe mrzonki...

Bogdaniski.

Mam raczej nadzieję że
złudzenia mrzonkami.

Kazimierz.

Ozwolcie jednak...

Bogdaniski.

O! To co w sercu boli lat tyle,
czy można zatrzeć
w kilka dni?

Morgan. / Bije pięć w zegar /
Nie. nie.

Kazimierz.
Ciebie nie przednam?

Dagdański.
Tak jak i ty - tak jak chyba
my wszyscy ... Tak jak Anna,
jak Twoja siostra ...

Kazimierz.
Tak wyrzutek zapalone głowy!
Ja to już przerzyłem ...

Morgan. / Śmieje się /
Włodowaciśles, co masz o trzy
lata więcej niż my i ródzaje
ci się przez to nie maluszor
do innej generacji.

Kazimierz.
Nie - tylko dla tego, że do Arze-
kiej klasy żyłem z dawania
korepetycji; prawda ...

51
ciężko i teraz utrymuj siebie
i swoje lekcyami.

Pogdański.

To jestem jeszcze biedniejszy
od ciebie a jednak...

Kazimierz.

Zetesi sam - to wielkie słowo.

Maryja / z ironią /

Od wiec ty jesteś ostrożny?

Kazimierz.

Zeteli chwieje tak.

Pogdański.

Nie na wiele jednak ci się
ta ostrożność przydaje.

Kazimierz.

To prawda. Od pewnego czasu
te przesady przychodzą i
do mnie pocztą w zdumie-
nie, mnie wprawiają... To-
ż jestem z pocztą, że i zar-

że ktoś lekkomyślnie i chę-
tnie przeraził... ale teraz
powtarza się poraz drugi...

Bogdan'ski

Co robisz z temi papierami?

Karimierz

Cały natychmiast

Bogdan'ski

Czy powiedziałaś o tem Annie?

Karimierz

O! Nie ani jej, ani mojej siostrze.

Bogdan'ski

Siostra Twoja to jeszcze dziecko
ale przed Anną powiniesz się
być się zwierzyć... To kobieta,
to serce... to już rozumieć
i rozumna osoba.

Karimierz

Łecham się jej egzaltacji. A
zresztą ona ma przed sobą

Fajmnie - Dawno to spotyknęłam.

Bogdan'ski.

Cześć ma Fajmnie to dawno...
... ostrożność jest tego przy-
czyną.

Maximierz.

A więc - oddajemy sobie tylko
piękne na nadobne...

Marian.

Co jest w tych papierach, które
ci przesyła nadaję.

Maximierz.

Plany fortecy Nowogrodzkiej.
~~Dokładne~~ i ~~pełna~~ rozporydze
nie armii w chwili mobilizacji.

Bogdan'ski.

Nie mów tak głośno...

Prusowie cinię!

G. Korniloff.

Do Dokina / Do nam, powiedz,

nie by przestali grać na forte-
pianie. Ani słowa ~~u~~ ~~o~~ ~~z~~ ~~re~~
nie można

Porucznik Rothkin

Według rozkazu! ^{nie mogę dotrzeć do niego}
portaje i lawinię między stolikami ^{Puch: Puch}
idzie do bufetu, gdzie mówi po cichu ^{klucze w ręku}
Matytkowski ^{duro Róse} ta wola Kłoci ^{a widać}
i pomyła ją do tapet, ktoś gra ^{podróż} Kłoci ^{drze się pan}
portaje!

Gosć II do I Dzienieryny!

Czego ty we mnie sigle wmu-
wiasz ten porter? Ta nie lubię
porteru.

Dzienieryna I

Mógłby się Pan napić choć
bez odpowiedzialności dla mnie

Gosć II

Tak! Kłoci mi dać jedno ciemne.

Główny gość do I Dzienieryny!

^{Puch: Puch} ^{klucze w ręku} ^{duro Róse} ^{a widać} ^{podróż} ^{drze się pan}
Puch: Puch nie mogę dotrzeć do niego. Co to jest? ^{klucze w ręku}
Co to jest? ^{klucze w ręku} ^{duro Róse} ^{a widać} ^{podróż} ^{drze się pan}

bo znam swój obowiązek i za-
nadto gości rzuca, żeby m-
a podwigać kwarcę za bu-
żetem siedziata. Tak mi panna
Jermene raz spuchnie, to oddam
kancję i przenie się wynosić
z interesu. Ja mam dzieci
i... (Do 1^{go} gościa, który podcho-
dzi do buketu) Oam do brodiej
smirnówki, czy angielskiej
gorzkiej... a może slivowicy...

Gość T.

Ja tu ze skargą - że pani kelnerki
to tylko załatwiają prast - a usługi
zodnej. Murfurdy mi dała
ale pusty słob, o. więc to
pani usydr...

Wtedy pod nos Matolthowskiej słob /

Matolthowska

Panie Łaskawy - ja

24
Kelnerek! Dobrze przesysła goście
sobie je bardzo chwale.

Gość I

Mnie młodzi, ale starzy do
mie...

Matoszkowska.

Co pan chce - młodoci do
młodoci cięgnie...

Gość I

A to do tej dyskusji Dąbłowski
napisał pan, że tu tylko
młodym usługuj...

Podchodzi rozłożony

Klodia /pomyślał grupę gości
przy Brzuchach/

Mnie podać skampana?

Goście.

Nie! nie!

Klodia.

~~Mikrofon... po 3 min.~~

Boże kocham państwo
siemie krupnijs...

Kena I.

Cir zani - Niki foroff - ~~Ra~~ Agafonoff
~~zandeeff~~ Stretkoff wechodny
w szynelach - pjanu) (Niki foroff
kornet od dragonów w długiej
szyneli, w białej czapce ber Danka
skrzyżowane ręce białe
na pierniach od rąbki, ale jest
bez rąbki, ładny - młodziński,
wysoki - buty i dwie drobniejsze
ostrog!

~~Karandeeff~~ młody -
typ katarski - mundur piechoty
warshawskiego pułku!

Stretkoff - młody C. brzdzi - wó-
zy na jecha - ogolona broda - zgrabny
- mundur korniej artylerji!

Wechodny z rumem i kłosem - piechota

15
Kłaniamy się na prawo i lewo gościom
i przesuwając się pomiędzy stolami
powtarzając: pardons - winowat
- izwiestkujcie!

Foria

Wielki wieczór wotkanie!

Dzień dobry panom oficerom!

Razimierz / do kolegów /

Wstawmy i chodźmy! Oni są
już pijani. Lepiej się nie naradzić.

Margan.

Oni myślą... co oni mogą
chcieć od nas... nie zwracajmy
na nich uwagi.

Razimierz.

Pamiętaj, że walka nierówna...

Margan.

Tu też walczyć nie myślę.
Akonier swój kotlet, zjem
kawalek sera i pójdę śpić.

gdzie widziej na exarisa
kawy.

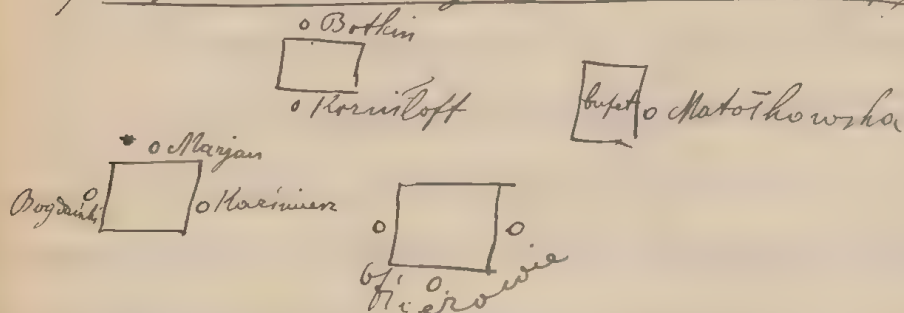
Kazimierz.

Chciłem odprowadzić Tosię.

Maryan.

Odprowadzisz ją jutro... zresztą
ona teraz zajsta mema czasu.

/Oficerowie zajęli stół środkowy/

Tosia / do Strelkoffa /

Max pan oficer celowni?

Strelkoff.

Tak jest...

Tosia.

To pan przegrał.

Strelkoff.

Tam ja na.

Nikiforoff.

Ganna! a daj panna co pic.
Lidia.

A co?

Nikiforoff /b. pijany/
c'zamparskoje - a co innego?
co my mozem pic... my
nie poj'zemy wody chlopac.
Lidia.

He butelek?

Nikiforoff.

Co to ile? tyle co kwiaz, Flusze
Kielnek /a to na poczek!

Grigory /pijany/

Grigory Marytonowicz - goly blu
nie bij! nie bij! a to takze ta-
ka toska i mnie na serce
chwyta ze i ja zbijz caly nasode
i potem bzdrie ~~czam~~ i szkanda!

Nikiforoff.

Oj Turcy! Twanowicem, zertse
prosto pjany... Szkaudalo byc
nie moze, bo ja jekiem kawo lerys
- o...! do mnie nikt nie ma.
Kucere mklauk / Ta piec z takiej
pasudy gdzie byle pierwsze
prachwosty mordy maczo ty -
nie byds... Niech mi dadz
innu pasude....

Stretkoff / do Fozia, która przy-
wiozła nampana / Oam na
z namni sz mapije? ha?

Fozia / ogledajcie u nas Karimiena /
Ta obiecalam juz tym panom.

Stretkoff / gwatlowanie /
Co to obiecalam? ja pierwsze. Ta
w panne wluulon da bez ussia...
panna bedzie tu siedziec a
potem ja panne da domu adu...

Łozia.

Kiedy prosi pana - Sam ten
pan to się chce gwałtem ze mną
żenić... Tak Boże Kocham.

Strętkoff.

Po to żenić! Ta głupota! panna
Łozia powie że bym się zaręczał
to się ^{zaręczę} ~~zaręczę~~... a niech mi nikt
w drogę nie wchodzi bo go
butem rangniokę... / Wypni nogę
i bije pięścią w stół!

Łoście / Kolo Drzwi /

/ Zmieńmy głosy! / Zaczyna
się śmiać! / chodźmy lepiej
do domu! / Niebezpiecznie!
zostawmy.

Młotkowska, do kelnera /

Niech Wiercioch poprzywrze
i zostawi im te wybrakowane
'Galerie i rakiety'

/Kelner Ochotnik/

Matotkowska pidnie do
drzwi do drzwi / Lamknijcie się
na klucz! otworzycie tylko
wtedy, kiedy ja zastukam. --
porcja / Matko Bozko miej
nas we swojej opiecz!

Wiktoroff / pijri /

Kawaleryst - o! to chłuba armij,
a cóż ty Lurij Iwanowicz
ty niekiedy... ty ot prjamo
nie... Gdzie u ciebie szpory?
gdzie szpory? a u mnie
angielskie... Ja za nich pisz
raz arent odradz wał za
wsio taki ich nie znim...

Gustiahi!... Pluse saklanki
i kielinki, prawy wisiorne przez
Kelnera i podstawione na pod
Lohieć /

Stęgrakoff / z placem /

Oj prawo głubczyk, że mi od
piechoty wymyślasz no ale
co robić... ja zyn biedaka... tam
wiedziarska - oż mi to...
było kawalerskie wyższości
koniecznie... Oż postyć w pie-
choce... i teraz co? Oż niezerastuj.

zaczyna śpiewać

zapregu ja trojku borzyk
Tómno sieryk torradiej
I pomoxusia w nocz' marwanj
Griano k' lubuskie mojej

Stęgrakoff / do Fory /

O ja pannie moimj pa raz
ostatni - jak mnie panna
lubieć nie będzie, to ja ubiję
i panna i siebie i ^{zawie} co za
pannoj ^{biżnia} ~~co za~~ uharzawat.
Foria.

Co ta pan straszny.
Strethoff.

Hej! Wokół tak zrobię... ja
już takiej w domu - ja to co
chcę to muszę mieć, ~~chcę~~ ^{chcę}
i da piekła pojąć... Oanna
Fonia będzie mnie lubić...

Oanna Fonia. Morimoff.
Do Botkina / O Michail
~~Andriej~~ Strethoff?

Botkin.
Tak - porucznik. - ~~już~~

Viktoroff.
Opatunka. Prestan' piec'
sojke... Hej tam # taper...
Kamarynskoj? Oanna za-
nieś mu buzdze... Ka-
marynskoj...

Agafonoff zpiewa w dolnym
cigu.

Alej wy konie, młodych..
Nikiforoff.

Kamarynskoj! 'ba wam bud, roznisz.
Matokowska / do kelnera /

'Kaz grać co chcą, bo będzie z tego
 skandal / Trajman zaczyna grać
Kamarynskoj!

'Wszystcy goście powoli się usiady,
Bogdański.

Chodźmy już, bo się nudzą!
Marian.

Taras tylko ser skowce
Bogdański.

Podtrwam twój brak nerwów..
Marian.

A ja podtrwam, że to na
 ciebie jęzere drwca

Kazimir.
 Chodźmy! To nie płacić.
Th. Hoff.

Poprywajno!
Oanno Fozia!

Fozia miedwydowano stoi
ponuday niemi!

Maximierz
He si malery?

Fozia / biegnie do bufetu /
Taraz / do Matotkowicz / / Wech
Wierciolok idzie po niemidze
a mnie wiech panu skowa.

Matotkowska.
Wierciolok przed okno - placie
~~widzi~~ - chodza ra bufet.

Fozia wbiega ra bufet i przyklęka!
Stretko, / poprywajno do Maximiera!
Oannowie, tuż idz! panowie
nie lubię Karmarynskiej? (~~całkowicie~~)
panowie dochodzą?..
Polary milancy nabierają
się do odejścia!

Stretkoff. /j.w.

Panowie mowie do nas się
przyszło i trochę zabawia...
bakał szampanem - do
~~czystego sera~~... ~~czysta~~ siera

Mariniers.

Nam do domu pora wracać...
panowie nas przepuszczają...

Stretkoff. /2 nej butem

quistyr butem hielinek /

do ~~czysta~~ siera - ~~stia~~ ~~ryje~~
bakał ~~stia~~ ~~ryje~~ go, przyszłi-
maczej to ~~stia~~... obraca...

Niki ~~stia~~ ~~ryje~~... stia ~~ryje~~... Si
panowie nie chcą, napie-
się z nami.

Bothi i Horniloff w gtybi
powstali - wyzwo - goście w milczeniu
powstają, niektórzy chytliwym
ry wyznają - Dnie wznają wiekają

za bufet /

Matotkowska.

Dejmujcie przedo z bufetu szabo /
Dejmujcie klasze... przedrj. ga-
sic dwig Lampy... / Kasjerka
gan Lampy na bufecie / Chować
komputierki pod bufet...

Dziwiesz się.

Terus mija...

Matotkowska.

~~4~~ Ciekło głupie...

Nikiforoff.

Me' chęć pic' ? gdzie szaszka?
/ szauka szabli / kawaleryst-
ich nauway...

Bogdan'ski.

Niewiem kto tego!

Stretthoff.

Mozna się przekonać...

Margan.

Do tej Diablić Dość tego!

Karamasoff / powstrzymajcie
Huthowa / Alonka! bracie
 co ty robisz!

Frethoff.
~~Wszystko~~ / ~~ja ich znam~~ ^{nauczył} ~~razem~~
 Hłas - nagle pomiędzy niemi
 staje Korniloff.

Put. Korniloff.
 Paralusta!... patisze!
 / Oficerowie się usuwają... Botkin
 podchodzi ku nim i mówi im coś
 po cichu /

Wiktoroff.
 Mnie to wsió równo.. Za ka-
 waleryą - on do mnie nie nie
 nie.

Korniloff.
 Patisze!... / surowo patrzy na
 nich, oni mimowoli pod tym

wzrokiem się cofają / ~~Roz~~

Korniloff.

Podchodas do Golakowa i mówisz bardzo
grzecznie: Panowie najlepiej
zrobisz, jeśli pojedziesz zaraz...
walka nierówna... ja panów
przeprowadzę.

Bogdan'ski.

Ala...

Korniloff.

Duma nie pozwala? wiem!
wiem! panowie Dumni —
niech się ustąpić z planu
boju — ale panowie zę
rozumni i Przekłwi — panowie
wiedzą, że to niżej nie do
boju — panowie wyjdą... tam
może czecha matka, siostra,
marzeczona... panowie wyjdą...
Biedy... ja proszę... do rozumu mówię!

Koz. To pan? pan? Korn. Cóż pan mnie nie zna? 32

Koz. Alb. Przewodra Kazimiera, Bożadzi
skiego, Margana — Przymna
ję wzrokiem na te uwier
oficerów.

Kazimiera u wyżnia
* Czy możemy wiedzieć z kim
mamy przyjemność?..

Korniloff

Korn.
Pan mnie nie
poznał?
nie...

Idy byś pan wiedział — przy-
jemność by znikła... Do
widzenia panu (prawda)
do oficerów! A panowie
mogą dalej kulić... proszę
bardzo! grajcie Kamarynskij...
panowie się będą bawili...
Zabiera swój kapelusz i mówi

Do Botkina

Oczy tu jeszcze zostać może
pan być tu potrzebny...
(cichy) Legnam... Do zwiadczenia

Plamia się upiśnie pani Ma-
łotkowskiej i kuzynce i wychodzi!

O - Srebrkoft / do siebie /
~~Przebiega~~ randarm! ~~po co~~ za czym
on tu przyszedł! on swia pristo!

/siadaj do stołu - muryha gra
Kamaryuskoj - goście wyszli
- światła na rozrót przagarzone!

Nikitoroff.

Leżące butelke! Prawale-
ryst funduje!

Aljaksandr.

Choszka: gotuberyk... spiej
ty luczszre za mną!

Jedn... jedn - jedn k'niej

Jedn k' lubuszkic mojej

Proszaj moja telega

Wsie czełyre kolesa!

Srebrkoft.

Łozia! gdzie ty!...

skryta się... ha?

Lastona spada.

Ark II².

Scena przedstawia skromnie umeblo-
wany pokój jadalny. Na środku sto-
ł okryty ceratą, krzesła dołwa. Lampa
wieszak na ścianie. Po lewej piec.
Po lewej i po prawej drzwi. W głębi
drzwi do przedpokoju. Stół do
zabawy. Kilka krzeseł. Na ścianach
obrazy. Nad piecem owieszona sie-
dzą Anna Lasocka. Trzymając w r-
ku książkę, leży jej nie czyta. Le-
ży też siedząca. Z prawych drzwi
drzwi (lewa str.) wychodzi Bu-
gański.

→ Scena 1.

Anna — Bogdański.

Anna /pro chw./

Skonczył Pan dziś wesele niej
Cekasy, niż zwykle.

Bogdański.

Chłopcy dziś byli przybitniejsi niż
zazwyczaj, a może uważniejsi...

Anna.

Ta sydra, że "drowzi" Polacy
się wesele niej spaci ~~dziś~~
~~nie~~ ^{wie} Umysł ich miał czas
wypocząć.

Bogdański.

Może...

Anna.

A może Pan dziś mówić do
nich jaśniej, spokojniej i ko
nać nich oddzielać...

Bogdański.

Bogdan'ski.

Tak - może pani słyszność. Czy
je się Dris jakos' rzeźwiejszym
niż zwykłe. Mam w sobie cały
zapas życia i nadziei... Czy mi
pani pozwoliłoby usiąść obok
siebie?

Anna.

Usiądź pan - i ja lubię mieć
pana obok siebie, tembardziej
Drisiaj.

Bogdan'ski.

Dla czego - Drisiaj?

Anna.

Sam pan mówił, że czujesz
się Drisiaj rzeźwiejszym i pełnym
nadziei.

Bogdan'ski. /siadając obok

niej/ Czy pani - Dris
zwędniał?

Anna.

Tęsknem przedwzruszliwym ko-
biecie, a więc wpływem zewnętrzne
działań na mnie z podwojnem
mroz. - Dzis nie tylko, że jestem
smutna ale...

Bogdan'ski.

Hasnęłaś bawić w wata. Czy ja
nie zasługuję na bawić w wata?

Anna.

Coś na pytanie... Tęskno po
moim najlepszym przy-
jaciół - po Karimierze.

Bogdan'ski.

A - tak! po Karimierze.

Anna z uniżeniem

Nie możesz po mnie chcieć, - aby
było inaczej. Mój przyjaciel
mój musi być moim
najlepszym przyjacielem moim.

31

Bogdanowski.

Chcesz go prawi zanadto kopnie
oddarzyć. Oddajemu swą
miłość - mnie przyjaźni.

Anna.

Nie - nie. W miłości niepojmujesz
jakiegoś wyjątku. Miłość mu-
si koncentrować w sobie wszystkie
mucia. Jestem pewna. Oh!
najpewniejsza, iż Maksimierz
kocha mnie tak samo - wy-
łącznie, niepodzielnie - całą
głębokość swej duszy. Ja po-
winna mu odpłacić po-
dobnie. wszystko co jest
najlepszego we mnie wło-
żyć w miłość jako mę-
żowi.

Pro chwilę wielkim wdzięku.
Leż bez ciebie kobiety /

To zaś, co z zaufania, z wiary,
z sympatji gorzej i
tężej pozostanie mi jeszcze
w Duszy - oddaje Ci... Nie
skarż się ~~na siebie~~ wierz
mi, że to co daje, to bardzo
wiele, to... Duro. -

Bogdański (ziskaję jej
ręce / Dziękuję... Dziękuję... jest
Dobry o! Tak - bardzo Dobry,
że chwilami... / wywa - pociera
ręce po ciele / Chwilami.

/ milczenie /

Anna.

Tak wiatr w piecu grzeje, skarzy
się i zawodzi.

Bogdański.

Tak - Dzio! bardzo chmurno
i smutno na Dworze.

Anna.

Co robiliście wczoraj? Dlaczego
tak późno przyszliście do
Elaenio?

Bogdanowski.

Pracowaliśmy.

Anna.

Kazimierz był z wami?

Bogdanowski.

Był.

Anna.

Wydał mi się wczoraj szczególnie
zdezorientowany i rozdrażniony.
Pytałam go o przyszłość - abył
mnie milczeniem. On pan nie
wiesz? czy nie spotkało go
co nieprzyjemnego?

Bogdanowski.

Wszystko! Nie sydere. Ale - ale - /ciężko/
czy dostałaś pani nową
przeżytkę?

Anna.

Postalam wieczoraj.

Bogdański. przyswoje się
Tobie?

Anna.

Przejrzałam dość skrupulatnie.
I przyznam się Ci, jestem
rozczarowana. Obiecywałam
sobie po tem wydawnictwie
wiele. Gdzieś tam według listownych
zapowiedzi, że coś się znajdzie
się ktoś, co potrafi rzecz tę umie-
jętnie i uroczyście napisać.
Gdzieś tam! Summa frase-
ologia - nic więcej.

Bogdański.

Żywa rzecz jak ci ludzie.
Pierze, fraz z całej głowy
cel. I dają się unosić chęci
popisania swego umysłu.

Anna / z rozróżnieniem /

Tak! Tak!... kamień jasno, bez
~~tego~~ oddechu zawiesi, który
 w prostym ludnie zawsze
 niewiarę obudzi. Przemówię
 do tego chłopskiego rozumu,
 który jest ^{do} ~~nie~~ ^{modnej} siły w tych
 sprawach - oni skhodzą tylko
 rodnikujac ~~przypadek~~ i
 małostkowe wcasy, skhodzą
 fatalnie i opóźniają. To, co
 przyspieszyć powinni.

Bogdanowski

Przez by jednak ci panowie
 u siebie swoje skarby wiedzy
 przeciw. muszą się z niemi
 porisać...

Anna / j.w. /

Nie - nie - do prostej Duzy Trze-
 ba mówić jasno ~~przez~~

i Argetwo. I przedewszystkiem
rozjaśnijcie sytuację Łagodzi
przedy Dzikosci i niemałości.
Wiem Pan... niemiernie ci tego
powiedzieć, ale tu trzeba sp
koju i powagi męskiej
i Delikatności oraz kobie-
cego instynktu... Nie wiem, czy
mnie Pan rozumiesz...

Bogdanowski.

Wstrzymajcie się z uwielbieniem!

Rozumiem ci doskonale, panie
Anno i daje mi się, że ty
jedna potrafisz polyczyć w so-
bie te dwa pierwiastki. Zpro-
buj napisać cokolwiek...

Anna.

Ta? o nie, niepotrafie... o ile
zdoby...

Bogdanowski.

Gdybym - ja?

Anna.

Nie! gdyby Kazimierz chciał - on jeden. Tak! on jeden mógłby to wyymieć...

Bogdanowski.

Tak - ale Kazimierz nie chce, nie może...

Anna.

Wiem, wiem! Ale ja nie tracę nadziei. Kto wie może po naszym ślubie - gdy będziemy ze sobą bliżej, ścisłej zgromadzeni, Dawne jego ideały i wiara powróci. Kto wie!...

Bogdanowski.

Może! po chwili! Gdzie pani broszurki schowała?

Anna.

W moim pokoju - ma pięć...

wysocho! Nie znajdzie nikt.
Gdyby pani Korbiel Dowiedzia-
ła się, lub wpadła na ślad-
biedna kobieta - rozmówiłaby
nam mieszkanie.

Bogdanowski.

Dziwić się jej nie można.
Młoda, troje małych dzieci....
Ona ma tylko swój obowiązek.

Anna.

Tu i tak krywem wkiem.
patrzy na nasze literackie
zebrania. Skarzy się, że za
długo w nowy siedziemy.
Zaproponowałaam jej, że się
przenieśliśmy do pokoju Kari-
miera, który jest od nas
oddzielony tylko korytarzem.
Lecz pociesza pani Korbiel
znalazła, że to - biedna

nieprzyzwyczajenie i wołała już
z karygnaniem oddać nam
w posiadanie jadalny pro-
kuj.

Anna 2^{ga}

Cix zawi - Marta.

0/

mloda, ładna dziewczynka /
wbiega wyprana śnieżem do
przedprożu i tam strzeżę
ze siebie śnież, śmieje się.

Marta w przedprożu /

Święty Marcin! Święty Marcin
na białym koniu przyszedł!

Anna.

Maciu - co robisz - wszystkie
ubrania zamoczysz.

Marta f.w. /

Święty Marcin! Święty Marcin!
przed / Jaś nie może przycze-
posypana dyktem, nie! no, no!

- To mi się - Bóg ładnie pouczyła.
Ojciec się nauczył. Dajcie Dobry
Opatul. wieciez ~~nie~~ słicho ma
celny - przeobraziłam się - Tu pod
samym domem - jakiś oficer
mnie podniósł i mówi: „miałem
żeś's wam niekiedy nie słuchała?”
a ja temu: nicz gospodarz
patkowiki... I szedł do bramy...
A on został przed bramą. No, idź
do swego pokoju. Chciał wrócić?
nie? miał być o siódmej. A!
macie tu sucharki... ki! ki!
podałam je piwo i farba
się z niemi zmięzła... Tu zaraz
przyjdę... pozbierała na prawo i lewo
całe na pół pakiet z sucharkami
i kilka blaszanych kubek z olejnymi
farbami. Anna zbiega to wszystko
niemi na kredens - i uклада na to =

Czytu siarkę!
Bogdan'ski.

Przełożył się pan, aby
 ta mała roztrępania nie
 nie znalazła.

Anna.

O mi! napróżd powiedziałaby
 Karimierzowi, a potem - to dobre,
 ale serdeczne głupstwo.

Bogdan'ski.

Daj mi pan tę całą paczkę
 do domu. Ja przejrę... może
 się jeszcze coś wybierze... a
 potem spole.

Anna.

Nie - lepiej przyjdź pan tu jutro,
 Mógł pan całą dzień wolny,
 bo to niedziela. Przejrzymy raz-
 zem i spolemy.

Strona 3.

Scena 3.

01

Ci są sami, Maksimierz, pójdź
prawi Korbiel i Dziwnia.

Maksimierz.

'Dobry wieczór. / całuję Annę,
wozki / Coś tu spiskujesz?

Anna.

Dziwnia my się, że już ośma
a ty jeszcze nie przyszedłeś.

Maksimierz.

Wymówka?

Anna.

O coś nowego - to zarż!

Maksimierz.

Dostałem nowo - nowa
leki. Będę musiał częściej
wiewawami wychodzić.

Anna.

Usprowadziwanie?

Maksimierz.

Nie - tylko... / wyprosz...

niema nikogo?

Bogdaniski

Tęstem ja i twoja siostra.

Kazimierz

O'coy się mielićmycie - wezcieście
Domowi. Gdzieś Maria. Dosta-
łem list z domu - od mamy -
chciałbym go jej przeczytać.

Anna

Maria jest w swoim pokoju -
zaraz ją zawołam.

Kazimierz

Kaszkaj jeszcze chwilę.
Czy pani Korbicel jest w
siebie?

Anna

Tak.

Kazimierz

Muszę i z nią rozmówić. Chciał
byłem powiedzieć jej coś.

Od miłostwego wyproszam się...

Anna.

O! proszę / Czy i Macie zabierzesz ze sobą?

Maximierz.

Nie - Macie nieś miśzka obok siebie jak dawniej. Ty jedna umiesz przemówić do jej kochanki... Ta zaś wyproszam się - bo... bo...
Xrenta - mam powody.

Anna / kładę mi złoty
na ramieniu / Nie pytam
o nie. Macie związać.

Maximierz / cały z
złoty / Dziękuję. Tęskni dobry
i rozkoszniactwa.

Cia sami i ma Korbiel
/ 35 lecia kołoba ubrana skromnie

- 1) za okno wychodzi do wyszczerzenia lamp-
 2) ściereczkę - w faldach jej sukni
 3) kryje się mała Dziurawynka, skromnie
 4) Dziurawka i ma chwile, od matki
nie odstępuje.

II →

Oni Korbiel.

Dobry wieczór państwu! Ach
 ta Magdalena - zapaliła lampę
 i szkiełka mi opryszcila...

Anna.

Ja opryszcila -

O. Korbiel.

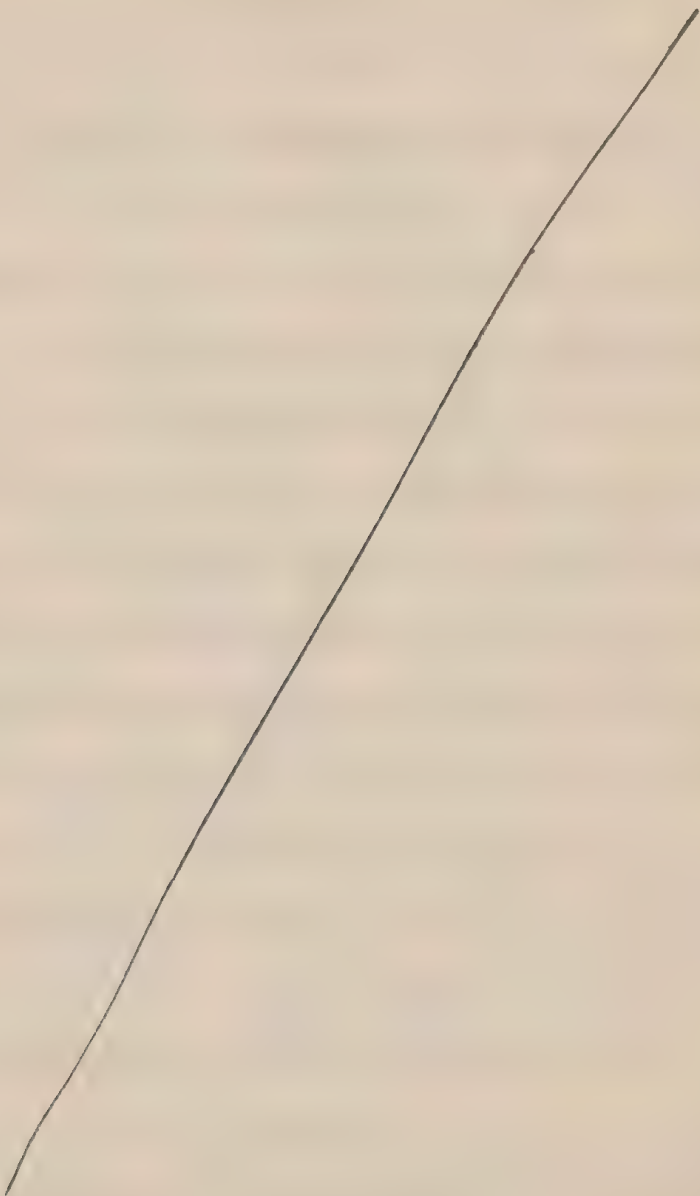
Ale z pewnością zezwolić
 mi ożarła - państwo pozwoli-
 ją wkrę... Dziurawka nie płęga
 mi się pod nogami... państwo
 pozwoli? (obiera lampę)

Bogdanowski.

Oni pozwoli - ja państwu wy-
 rzęce.

43

J. Korbiel.

Gdzie nas? Tam mieszczyna--
to babzka ~~zrobiła~~ robota.

Maximierz.

Jani Korbiel--mam paui
powiedzieć dwa słowa.

O. Korbiel.

Proszę pana... ale może pójdzie
my do kuchni, bo tam Dziśiom
mieszkałam herbatę, a chłopcy
kacxgli się biał, gdy wychodziłam,
wyc... państwo panuje...

Maximierz.

Dobrze Dobrze ja z panem
pójdę...

/wychodzi Kar. i p. Korb./

Scena 4.

Anna, Bogdański, później

Maximierz.

/Anna i Bogdański patrzą na

siebie do miłoseniu // p. cho. /

Bogdański.

Wojciech Anna za rękę /

Niech Pani, nie pozwoli ^{mużu} wy-
prowadzić z tego domu.

Anna.

Zakreś to uczynić? Będzie są-
dził, że mu nie ufam.

Bogdański. / z wybuchem /

A to niech sądzi! ale niech
się nie wyprowadza. Rozum
że Pani, iż kobieta nie powinna
być nadto delikatną w postę-
powaniu z człowiekiem, któ-
rego kocha... Inaczej te subtelności
obrócą się przeciw niej samej.

Anna.

O! co pan mówi! co pan mówi!

Bogdański.

Trzeba chodzić po ziemi - Anna

Da się nauczyć chodzić po
ciemni panno Anno. Chcesz
Dla Drugich polepszać mo-
ralne i materialne warunki
bytu, zacznij więc od siebie.

Anna.

Czy to konieczne, aby od siebie?

Bogd.

Konieczne - inaczej własny
żmutek rze ci siły i Dla
Drugich walczyć nie będziesz
co stanie.

Anna.

Co mam czynić?

Bogd.

Broń swego sacra.ścia.

Anna.

Czy zagrożone?

Bogd.

Broń sacra.ścia - powtarzam ci

Anna.

A jeśli Karimierz krzasi się
wystąpieniem mojem.

Bogd.

Krzasi go raczej bierma uległości,
Widzieć w niej będzie i chłód
i zobowiązanie.

Anna.

Ależ on mnie rozumie.

Bogd.

Być może.

Anna.

Dziękuję panu za radę —
— spróbuję zatrzymać go
w tym domu. Lekam się
jednak że... e! zresztą —
baczemy.

Bogd.

De tam — pod pretekstem
uspokojenia chłopców, które

rych wrzaski; aż tu Polak
- porostane w kuchni i przysię-
ga Goni. No... Dwaga i wie-
cej siły... ←

/wychodzi/

Anna /słucha/

Bronić srebrzaka?... /po chw./

Bronić - przed kim? z tego
niebezpieczeństwo?

Anna 5.

Anna - Karimierz.

Karimierz.

/zakłopotany/ Maria jeszcze
nie przyszła? Za wiele koki-
teryi w jej wieku. Daj mi się
że zbudziło się w niej serce...
i kieruje się w stronę Mariana.
Nie uważałaś tego Anno?

Anna.

Nie uważałam.

Frakimierz.

To Dziwne. Ty zdajesz się ~~maniam~~
amac Dokładnie serca ludzkie.
Przylamił się mi się, i es
ty przeryła każdy raz swoje
lata dyle w sobie powagi
i Boswinderem. Gdy sobie
przypomnę ciębie Dawno, we-
sół, msta, usmiechnięto.....
aż dal mi Doprawdy, że
juz nie jestes taka, jaką
bylas. ^A K.

Anna.

Ktoś tu zawinął. Ty sam.
i przetrzasnął mi usmiech i ust
i rozprószył pustotę z serca.
Nauczyłeś mnie - myśleć
inaczej, ukazałeś mi drogę
ludzka - kazałeś rozkosz
mię sobie. A więc tu w...

Kuopja nie moja (Pokocho.
Tam to, co ty kochales, co
kochasz ciągle... i bezmyślnie
zmiąć się nie umiem.

Kazimierz. / krzywa się
"za cymś chodząc niecierpliwie po
pokoju / Ach! Dłabys pokój
ze wspomnieniami i kwiat,
które jak osipa albo skarla-
tyna każde z nas przebyś
musi. Chorobę taką musową,
komiećną przeryliśmy
wspólnie i dziś powinniśmy
przezwyciężyć zapamiętać się
na życie.

Anna / Pagodnie!
Trudno zmienić to, z czego
się już dusza zryła.

Kazimierz.
Francesy. 'zakaz swojej duszy

przebywać w obłokach mglistych
 mroźnych i szkodliwego smutku-
~~mentálního~~, a dmyy się
 latwo i maczy się na świat
 rozpływając gdzie... Co? ja!
 Jak samo byłem porwany
 złolem, jak ty i wytrzeszcza-
 łem. Teraz pragnę dobić się
 kawałka chleba i napawieć
 się i sobie i mojej rodzinie.
 Oto obecnie moje ideały.

/po chw./

Dlaczego patrzysz na mnie
 w ten sposób? Twój wzrok
 Demencuje mnie...

Anna.

To nie mój wzrok ale słowa,
 które usta Twoje - wyma-
 wiają, a którymś ^z nich - me-
 guje. Nie wiem, co wpłynęło

ma rękę, ale o chwiłi wyjsia
z cytadeli; zamiast zmiennej
i podnieść się na Ducha Rys
synad- porozumie. Ta rękę
- ja muszę wierzyć iż tylko
porozumie.

Mariniers.

Chciałbym, żebyś trochę po-
średziała w tej cytadeli- zmie-
niłabyś z pewnością swe
zaprzetywanie a swe ideały
zładłyby i kto wie - bezpo-
wrotnie umikły.

Anna [próba]

O Vigdy.

Mariniers.

Znowo frazesy. Pamiętaj jednak
Anna o co cię prosiłem. Nie
miej się nigdy w żadne
sprawy grożące ci nie

42

Scynierzeństwem. Leskes
Tak egualitowana ze wykry-
żomni przedemną gotowa
Leskes dac się wciągnąć w ja-
kę propagandę i niebezpieczeń-
stwo gotowe. Pamiętaj, że
igdy powiem się u czerms
podobnem...

Anna.

Co wtedy?

Karimierz.

/Hajz przed nią/

Wtedy....

Anna.

Porzuciłbyś mnie może?

Karimierz.

Kto wie!

Anna.

Co!

!cho, miłość!

Kazimierz.

Na nieposłuszeństwo... rozum-
miesz mnie Anno - na nie-
posłuszeństwo!

Anna pople.

Nieprawda... ocermniała się
tylko. To być nie może,
aliby to, co pod skrzynią
Twoją ukryte, mogło stać
się przyczyną naszego
rozdziału. Wszakże ja
nigdy tak cię nie kocha-
łam, jak przez ten ~~czas~~
~~czas~~, gdy byłeś w więzie-
niu. Byłeś mi wówczas
tak drogi, tak ścisły...

Kazimierz.

Tak - więc ja cię dawałam
~~jest~~ jest iść ani mej matce,
ani mej siostrze. ~~Ja...~~

Dajś klacę. Długi kacięgnie, se
w tej chwili... (

Anna.

Testes' kmiętyrony, rozdraznio-
ny - to widozame. Postaram
się jednak teraz jacz kolei,
aby wbudzić w sobie dawne
twoe myśli i wiare. Opuśc
nie do tego silna i siła se
energjać bedę w tem, czem
ty sam mnie wzbroiles.

Kazimierz.

Nie próbuj nawet. ~~Nie uda~~
~~ci się to nicado.~~ ~~Przemy~~
kaczej przestanki marzyc o
nieodwzięcznej pracy, nie-
wodziemnej i niebezpiecznej.

Anna /stanowco/

Nie przestaw.

Kazimierz.

Cóś to? bunt? Anno nie, norma
je cię. Byłai mi nauwke
tak uległ.

Anna.

Uległ w Dobrem, nie w złym.

Rakimierz.

Żad masz pewność że uległ
nie złudzeniem jest Dobrem?
Kto ci to powie drias?

Anna.

Serce me i sumienie.

Rakimierz.

Nieprawda - cyraltacya i
egoizm. Nic więcej. A zresztą
ja niechce mówić cyraltacyi,
ale owoż twoj cyraltacyi
jest tu jeszcze coś a raczej
ktoś kto mi ciębie duntuje
i do zalenistwa popuszcza...

Anna.

170

Anna.

Nasz narzec... jest to wspomnienie
nie ciebie dawnego, takiego,
tak byłeś przed cytadelą... tego,
który siedział w tym samym
pokoju przy tym samym stole
prowadził mnie Duszę w świat
czyny, wszelkimiakiej miłości
i społecznej pracy.

Maximierz.

Żywo chodzi po pokojach / Nie... nie...
to nie abstrakcja... ale istota
żywa, czująca i oddziaływająca
na swój system nerwowy
i nie i szkodliwie. To go
znam, ja wiem kto on... ja...

Anna.

Maximierzu, co ci przypisodzi
do głosu...

Maximierz.

Dla tego daje się iż naj-
lepiej arście przestajcie mi-
nać się powiędzy was
dwoje -

Anna.

To kich... nas?

It → - Anna 6.

Ciż sami i Bogdański.

0

Pukajcież się we drzwiach staje nie-
wie homy

Kazimierz. /w pracy/

Ciebie i... pukajcież na Bogd. /jego!

Anna /zostawia oery/

A....

/wielce /

Anna /w chos. do Kazim/

Odechcie do swej siostry - by spoj-
zennu co oery i powtórz raz
też te słowa - jeśli... b-
dzierz mogł.

→ /wychodzi na prawo →

←

51

Bogdan'ski.

Co się stało! Anna tak pobladła
oczu miała też pełne... Dla czego
kazała ci patrzeć mi w oczy?

Maximierz.

/po chw. wybuchu nerwowym płacem
i pada na ~~stół~~ brzośko stołu!

Oh! ja oszaleję!

Bogdan'ski.

/siada przy nim / Hm... hm. 'Żle z tobą -
- żle bardzo.

/po chw. /

Dlaczego ty się chcesz wyprowa-
dzić? Czy chcesz uciec od Anny?
czy chcesz mieć więcej swobody...
czy...

Maximierz.

Wszystko - wszystko razem. Du-
żo się tu po prostu, cięgle gwo-
dzą się z waszemi wyprawami-

o. jeśli nie słownemi, to
we rozroku waznym czytani
niemne wymówki za to, co wy
nazywacie zdradą lub podstępstwem.
My pozostaliśmy wierni dawnym
przekonaniam - rozwijacie je
w sobie, Działacie - ja to czynię
~~wybornie~~ i w głębi duszy wa-
szych macie dla mnie litosć.
Tak litosć... a kto wie, może
pogardę za to, że mnie wię-
dziemnie złamano i uczyniło
prostym filiistką na dorobku...
... wzajem więcej.

Bogdanowski.

Mylił się mój drogi. My
przedewszystkiem cenimy
wolność przekonań.

Maximierz.

Tak się to mówi. My dawno

52,

mi nie możecie że... że oszkuwa-
łem, że chce być jak inni
bez przygniatającego mnie
ciężaru swej niepotrzebnej
pracy. Ty i Anna, wszyscy
jesteście przeciw mnie i Ołędę
nie dziwnego, że uciekam
od was do krajny, do...

Bogdaniski / cicho /
Do Fory

Kazimierz.

O tak - do niej, bo w jej głępiach
verach uprosz ciepłego zachwy-
tu nad darowaną jej broszką
nie widzę nic.

Bogdaniski.
To ci wystarcza!

Kazimierz.

To musi mnie wystarczyć!
Ja nie mogę wydać więcej.

Borywoó... szwattownie / nie
"wolno mi, ~~nie wolno~~... Ty
wiesz - ja wychodzę z cy-
kadeli. Dalem jemu słowo,
ja dalem słowo honoru, że
się więcej nikim zajmować
nie będę... Czego wy chcecie
odemnie? czego?

Bogdański.

Powiedz Annie o tem słowie,
które cię z władzą wiąże.
Ona wtedy zrozumie, ona
znajdzie w niem usprawiedli-
wienie dla swego postę-
powania.

Marimierz.

Nie - Wam jedynym mogłem
~~a nawet prawniejszem być~~
powiedzieć na jakich warunkach
rozpraszam się z wami.

Wy- chłodniejszym rozumem
 oddarzeni rozumiełście mnie
 i rozgrzeszyli- ona kobieta
 egzaltowana i marzyielka
 nie pojmie nigdy. Bógpi mnie
 - bez ~~mnie~~ wahania.

Bogdański.

Nie znaję prawdy potępiac
 cię będzie niemniej - i hoc'
 powoli.

Karimierz.

Wole to i dla tego pragnę jej
 lepiej z oczu.

Bogdański pozurwany

Na zawsze?

Karimierz.

Nie - na czoł jakiś. Ja czuję
 że ona w tej chwili działa ~~prze-~~
~~ciży dla gminy~~ - i w ten spo-
 sób ma do mnie iol ~~prze-~~

wiekszy! ~~podziwiny~~... Gdy się
uspokoi, gdy się uspokoi, nie,
ja do was wrócę. Przytem.
— jeszcze mnie coś z tego
rozsiedra... Ty wiesz—

Bogdanowski / cicho /

Ory — kłóć?

Kazimierz.

Nie — Dnia' rano nie było nic —
ale jestem przekonany, że
wieczorna powrót przyniesie
mi nową przeszkodę. ~~Daje~~
~~mi się, że jakiś~~ ~~czemuś~~
~~smutny~~ ~~choć~~ ~~mnie~~ ~~sieć~~
~~swój~~. Chwilami myślę,
że to może ktoś z dawnych
moich towarzyszy iść z
żemścić się za moje... od-
stępstwo pragnie wzrastać
mnie, ~~uderzać~~ ~~Kazimierz~~.

Bogdanowski:

Sza Lony. Dytby to iart nadto
niebezpieczny i straszny. Cośby
przysłać podobne dokumenta...

Maximierz

Ombardiej, że są to dokumenta
szpiegowskie, zdradliwe na
korzyść Prus. - Wgłowie mi
że mierra. Sedre, że gdy
zmienię mieszkanie -

Bogd.

To dziwina myśl - to nie
nie pomoże...

Maxim.

Wzi co czynić?

Arena F.

Ciż sami. Anna. Marta.

Zosia i Marija Elsen.

Polychaś Dzwonek

Marta biegnie do przedpokoju, otwiera

Drzwi za nią Anna wchodzi do
pokoju /
Marta.

(w przedpokoju) / No! nareszcie...
już osma. Dla czego tak
pozno?

Marya i Kosić.
Dobry wieczór. Nie mogliśmy
przejść wcześniej.

Anna.
(przechodzi koło Maksimiera) /
Nie wstydzi się - Kosić.
Ho! Maksimierz w milczeniu
bierze jej rękę i przykłada sobie
do czoła /

Bogdan.
Bogdani dla niego
poblaźniony. Jego dusza jest
bardzo chora.
(Camienki wchodzi do pokoju)

45
i wiŃczi si z mŃciuchanami i

z Anną

Zosia

Zimno mi - nie wiŃlam futra
i cała si trzęsę.

Marta

WziŃ si do pieca - czekej. Dam
ci moja chustkę orenburską.
Ciepło ci w niej będzie jak
w puchu.

Maryś / Dr Anna /

Co dziś czytać będziemy?

Anna

Pan Bogdański wybrał oblu-
biŃnice morza Łżena.

Maryś

Ach. To historia tej kobiety,
która całe swe życie marzyła
i była niezmierzliwą.

Anna

Dla czego mówisz, że była
niemożliwość? Może właśnie
tyż w świecie zbudzeń ma-
larza szczęście, którego ma-
ziemi nie miała.

/Dzwonek/

Marta /gwaltownie/

Jan Marian!!!

/wnysey się śmieje/

Marian i Józef wchodzi do

przedpokoju/

Marta.

Chodźcie - chodźcie maruderzy -
przerzytamę choć jeden
akt przed herbaczką...

Marian.

Spóźniliśmy się, bo Dalem
swoje buty do podrebowania
a nie mając drugiej pary
nie mogłem na bosaki.

Przyjechać do was.

Bogdan.

A coś na to Twój papa miljo-
ner?

Maryja.

Nie wie nic o tym fatalnym
wypadku domowym. Samie
Marcie głębokie uznanowanie.

Anna / witając Forega /

Jak dobrze Pan skobilesi, przy-
chodząc dzisiaj do nas. Leba-
nia nasze zaraz się odrywają.
Oczytamy dziś Farsenę.

Forek.

Marcie już dożył Metelinska?

Anna.

Nie - ale niemamy więcej
przebiadać pod ręką.

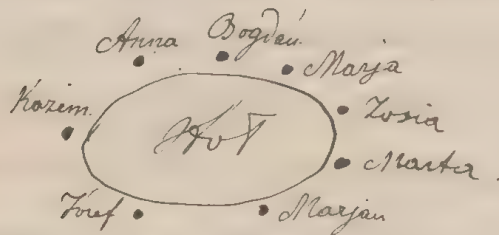
Bogdan.

/ do Maryi /
Kiedy Pan jedzie do Lwowa?

Maryja.

Daje ~~mi~~ się, że nie pojedę wia-
le. Za dwa tam nocnienna i tu
Dziś za mąż wychodzi i ojciec
mówi, że dla mnie niepotrzeba
jechać tak daleko po to, aby
się wydać za mąż.

Wypisy powoli zająmij miejsca dookoła
stołu. Marta rozdaje broszury - Dodatki
do Orzędu Tygodniowego /

wychodzi - Flizyca - siwa - stara.
- Flizyca.

Czy nadać samowar?

Anna.

Nie teraz. Za sama powiem Magda-
lenie, kiedy będzie trzeba.

Skizyja.

Dobrze, proszę pamiętać: Woj. Ludzi!

Bogdan!

(Woj. Ludzi!) Oblubienica morza, dramat
w 5^{ciu} aktach.

Fořet.

Tytuł nie przełumaczony.

Maria

O wronę. Tylko nie krytykujmy, to
nie dojdziemy nawet do pierwszej
sceny.

Fořet.

Nieć według Pani - oblubienica
morza to 'dobrze nowieśdriane'?

Bogdan!

(Cicho - Woj. Ludzi! Osoby - Doktor
Mangel - wronę ci Fořet. Poje-
ma bronzurki!)

Fořet.

Onie będz krytał Mangel. To

Chce czytać rolę nieznanego.

Kozia.

Cóż to za Duch sprzeciwienia.

Marjan.

Tak już dawno prosiłem o rolę
Włosego. Będzie mówił basem i
przewracał oczy....

Bogdan.

W ten sposób nastąpi nie
wytworzyć -

Marjan.

Ale Dobry humor - co panno
Elżbieta? Prawda? humor to
grunt!

Bogdan.

Elżbieta Wangel sięgo ziona.
Kto?

Marimierz.

To sama Oblubienica morza,
prawda?

Tak. Bogdan.

Maxim.

Hej, jeżeli nie panna Anna!
~~Wszak i ona zasłabła i wie-~~
~~czystem marzeniem.~~

Anna.

Tart?

Maximierz.

Czy tak nie jest?

Maryan

O Hej naturalnie - nikt oprócz
panny i mny roli tej czytać
nie może.

Wzyszy.

Tak! Tak!

Bogdan.

(Boletha-Hilda panna Łosia
i panna Maria. Stockholm
- ja - Lyngstrand Maryan

Ballested - panna Marja.
Marja.

Cóż to? znów gdzie kryć rolę
mężczyzny?

Dogdań.
Muszą się pani poświęcić. Oby
- Maximierz.

Maximierz.
Dziękuję - dajcie mi coś nie
tak abstrakcyjnego...

Dogdań.
Zamienić się ze mną i teraz
gościć i młodzież z miasta...

Marta.
Poprosić małych korbic ciasto...
- Gdy grał młodzież z miasta...

Dogdań.
Uwaga - czytamy. O Fht I - dom
Dr. Wanoła. Przed domem i
około ogrodu. Pomijaj werandy

wetknięte w ziemię Drzewce od
Chorygwi. Na prawo w ogrodzie
~~at~~ altanka ze stolikiem i
stolkami.

Frycz.

Niewyobrażam - to ma być
po polsku? Altanka ze sto-
likiem i stolkami? Frycz
Mazan?

Anna.

Niech Pan się uspokoi.

Bogdan.

(Frycz / Baller, mężczyzna
w średnim wieku, odziany
w stary kurtkę aksamitną.

Mazan.

To ja.

Bogdan.

(Frycz / ... i artystyczny kapelusz
z szerokimi kresami, - rano -

ga ling. Poletta Mangel
Marta.

To ja!

Pogdas / krytaf

Wychodzi i niesie w wielkiej wozie
kwiasty i stawia je na stole. Bo
letta... no! panno Marta...

Marta.

Aha! zaraz... do tego pan ^{nażon} ~~zaz~~ = (2)
~~zinnierz~~... zaraz... ~~zaz~~ Aha
krytaf Coż panie Pałlesed —
gladko idzie robota.

Marija / krytaf

Dziękuję — niekto. Orzeźwie nie
pracuję nad czerną rzby &
warzeniem. Czy panis osze-
kuje dziś jakich odwiecier?

Marta / krytaf

Tak, dziś przed południem ma
do nas zawitać profesor

Arnholm. Przybył on tej
nocy do miasta.

Arena 8.

On

→ Ciż zamy, Gani Korbiel; Dziennik
O. Korbiel.

Państwu nic nie potrzeba?

Wzyscy.

Alex nic, nic....

O. Korbiel.

Chciałam się dowiedzieć - państwo
Daruje....

/cofa się/

Marya /crying/

Arnholm? Na pozwoleniem --

Arnholm. Tak namiętnie się
namierzyciel...

O. Korbiel.

/wsuwa głowę/ A lampa nie
filuje?

Wzyscy.

A!

G. Korbiel.

Po-może lampna...

Wzrysy.

Nie-mie...

G. Korbiel.

Parisko daruje-szuka wraz
z Dziwinią!

Marya /cyrta/

Ten nauczyciel który bawit
tu przed laty?

Marta /p.w./

On właśnie.

Marya /p.w./

Chcielibyśmy rozpuścić flagę
aby uświecić jego przybycie;
Czy mogł być na państwa
pomoc?

Flizga wchodzi!

Anna.

01
Korbiel
Zamieszka
w Warszawie

2

Czego ty chcesz nowego?

Flwinka.

Briffeger przyniósł list do
P. Karimiera

Karim. /prywa się/

O!

Bogdan.

List? no to niech go odda.

W przedniości ukazuje się Briffeger
i oddaje list służący ona go nieśie
Karimierzowi.

Anna do Bogd.

Patrz pan - jak Karimierz po-
bladł...

Bogd.

Daje się Pani. /daje służącej drobne.
Daj briffegerowi na piwo.

Flwinka.

Dobrze. do briffegera /prędzicie przez
ruknię to coam będzie bliżej.

/wychodzi/

Marta przez ten czas śmiała
się i dokonywała z Marjanem /
Ta barm mówi, że gdybym (ona
wzięła na cgramin to, poka-
załoby się, że to z nas wiele =
gentlejšy.

Lorek.

/szybko do Karim /
Oczy znów?

Karim.

Tak!

/Rozrywa korpusty - wydobywa pod
stół - ale tak, że publiczności
widzi ciemności wchodzą po prostu
i machinalnie słyszą go w górze /

Marjan.

/przez ramie do Loreka /

Powiedz mi, żeby natychmiast
złaził.

Lorek / do Karim /

Spal!

Marim. /jak błędy!
Tak. Tak! zaraz... Trzeba...

Maria.

{ A więc czy tamy dalej, /scryta/
Wszak pani widzi, że - już
wszystko w porządku... inowij
No - panie Bogdański, Kule
na pana, to to informacje.

Bogdański.

A! Tak... /wypuszczam /
warialem - zaraz!

Marta.

Co się z Wami stało? Co mi
pani powiedzie! co wam?

Bogdański.

{ Nic - nic. zaraz. /scryta /
notonnym, cichym głosem /
Boletta wraca do pokoju.
Wkrótce potem nadchodzi.

Lyngstrand, Drugi z prawej
strony i stał zainteresowany
widokiem Stalugi i przyborów
malarzskich...

Anna/cicho do Karimiera
o trakcie czytania!

Karimieru!

Karimierz.

Przynt/Co! czego!

Anna.

Co ci się stało? Dlaczego tak
pobladłeś - o! nie prze-
cznie oszukac nie możesz -
(po chw.) Tak ja się czegoś
boję!

Karim/powstaje!

Ja zaraz powrócę...

Anna/głośnie

Nie wychodzi!.. Tam - jest
niebezpieczeństwo za progiem.

/Dawsonet!

/Wszystko się zrywa, chw. miler!

Bogdan. szybko!

Nie otwierać! Karimieru. Daj-
-zapaleń... świec... / Fluga biegnie
do przedpokoju i otwiera drzwi.

W jednej chwili przedpokoj' wy-
pełnia się żandarmami. Botkin
Agafonoff.

Faref.

Zaprzecz.

Anna.

/Chwyta z ręki Karimieru kule
papieru i ~~włosy~~ wcinając je sobie
we włosy! Daj!

Arena 8.

Cix zawiaduje Botkin - Agafonoff.
Żandarmi kórnij
Dani Korbiel i Driewi.

Botkin przechodzi i

Скляни се — до заидармиса /
Спрrowadзіć то tego pokoju
wzystkie osoby, przebywają-
ce w mieszkaniu. Do starych /
Proszę tu wejść. Niech mi
z państwa nie rusza się
z miejsca i prozę nie
rozmawiać pomiędzy
sobą.

Щіленьє-говорах кбегох впро-
водзях заидарми п. Корбел.
наврох зявог — і двоєх малых
хлопцох в мундурках /

О. Корбел.

Пані generale! То помытка!
мы ту в нїхем рїем
не мислїмы... мы ту...

Боже!... Плєсе /

Потїм.

Ох, неч бани бдіє

64

cicho - śledztwo wszystko
rozkaże... Cui byś przed
chwilą bystkeger?

/ milczenie /

Dołkin / do p. Korb /

Ja się tu nie pytam - czy
byś bystkeger?

O. Korb.

Ja nie wiedziałam, ja nie
generale - ja byłam z dziećmi
kładłam spać dzieciom...

Dołkin.

Artykuły to niepotrzebne... My
i tak wiemy że bystkeger
był, do kogo ci się przyniósł?

/ milczenie /

/ do Hugi / Do kogo był list?

Huga milczy i płacze /

Dołkin.

To niepotrzebne - o - Korb...

Can Karimierz Wilkorski-
Jdnie list? pytam Canow
i Can ydnie list? Ostrzegam,
ze opór na nic się nie przyda.
Listu spalić nie możecie...
nie mieliście czasu wrócić
nie widzę spalonych zapo-
tek, a świecy niema w pokoju.
O lampę zapalić trudno...

Przysłowia

Kar ostatni pytam ydnie
list?

Przysłowia

Do zandarmów / Przewiną-
papiery wszystkie z pro-
kuratora tu przynieść na
stół. Canow narwiska?

Kordeczko wymienia narwisko.
Prokurator napisał - teraz ten
czas zandarmi znowa

55
2) Papieru, księżki i ukladajis
paczkami na stole - wyciąg
z numerami i opatrzyć papierami
z numerami!

1. Chłopczyk.

Mamusiu, to moje księżki!

2. Chłopczyk.

~~Moje~~ moje księżki! a czem ja
pójdę jutro do szkoły?

O. Korbicel.

Cicho! cicho! ci panowie wam
oddadzą wasze księżki!

Bożkin, pochylony nad Magdaleną,

Jak się nazywacie? jak?

Anna / zwanym się od płaćcu /

Magdalena Dobek.

Bożkin.

Panowie i Panie, proszę ~~nie~~
nie utrudzać mi wotowania.
Oron Dobrowolnie oddać

Ten papier, bo będzie musiał
nakazać rewizję osobistą. To
wielka nieprzyjemność zwłaczca
Dla pań - niech się panie
zastanowią i unikną - ja
czekam.

Przeglądanie
Przeglądanie / Taki upiór to tylko
Dowodzi śmiesznej głupoty.
Ten papier się znajdzie,
bo ktoś z państwa musi
go mieć przy sobie. - / Do
Zandarmów / Myż wszio
ozmatrieli - wierdzie!

- 1. Zandarm.

Tak - oczywiście, wasze wyso-
kośćta gorodje...

Bożkin.

Wziat' wieszczę sturanki.

- 1. Zandarm.

15
Пустыни' наше ~~тоже~~
Богородице...

~~Стефанов~~ ~~Ростов~~
Превоси а покоем Св. Анны Христу
чек а казистови / < I
Ето из этой комнаты.

Воткин.

Полны в мисте.

~~Стефанов~~

Пустыни' наше Богородице.

Воткин.

Мне вамі і панові нечиг
Добровольно выдать ми свиа-
тогого банию. Бардо
Добре — прекрасно. / До Св. Ан-
ны / Христу.

~~Стефанов~~

Молоды

Воткин.

У хенереру-а мизеру

Karmany.

1 Zandarni rzucą się do
myślenia - ale nie brutalizują -
w milczeniu obrukują kiereńce -
by umiarszem rym wyjmują z kie-
rzeni gniebienie i zarysują Kobi-
tom rozczesywać włosy - Mayda-
lenie rozrypują się na plecy
madkie, siwe włosy - zżawis
Korbiel Dwa ciennie warchołyki.
- Anna gniera się chwilę -
Botkin widzi to zbliza się
do niej i sam bierze gniebienie
na ręce. 1

Botkin.

Parwołkie - ja sam!

Anna.

Ja niechce!

Botkin.

1 do zandarnów / Dierżaj ruki!

64
Jan Darm przytrafył mi się Amy /
Karimierz.

Armo!

Botkin / do Agafon /
Dieryj zewo!

z włosis Amy wyjecha
kulka papieru!

Botkin.

Wot, narzós... prekrasno. Nie
muzno bolaze... pardon's...
- A teraz państwo wazysey
za mną... Dziśi zostawę.

S. Korbiel.

Ja Dziśi nie zostawię... one
male - panie generale... ja
nie nie winna. - Dziśi bez-
mnie zgine...

Botkin.

Nie im nie będzie - O My
o rick, pomysłowy. ~~Hand~~

przegląda papier do siebie / No! no!
jeszcze plany... kakije chytryje,
a młodzińskie wsie... / 25 /
No! skurcze rebiata! odierwa!
odierwa!... skurcze! skurcze!
zandarmi wrony ubrania z, med-
pokoju, ubierają kobiety, które
mają rozpuszczone włosy!

Flurysia.

Ja mam isć. o Teru a gdzie
mnie panowie woleć?
Panowie mnie powieśzom!

/ Dzieci płaczą /

Pani Korbiel / z płaczem /

Panie generale! 'złidus' się! ja
o matka! ja nie mogę.. może
i u ciebie są dzieci...

'Zandarmi wolno wyprawdza-
ją wyrythici - c Anna wyrythici
szalonym wyrywa się i biegnie

Do 'Kazimiera, którego chęć
za rękę i mówi doń gorętkowo
- ciho!

Anna.

Daruj! młoda! sydziłam ci
mieszkanie - tyś pracował
dla sprawy... Dzięk ci....

! całuje go w rękę!

Botkin.

Ważniście jego procz....

! zaudarmi wprowadzając Annę

! wycelnych!

Botkin.

Gdzie Kultianka?

! stary zaudarm wychodzi na śródek

! staje w poręczy schodowej!

Oy zienat?

Kultianka.

Tak - Joanno Wasze Wysoke
Blagorodje.

Bothkin.

«А тѣбѣ вѣтъ есть?»

Кулиганка.

«Такъ, конечно Ваше ~~Высо-~~
~~ко~~благородіе — вотъ Лизе
такіе малярыки — изъ Ростовской
губерніи...

Bothkin.

«Прекрасно! / до п. Корбиль / Тен-
дандармъ останется съ мной
дѣтишекъ — въ имъ рано да
еще и въ полудне такіе, оче-
реднаты... / до тандарма / Вотъ
тебѣ дѣтисы на кусаніе
для ребятъ...

О. Корбиль.

«А не нѣтъ ли не поѣдетъ...»

Bothkin.

«остро купитъ нозы!»

«Вамъ нѣтъ еще сестры...»

zandarusi nity wyprawdaję
panie Korbil /

Senia ostania.
Dzieci i Kulciapka.
/Dzieci płaczą - Kulciapka nie
do nich powoli przybliża /

Kulciapka.
No cztoż... panie płaczą?
za mamą? a wot i ma-
ła panienka płacze? Mama
za powroci... jutro wróci...
Niech się panie mnie
nie boję... u mnie też dzie-
ci jest... w Krostomskiej
guberniji... ja wam, jutro
pirog upiekę - jej Bogu...
z kapustą, albo ~~z wami~~ =
z warenjem, ~~z~~ z ciem

robla... potem najdion gu-
lat' U mienja Azie
dijja plakaly, jak mienie
wniali w sotiety. No
cztor dielat' - najdion
spat' - ha?

Kurdyna morda.

III

1. Scena przedstawia salę audiencyjną
w generala Korna. W głębi drzwi okna
w rogach konsolki i kandelabrami - Dobra
Kornetha. Z lewej Drugi plan główne wejście
- przy nim zandarm w pełnej formie.

2. Drugi plan lewa wejście do pokoju Korna
- po prawej drzwi zamknięte, po ea niemi
słychać ciągły śmiech, gwar i kilka głosów
robiejących piskliwych mówiących po
rosyjsku i od czasu do czasu fortepian
grający jakby Dwie ~~osoby~~ skoczny me-
lodji - słychać również brzęk srebra
i orkiestra!

Scena I.

Cztery kobiety czarno ubrane.

Dziurawy zandarm.

Długa chwila milczenia, słychać grę
na fortepianie - rozmowa - wreszcie
1 kob. czarno ubrana podnosi się

idzie do kawiarni.

- 1. Robița exarn.ubr.

(P)
reprosoaram pana, czy Pan ge-
nerat przydło nam przyjęcie?

1. Zandarm.

Sig. cras. -

Kob. siata 1

Milkenie

Wzrost męski, przechodzi Botkin w mundure
szandarm — Robiety ukończaj

Botkin / do Robert /

Garausta - nie vėpkojties.

1. Robiata ex. u. do Iniz.

To me general

2 Robt. D. Greig

To me General.

Bohrin do zandarma

General adin?

1. Famarr.

Mit Wasser ~~royals~~ Blakoroje

71
Tam gaspadin prezident war-
szawskich krasow.

Botkin

Takowint Korniloff idie?

1. Zandarm.

Das wasse uosokoblahorodje-
oni izwolili idti na beletar.

Botkin.

Idie ko okna, uoyimye z po xo
rykawa papier i cryta - pauka/

2. Pol. cz. ube.

Idie i idie do zandarma/

Prepraszam pana, czy my
dlugo bedziemy czekać? Pan
generał przydzi. uoydnie?

1. Zandarm.

Siej czas.

2. Pol.

Przeinye panu.

/ziada/

Drzwi otwierają się szybko i wchodzi
Korniloff w sztabowym mundurze
jako urzęd. do szczególnych powierzeń
pry gen. Kornei /

~~1. Rob.~~

Robiety wstają, on umiemy Kłanin
z nim i podchodzi do Botkina /

1. Rob.

To nie general.

2. Rob.

To nie general.

Korniloff, do Botkina!

Dzien Dobry - masz Jan to o co
proszem?

Botkin.

Tak. Trudno mi było uzyskać
- ale oto są papier.

Korniloff chowa papier
w rękaw / Dziękuję. Czy jest
pan dziś w cytadeli?

Bothni

Byłem. Panna Lasowska ma
się lepiej, tylko że pani Kornel
az zachorowała z kęską sty
za Dziećmi.

Korniloff.

Oo zwykłe - zwykłe - dać
walerjanu. Morwy - zresztą
zrozumiałe. O A iinni?

Bothni.

Wielkorzki, przesyłają wspaniałemu
- iinni milery a panny prze-
waznie placzą.

Korniloff.

(Bromu i walerjanu. Lecz?

Bothni.

Młode - więc je. Tylko sługa
modli się i nie może mieć ich.

Korniloff.

O Kie przynosić. nie, bray-

muszą -- głód sam zmusi.
O He - te Łasowskie strzedz naj-
bardziej. Ładnej komunikacji -
Wexoraj sortowałem ich, nojwy-
czy ta Drewnyyna z restau-
racji. Priz' tu tak przyjdzie? -

Botkin.

Siedzi w kurytarzu.

Korniloff.

Dobrze. przyjmuje, nojwy z rezerwą, Dobrze
Czy to list prywatny Strethoffa?

Botkin.

Tak. 'właśnie list pisany do
tej panny Lisi-

Korniloff.

{
'czyta' Droga moja myszko. 'Ta
Pocham cię, jak oratorny i za-
tyje ciębie, siebie i tego, który
jnie za sobą wchodzi. Ta....
'uświ', Dobrze!...
}

Bohni.

Ośmię się jednak uwzględnić uwagę, że ten list chyba niema nic wspólnego ze sprawą Wielhorskiego.

Korneloff.

Tan jesteś jeszcze młody i niedoświadczony. On widzi tylko powierzchownie - a ja widzę głęboko rzeczy.

Scena II

Ciż sami. Wielhorska, porucznik
Aktor. Biednie, ciarno ubrana
wsuwa się nieśmiało i kłania
się zandarmowi. ↓

Wielhorska.

Ja przeproszam pana, ale
dzisiaj podobno pana generała
Korna można zobaczyć.

1. Zandarm.

Saditeś zjadom - General

siej czas będzie przyjmować.

Wielhorska.

Dziękuję Panu. / Siada nieśmiało
na krzesło — wchodzi Aktor!

Kornioff.

A... to, Pan Olszynski? No co?

Aktor.

Tanie, podróżniku... kara za
paszport — ~~to osiemnaście~~ (?)
rubli — szedł w ręce — garzy
w ogródku mnam na Cato
60. / Wzduch Dobrodzieju!

Kornioff.

Tu nie paszportowe oddziałuje...

Aktor.

A wiem, ale gdyby Pan
podróżnik zechciał...

/ rozmawiają pro cichu /

/ Oraz scene przechodzi przez
Teatr w generalstwie mundure,

i kieruje się ku wyjściu.

Korniloff - kurawa się
do Prezesa, Łrastkowytie Ma-
centin Walentinowicz.

Prezes.

Łrastkowytie... a, ja za był...
wot niewodnia kur fix u
generalszy - zajdu - ma
minuteczku. idzie ku drzewom
za łkoreni stychać śmiechy i muzykę
i wychodzi powitany okrzykami -
Łrastkowytie - wot i on! /

/ Chłtor klania się umizanie
i wychodzi /

Korniloff do Botkina /
sejdz' pan jeszcze na doł
i milny, aby ta drzewcy ma
żęd nie dozna. - Chce
komiecznie, aby generał
dris z przestuchał.

Botkin.

General Dris' to z tym humorem.

Korniloff.

Nie mogę na to uwarzać. Tam
w cytarach Dzwieć osób
czeka - należy o tem za-
myślać.

(Botkin wychodzi)

Korniloff.

Orzy, atuje się Wielhorskiej!
O! i jego matka! podchodzi ku
niej! Orzepraszam - proszę
pozwoli na chwilkę.

Wielhorska.

Do, proszę, pania! podchodzi
na przed sceny!

Korniloff.

Cani Wielhorska?

Wielhorska.

Tak, ja Dris' przyjechałam.

75
z Włostawka... Panie, panie...
... mój syn... on nie - nie-
winien... moja córka i ona
niewinna... Przy się brami!

Korniotoff.

Jeśli niewinni to się przekonamy.
Orosze pani uszycie tu osobno
i czekać na generała... Jor-
dan panią chce od przeszłego
roku, pani się bardzo zmie-
niła... Niech się pani uspo-
koi. Pani się nie nie stanie...

Wielhorska.

Ta nie o siebie, ja o dzieci...
czy one zdrowe? czy... rzygają?

Korniotoff.

← Dzieci, pani zdrowe - Podchodzi
do pokoju Korna

Milczenie - tylko słychać znowo
muzykę, śpiewy i śmiechy. głos

Kobiety musi. (Kardiologia mnoj
ty Dolgi)

1. Klob. do drugij!
Cani dawno de czecha?

2. Klob.
Pottery godriny.

1. Klob.
Jan Generat musi być rajety.

3. Klob.
A ja przesło dwie godriny.

1. Klob.
Canie maja kogo... tam!

2. Klob.
Tak. ja mam córke - wronka
z ragnacy - tam sie co cos
zamierzala... wzeli ja tu
już omny raz.

1. Klob.
O pozwolenie zobaczenia sie
z mig.²

Cicho - prawie nieprzez

Wielko - prawie nie wiem

2. Kłb.

Tak. Zimno już - chciałabym
jej dać trochę ciepłego ubrania.

1 Kłb.

Ta mam tam już drugi rok
syna... ale przyjeżdżam rzadko,
bo mieszkam aż za Kaliszem.

3. Kłb. /młoda/

Ta myślałam, niekiedy raz -
chcę prosić za moim bratem,
którego wywalili z górniczej
szkoły w Dąbrowie... ja nie-
wiem, czy ja dołam prze-
mówić Howę... ja nie. Tak
bądź.

1. Kłb.

O pan generał grzeszny cicho-
wie. Cicho...

2. Kłb.

Och Boże. Boże. Tam, wiesz, tego

zotku jedną banna powodru-
wała sobie rzyły kawałkiem
szkła... kakijwa oczy i płocze!

1. Kłob.

(Tak, ja to słyszałam!)

2. Kłob.

Ta niemożę opać w nowy-
ją cigłę o ten myśle...

1. Kłob.

Bóg Bógie czuwa. Nie dopuści...

2. Kłob.

Oik moja, pani! moja pani!
(Drwinię odwierają i staje
w nich Generał Horn - ka
nim Kornitoff - Dyziwny drugi
Landarm. Kobietę wstaje!

Arena 4.

Cis sami Horn, Kornitoff
Horn pochodzi do kadej z kobiet.

Główny - prawnie napisany.

III

17
Wychać jak wół głosem myto - Czeko
wam ugodno? Proszę cię
odpowiedzieć: ja pranie generała
o pozwolenie... i t.d. Czwartha
i Frzeia podają napieru - on
je oddaje Dyżurnemu Landarmano
wi - W Frakcie tego Kornitoff
porówna do Wielhorskiej

Kornitoff.

Ja uprzedziłem pana generała o pani przyjeździe. Pan generał Druś jest rozdrażniony i bardzo na pani sygnalizowany. Niech pani nie śmie śmiać przed nim, bo to go rozdrażni jeszcze więcej.

Wielhorska.

Porozumiał się panie pułkownik.

Kornitoff.

Niech pani tak mawiać.

Żeby się pani rozstała ostentacyjnie.
Mielhorska.

Postaram się panię przekonać.
~~To wiem - ~~Mielhorska~~ jak się~~
~~to robi.~~

H. Kobieda.

Nowy głos cokolwiek niedu-
ży. / Oni mi trochę malce-
kują w szkołach, pani ge-
nerale... ono robi co może...
wery się ja świadkiem... i
ciężko się stopnie...

Horn.

Co pani chce, żebyśmy się
na to zgodzili. Niech pani
się uda do szkolnej władzy...

H. Kobieda.

To tu wołałam przyjeść.
Bo pan generał jak zwykle...
to... zaerywa nikt nie

Wichorska do Korniloffa!
 Czy nie mogłabym moje dzieci
 zobaczyć?

Korniloff.

Teraz są pod śledztwem - nie-
 podobna...

~~At~~ Horn / do drugiej kobiety /
 Ja nie mogę tak często poru-
 lać na widywanie się... pani
 cięgle tam chodzi.

2. Kobieta.

Canie generale... ubranie...

Horn.

Nie możliwe, nie możliwe...
 a pani? / pochodzi do trzeciej /

3. Kwb.

Ja o brata... użeni z Dąbrowy...

Horn.

Oh... kiedy przyjdę napowrót?
 Ku - Ładno - uwidim, takie

Gdzie Dame Dyrektora szkoły.

3. Kłb.

Dyrektor nie godzi sobie
dzieć się do od nasza generała.

Horn.

Dobrze! Dobrze!

podsuwa się naprzed niego ~~do~~
ku Wielhorskiej; inne kobiety
powoli wychodzą;

Horn do Wielk.

A wy madam?

Wielhorska.

Dame generale... ja to srogi
mojego syna i córki. Ta
byłam tu już co przeszłym
roku... Pan generał - mnie
nie poznaj... Wielhorska...

Horn 'z naszyj!

Czek! co wy ma! sławom
astanities - do zandarmów!

72
strasz! baryszni szto by nie
mela... i zakroj Dioceri. →
Landarm idzie ku Drzwiom ge-
neralowej - spieco wstaje - Landarm
zamyla drzwi na klucz i zapiera
cizku portiere, pozem wychodzi - po-
zostaje Horn, Wietorska i w głą-
bi w oknie Kornikoff, widzący nie
potraży na celice /
c Horn.

Idchodzi po schodzie schwile - wruncie
wybucha!
Tak on śmiał! Tak on śmiał!

Przylucenie!
Cami wiesz, co Cami syn kro-
bi?

Wietorska.
Nie, panie generale!
Horn.

Cami syn robił podłość -

— podłość... czy pani — do
słowy?

Wielhorska.

Pro chw. wachania / Mój syn
mógł złożyć — ale nie
po prostu podłość...

Florn / wściekły /

Tak pani mnie zaprzecza?
Ja wiem, co mówię. Podłość!
Czyż jestes taka sama jak
mój syn... Czy się buntujesz,
pani mnie zaprzeczasz...
a tak się pani dowie,
że pani wolę do restry
kcyj ze względu...

Wielhorska.

A co — nie ze względu
na mnie generale!

Florn.

Czy pan nie ma...

80
Koronu

Włch. milezy
Dziś słyszy? on zlamat słow!
Pan pułkownik Korniloff
wypuścił go przeszłego roku
z cytadeli jedynie na mocy
słowa, jakie dał mu syn
pani, że co nie więcej się
mieszac nie będzie.

Wielchocka /cicho/
Wiem o tem.

Horn.
Pułkownik Korniloff zro-
bił to na swoją odpowiedź
i rzucił miⁿⁱ za pani syna.

Wielhorska.
My byliśmy bardzo wdzięczni
panu pułkownikowi.

Horn.
Ladnieście objawili i wdzięczność.

Wielkorna.

Panie generale to okolicznosci
musialy sie tak zdarzyc, ze moj
syn nie mogl dobrać mae
Paniego slowa.

Florn.

Tak... wy wszyscy ~~by~~ lubicie
sie zastawiac okolicznosciami.
On niewinien! Okolicznosci
winne... I tymczasem kare
cierpiec musi on. To tak
kande w taki brud spada
se pan syn ze az ciuzra,
nie wzdryga pomyslec.

Kornitoff / Oporwie dz
pani o co chodzi. Tu mowic
o tem nie moge zrozumiac.

Kornitoff.

My juz od miesiaca dostawali
listy ze syn pan zdejmuje

44
Złany & Donosi o tajnej mis-
sji rasyi wojsk na wypadek
wojny.

Horn.

Widzi, chodzi po pokoju nagle/
Zawsze wy pijam nie skaretie
do Włcho. / Nas listy bezimiennie
ostrzegły, że Pan syn to prosta
- sprawa!

Włchoesha / z krytyką /

Klamstwo...

Horn.

Co to? jak pani zmiesz?

Włchoesha.

Klamstwo... mój syn mógł
się dopuścić wrystkiego: opisto-
duisto, monacando, czy jak
tam wy to nazwać, ale
on z pewnością by nie mógł.
To nieprawda! To nieprawda!

„Pan Drog żywiadkiem, że to nie-
prawda...!!!

Alon.

„Dowody. C przekształcał się
go w chwili, gdy pojechał na-
Deslano mu plan nowogrodzkiej
fortecy. Dowód mamy w rękach,
choć ukryty był we włosach
panny Łaszkowej. Pano za-
wiadomiono nas, że syn pani
wicecrorum Dobierze. A tak
przeżył. Myślimy ciuwać.

Wierzenie

„C co? Teraz już pani nie-
kryczysz że kłamie? niepre-
czysz? ha?

Wielkorna

„He niemię w głębi Duszy
w to co mówię - wierzę.

Alon.

12
Tam syn był sprytnym, bardzo
podobnie bratnym...
Wielhorska.

Oh...

Alona.

Dobre płacnym.

Wielhorska.

Carie generale... zastanów się
sam sam! Mój syn zapracow-
ywał się - dawał korepetycje
robił korekty w takichś pismach.
Utrzymanie mojej córki, choć
jemne dziecko. Kontrował
kocikę - chciałby się wykreślić
jako tako, ażeby sama zarabiała
na siebie cokolwiek. Ta sam
we Włocławsku bardzo, bardzo
biednie żyje... robię kwiaty -
ale dobre nie umiem
i ocy mam słabe... (The)

ze wgrze le kieniadze pomysł
pan - my biedni...

Horn.

O do mnie ^{nie} malery. Niemcy
swoim agentom Dobrze płacą.

Wielkorna / nagle!

Niemcy? To dla Niemców? Ależ
mój syn nienawidzi jeszcze
więcej Niemców niż was.

(chwilę milczenia)

Preparatam panie generale.

Horn.

Pani nam i sobie możen oddać
Dwie przysięgi. Pani się musisz
zobaczyć z synem i... namówić
go aby nam powiedział z kąd
brał plany, kto mu je przysłał.
On musi mieć współników -
To nieulega kwestyi. Jeżeli
Pani potrafi go skłonić

Żeby nam wszystko powie-
dział... kto wie... może...

/milerewie/

Bani milery?

~~Korn~~ Mielhorsha.

Na ciężki pan generał Kładzie
na mnie obowiązek.

Korn.

Dłaczego? Bani matko, potra-
fi do niego przemówić, popła-
kać, poprosić. Trzeba mu powie-
dzieć, że Bani się zostanie so-
ma jedna, że Bani będzie ciężko,
że panu źle już widzi... Tak
trzeba gadać żeby coś z niego
wypadło... o szrenkę to już
pani rzecz. Umieć dzieci
swoje namawiać do złego.
Potrafie teraz je wyrobiać...
Wiek się syn pani ~~przeżył~~

a... my... już mu to jako Folge
policzymy... - może-ja tam
nie nie obiecyje... Słysz panie-
Wielhorsky/cicho/

Słysz

Horn.

Ja pan dam rozporządzenie, że
by zaraz panie powiedli do
cytadeli - do zyna - Butkownik
Kornilow będzie obecny - przy
Kornowie. - Niech panie pamięta,
że panie zyna a może i córke
córka Syberja... a jakby panie
chciała pojechać z nami,
to na nic, bo oni i tam będą
w zamknięciu... Niech panie
widzi.

Korniloff. Do Hoina/

Ja mam jeszcze dwa słowa
powiedzieć panu generałowi.

49

Horn / oprytlivie /
W czym sprawa?

Hornloff.
Chciałem kogoś przestuchać wobec
pana generała.

Horn.
Czasu niemam.

Hornloff.
z uciążliwym ale pilnie Pan generał
czasu mieć musi. To właśnie
w... tej (rozstrzyga na Wielhorskiego)
sprawie.

Horn.
Odmówiłeś panu na dot
i prosię się wrócić tu na górę.
Tylko szybko, do Wielhorskiej. Pan
może teraz dwiś-niech panu
nie wazyje - nie wmaxwia
w siebie, że panu obowiazek
do i to... c. Niech panu tylko

zrobi, co obowiązek matki
każe, ja to pani radzę...

Wielkowska i Stania i mogła
wybucha cichym łamiącym płaczem!
Wielkowska.

Przepraszam... żegnaj pani
generała.

Horn.

Pani mi jeszcze nic nie prze-
rzekła... pani mi nie - nie
obiecowała...

Wielkowska.

To nic... ja nic... nie - mogę...
ja przepraszam pani
generała. : Przepraszam cicho - wycho-
dzi - za nią Kornicoff!

Akta 5ta

Horn, sam - mówię Kornicoff

Horn chodzi po sali, zamysłony
- na fortepianie w przyległym

i okno grajsz razdiele sa mnoj
 ty dołu - Horn siada na fotelu -
 i mowi kilkakrotnie do siebie
 "da! da!" potem zaczyna
 w rannym leżeniu gwiżdżać
 melodie... okienka się!

↓ Korniloff wchodzi! 9
 ↓ Horn budzi się z rannego leżenia!

To czy Piotrze Pawłowiczu?

Korniloff.

Ta -

Horn /siedzi!

Co mi macie do powiedzenia.
 Mówcie szybko - mamie strasznie
 neuralgia dokucza. Co? Kę?

Korniloff.

Ta panie generale - powiem
 panu krótko moje zdanie
 co sprawie Wielhorskiego.
 Ta rękę w ogień włożę...

i on i ci wszyscy ludzie są
nieвинni.

Korn / przywodzi się /

Wyscie z rożnemi zemli Ciötre
Cawłowiczu. Dowód jest na
miejscu... łapani... czegoś
więcej trzeba...

Korniloff.

To dowód materialny, ale nie
moralny.

Korn / z gniewem /

My Ciötre Cawłowiczu chcicie
być zawsze między innymi odmiennie
od wszystkich, od całej nacji
darmarzy. My powinni być
w Filorofy pójść a nie w nacji
darmarzy... Co? Papieru z piórem
nie ma? co?

Korniloff.

Test.

Horn.

Czy nie do niego przyszedł?

Korniloff.

Tak.

Horn.

Czy i co jeszcze?

Korniloff.

Alte ten papier z planem mógł
przejść po prostu tak samo
do mnie jak do Wielhorskiego,
tak samo do pana generała,
~~do córki pana generała~~. Ca-
piet cierpliwiej - on pójdzie
tam gdzie go, nośby...

Horn.

W głębszym gadacie. Wyświadczy
tylko tego Wielhorskiego a on
nie do wzruszającego przyzna.
Tak jak zawsze... oni się
najczęściej przyznają...

Korniloff.

Morina się przyznać, a winy
nie popełnić...

Horn.

Co? jak? Pan się osmiela kry-
tykować i rzucić mi w twarz
zarzut, że ja niewinnych skazuję?

Korniloff.

Panie generale tylko Bóg
jest nieomylny.

Horn /wsicich/

Ta fakcie mogą być nieomylny,
ja muszę być nieomylny - mo-
ja władza na nieomylności
musi być oparta - inaczej nie ma
racji bytu... /chodzi o potężną rękę
rybko / A ty Piotrze Czułowskiu
chcesz mieć króć i nad genera-
łem zandarnów przewodzić? Ty
miś władzę wydzierasz - ty

~~moja popularność i chęć~~
~~mi na króć... Ty chytra jesteś~~
~~sztuka. Piotrze Pawłowiczu-~~
~~ty chcesz dowiedzieć się bez ciebie~~
~~nie się w tym kraju nie dzieje~~
~~i że ty kierujesz tutaj tą polityką...~~
~~Ty miłośnik matki polki, to ty masz~~
~~swoje słabości... ej ty! chutry...~~
~~o! wędruj do szeregowych po-~~
~~rużen... naszedł się... władca~~
~~nad Hornem.~~

Korniloff

Pro chwila! To kilka razy prosiłem,
 aby mnie uwolnić od tych wbo-
 wisków i przenieść na prowincję
 albo do Petersburga. Can general
 sobie raczy przypomnieć, że sam
 niepozwolił mi oddalić się z War-
 sawy.

Horn.

„Zostę do pana przyzwyczajam - ale teraz...”

Hornloff.

Ta może dziś ustąpić panie generale!

[Chwila milczenia]

[Horn uspokaja się i powoli siada na fotelu - opiera głowę na rękę]

Horn.

A!... psia neuralgia - jak ona mnie gryzie - prosić mózg wyiera

Hornloff.

Ta mam przy sobie lekarstwo ~~Chloroform~~... wypróbowany środek.

Horn.

O Mraz! O! O! O! Pawłowicz! I pomaga? Daj mi trochę...

/Chciał wrócić do domu i
na konsolach
Hornitoff

Podaje Hornowi glazetkę
 Pan generał matrze. Proszę kro-
 nie i policzek to ustąpi.

Horn.

Ustąpi? Oh. Oh. /naiera/ Światło
 mnie męczy - wszystko.

Hornitoff

Podziękuję ci i przykrywa lampy
abariorami

Horn.

/Chwile, przy ciemności, wrenie mówi proś
zennym głosem

Przeżycie... lepiej... Byłoby
 Opatowiczu dawno umieść
 znaleźć coś takiego co mnie
 uspokoi...

/milenie

Horn.

I z oryginału przymknijtemu!
Piotrze Pawłowiczu!

Korniloff.

Przekam panie Generale.

Horn /j.w./

Oy mówisz że oni niewinni.

Korniloff.

Ja nic nie mówię panie
generale.

Horn /j.w./

Am! czość wie... Kogo do
stwierdzaś w tej sprawie przestę-
pkać przy mnie?

Korniloff.

Wł! Dziwne z jednej restauracji
Chwałem światłego z ydu
pana generała w tej sprawie.
Przytem pan generał ma
pożyte wyroki, której ja

niemam a taka potega
Działa bardzo w badaniu...

Horn [zadowolony]

Tak! Tak! ja wiem ja mam
rys i wzrok.

Kornloff

Widz pan generał jest tego zda-
nia że należy przestuchac
te kobiety? -

Horn

Nu... Tak...

Kornloff

I pan generał chce mi być
obecny przy tem przestuchaniu.

Horn

Mozesz pan zostac.

Kornloff

Choć namysliwszy się - to
wszystko zbytcarne Wielcorshi
musi być winny, bo dowód jest.

Horn.

Nu tak co, że jest?

Kornloff

To dowód panie generale
to dowód.

Horn.

Co z tego? To dowód materialny
nie moralny.

Kornloff / z uśmiechem /

A pana generała Filozof - nie
... zandarm.

Horn.

Nu - ja już taki. U mnie w gło-
wie tak... ja się nie przestroję.
A pan mi się nie sprzeciwiaj.
Ja umiem prowadzić kłótnie
i wiem co robić. Pan mnie
nie ucz... / Dawon! /

/ Dyżurny zandarm wchodzi /

Oprzyrowadzić mi te książki,

co ja pan pułkownik ~~zmarła~~
~~Dot.~~

/Faudem aychodsi/

/po chwili/

Pan ja zaczął badać... ja będę
tylko pana pytaniami kierować.

/ziada/

Korniloff.

Według życzenia pana generała.

- Sena 6.

Korniloff - Korn

Oh

Fozia i Matoszkowska

- Korniloff /do Fozii/

Troszę tutaj bliżej: /do Matoszk/
A prawi tu po co?

Matoszk.

Panie generale. Prawie pułkowniku... ja przyszedłam, bo chciałam
powiedzieć, że w mojej restau-
racji nigdy się nie złagodzi

nie Dzięje. Ja sama pilnuję -
pan generał się może prze-
konac... ja bardzo się boję,
żeby z tej awantury jeszcze
mi restauracyi nie zamknęto....

Klorn / do Matot /

Kto wy?

Matoth.

Julia Matothowska, wdowa,
panie generale, myz mi umiesz
na wodną buchlinę i Dzięci
mam troje restauracyi noina
na Matothowskiej. Ja....

Klorn.

Aha... zenska usługa...

Matoth.

Tak panie generale - bardzo
porządna restauracya mam
kuchara i w politykę się
nie miesza. Dziękuję

ustępujących mam ctery i foper
u mnie gra a nie żadna damska
orkiestra... U mnie bardzo przykro-
wie i cicho tylko jak panowie
oficerowie przyjdą to trochę
hałasu... a tak... jak w kościele-
panie generale, jak w kościele...
Korniloff.

Aż ci pani tam przy Drzewiach
i ciekaw może nam panu
będzie potrzebna...

/Matoszkowska Dyga i cetera
zł w dyt/

Korniloff / do Fosi /

Pamienka niech się nie boi,
bo jej się tu nic złego nie
stanie. Trzeba całą prawdę
powiedzieć, nie nie kłamać i
nie kłamać...

/Matot. / o de Drzewi /

Panie pułkownika - ja za niego
zgine, jak za....

Korniloff

Cicho... Do Fozii! Panienska nam
opowie czy panienska ma
kawalerona?

Fozia /obraczając/

Ja jeżdżem ukręciwa Dnieperem.

Korniloff

Ależ tak... tak... my wiemy.
Tylko panna Fozia jedna
panienka, to chyba niemożli-
we, aby tam w restauracji
ktoś w pannie Fozii się
nie zakochał....

Fozia milczy

Korniloff do Matoski

Pani Matoskowska nam
powie, kto za Fozieś latał.

Matoskowska

Różne kawalery, bo dzieweryna
drzewna, ale ja panie puthowai-
ku dzieweryny moje Frynom
ostro...

Korn/ostro/

Matysi!

Korniloff/Pogodnie!

Tani Matytkowska będzie
cicho. - Do Tosi! Wziwi dai panna
Tosia, że za panna Tosie
biegali.

Tosia.

To tylko takie, co się nie
chcieli...

Korniloff.

To też to właśnie ja się o
tych pytam. Tam był też
Ten polak - młodu ładny...
panna Tosia pamięta...

/Tosia milery/

Korniloff

On miał male wosiki... no...
Janna Łozia go nie pamięta?

Matoszk, 'de drzewi

No Łozka-ten co pod oknem
siadał, co zawsze pił angielską
gorzką...

Łozia do Matoszk,

Ten co pił angielską gorzką,
to nie do mnie to do Honorcki...

Matoszk.

Nieprawda-ten do Honorcki
pił węgierską albo smirnówkę.

Korniloff.

Panie generale-jak drzewi-
korham, tak ona nie wie
co gada. do Łozy Ten do Honorcki
był z ~~Łozy~~ a wsi
smirnówki nie pijom

Łozia.

43

Fozia.

Moje goście pili albo francuską,
albo przepalankę. Ino ruscy -
smirnowkę.

Korniloff.

To właśnie Doskonale panna
Fozia sobie przypomniała. Znaemy
że panna Fozia miała gości
i polaków i moskali. A którzy
bez więcej panny Fozie ko-
chali...

Fozia.

Nadane mi kochali, ino się
chcieli żenić.

Korniloff.

O bez ja pytam, o tych co
się chcieli żenić. To i ruscy
i polscy... no. no. mieli dobry
gust. Trzeba było iść za
lepszego.

L'oria.

Kiedy /kiedy nosem /oni mi
nie byli do smaku.

Korniloff.

Mo ten polak, co pod oknem
siadał, był ładny młody
i miał porzucę...

L'oria.

E! Sama tam porzucę, iść
z lekcyi - i Edwo tam na co
mogł nie dobyć.

Korniloff.

Ten ruski iść Lepory - o. Lepory.

L'oria.

E! proste panow - choć to
oficer, ale co za los...

Korn.

Oo oficer chciał nie, z sobą,
żenie?

L'oria.

Tak Bozie kocham!

Florn.
Dziś!

Korneloff / Korpala / Korpala / Korpala /
Ależ tak, tak, panie generale-
to, mozeby panna Liza
Ladna, on był tak kochany,
zresztą on pewno listy do panny
Lizi pisat

Liza.
A jakże pisat...
Korneloff.

O - widzi pan general - listy
pisat - I co tych listach kład
nie, że panna Lizi kocha i że
tego, co mu stoi na drodze
zabije.. prawda - no widzi
pan general - panna Liza
nie kłamie. On ~~jeżemu~~ ~~coś~~
~~rej~~ ~~piłat~~ ~~do~~ tego drugiego

~~Polaka~~ bo panna Liza
to figlarka - posmiała się
do niego z tym co korepetycja
począł, a zaraz ten ruski
oficer w zardrobie wpadł
i groził.

Liza

A tak było... Jan Karimierz
mnie doprowadził, że zaraz
tamten leżał na nami i tylko
słychać jak szpony o śliwy
~~na~~ drzewnie. Ja miałam mó-
wiłam p. Karimierzowi, że
będzie skandal a Jan
Karimierz w śmiech. A
raz — —

Wrywa

Chorniloff

Ach tak... tak - wtedy już
nad ranem...

Fuzia.

Nie- to było kółło potrawy-
Kornikoff.

Oak tak, pomyliłem się... więc
o potrawę-

Fuzia.

Wypiliśmy z p. Karimierzem
weselej z restauracji; bo
ja miałam tego dnia wypicie
- nagle p. Kretkoff zapie-
mnie za rękę i krzyknął - Ty
moja! Ty moja! - Pan Kari-
mierz go odprchnął, a że
p. Kretkoff był pijany więc
się zadowolony wskoczył -
cisnął w drzwi i pojechał.

Kornikoff.

Oak tak było. Ale potem
Kretkoff bardzo się ma
pana Karimierza gniewał

i odgrasiał, prawda?

Fokis

O Foku! strasznie... pani Ma-
toshowska to nawet słyszała.
Mówił cięgle „on pojedzie!
Daleko ten twój polak... a
ja zostanę i ty będziesz
moją żoną!” Prawda pani
Matoshowska?

Matoshowska.

Aprawiedliwie, tak mówił - na
to mogę zaprzysiąc.

Perisloff /mierwie/

My słowu panny Fokis i
pani Matoshowskiej wie-
rzymy. Oó wystarczy. A
— czy nie mówił Stretkoff
gdzieś do p. Kaximiera
ma żechać?

Fokis

Nie tylko śmiać się i mówić
„jemu tam będzie ciepło...
a mi nos i uszy odmarzają”
Korniloff

No, a teraz może panna,
Tosia nam powie czy ten
list pisał pan (Kretkoff) —
proszymy list z rękawo, i szybko
go padoje Tosi!

Tosia,

Tak. To on na takim papie-
rze pisuje... (czyta list)

Korniloff

Bo pan generał mówi, że to
nie może być, aby panna
Tosia dostawała takie
miłosne listy od oficera...

Tosia,

Leby mnie tak szlak trafił
że to do mnie pisanie.

O' wśrędie „myzka, kotik,
porosionok” On mnie tak
mazywał. /po chwili/ Za Re-
listy Dawalam do skowa-
nia. Pani Mat+Korowskiej,
bo u mnie matka. Do
wszystkiego nos wścinbi...
/do Mat+K./ To pani list
Dala?

Mat+K.

Ta? co? znou, ja Dzię ko-
riam.

Korniloff.

Nie trzeba się gniewać zo-
do panno Fozia. Teraz już
pan generał wie. To brze-
że panno Fozia nie klama-
ła i nie chwaliła się, mówiąc,
że ci panowie chwili się
z nią zemić.

Foxia.

"O jost ten p. officer be ten-
pan polak to własciwie jenera-
nie o ożenieniu mi mówić.

Kornikoff.

Oak, tak. Jidnie do Korna/ Czy
pan generał ma się jeszcze
o co kapytać.

Korn/ wzruna ramionami/

Nie- i to co powiedział niema
żadnej wagi.

Kornikoff.

Pan generał kartuje sobie
ze mnie a myśli co innego.
Pan generał mnie chce wy-
próbować...

/ do kobiet, gmeranie /

"Moga janie odejść.

C Katołkowska. O kłiwie/

Czy aby nie namknę...

restauracyi?

Korniloff / j.w. /

To się zobaczy.

Matošk.

Tanie putkowniku ja mam
dzieci-ja...

Korniloff.

Proszę odejść... / do Horna cihto!
Ja te kobiety karatem za
progiem wrenstować.

Horn.

To co?

Korniloff.

Moga skredz - wszystko prze-
padnie. / Odprawdza kobiety do
drwi / A... panna Liza ba-
Lamutka, wfiwroio nan. ba
Lamuci... ej'ej'zo Ladra,
verki, za Ladne...
/ Otwierz Drwi ukaruj się rebody

Jasno oświecone i' ceterich zand-
arow ustanowionych rzędem/

Korniloff.

Wziat' et' zamarzymy!

Matoszkowska.

Terus Marja! / Fozia chce wieści
zandarmi ji chwytają/

Korniloff.

Cicho! ani krzyku! So kazę
usta pokneblować. Na dół
z ziemi - i czekać rozporząd-
zenia.

/ Zamyka drzwi wychodowe i' wraca/

Frenia F.

Korn Korniloff.

Korniloff

Teraz już pan generał wie
nazwisko tego, kto do nas

Cisty pisat i kto jemu
Wielorakiemu przysylat.
Horn.

Wierciem.

Korniloff.

Toc' jaone jak slonice. 'Stretkoff.'
Horn.

/krywa si, jak malony/
Co? co? co? ty powiednia?
Korniloff.

/zmiato potrayi Hornowi
u very/
Powiednialem - porucznik
^{konnyj} artyleriji - Stretkoff.
Horn.

Naz? ruski? oficer? Ty
sie wsiekleś Piotrze Pawlo-
wicu. 'U ciebie Dusza chora!
Ciebie do szpitala wozjatois.
Ty smierz rzucic - tak

Podjęcie na ruskiego człowieka i oficera? Ty bezkiesic
cała armja - ty zastanawiasz,
zeby ciebie Degradować na
takie podejście. Ty wpłu-
wasz nas wszystkich! Ty
spotwarzasz naszą matkę
Rosję... Ty...

[wyczerpany pada na fotel]

Korniloff.

Nikogo nie spotwarzam, tylko
chcę wyświecić prawdę...

Florn.

Idyby nawet takie prawda
była - to...

[wrywa]

Korniloff.

Zakryć ją? Nie - panie gene-
rale - ja do tego iżki nie
przełożę...

Florn.

Wt jaki zalachetny - pomnik
mu Polaki postawia - pomnik
czarem z Rosciwarka... Ruskich
bednie gubit, aby ich ocalic...
Wot gieroj!

Porzysłoff podworzy glos,

Panie generale - zostaw na
boku polakois - ruskich i
plemienną nierozwisi. My
Dwaj - ty i ja - my płatni
Urzednicy w tym kraju - nic
wiecej. My tylko mamy spetnic
twoj urzad - nic wiecej,
spetnic urzad - bo za to nam
pensys placu...

pro chue!

Pan general mi pozwoli
kazni se' aresztowaniem
Srethkoffa i zrobic rewizji.

46
w jego miasteczku.
Horn / gwałtownie /
Za nic na świecie!

Korniloff.

W takim razie ja się prędam
do dywizyi i później rozpoznać
dochodzenie tej sprawy przez
Ministerjum spraw we-
wnętrznych...

/ chw. mil. /

Pan generał mi pozwoli re-
zerwować Helkoffa?

Horn / już nie tak gwał-
townie / Co pan chce gubić
ruskiego Dla Polaka?

Korniloff.

Dla mnie to ani ruski ani
polak, ale dwóch ludzi
panie generale.

Horn

Horn.

Albo pan masz pewność?
bo w tej sprawie należy
mieć pewność. Pan wiez —
jeśli Twoje podjęcie nie-
szkodne, to my - żandarmierja
odpowiadamy za Twoje pomysły...

Korniloff.

Panie generale - ja przecież nie
nie śpię, ja z tych kartek
przyjmuję z przetrwaną listy,
kartki, wchale /, na których
jest pismo Fretkoffa stara-
tem się poznać prawdę. Za-
ze skłębem powiększającem
się dziełem nad niemi; różnica-
tem ciągle od amierzchu do
związku... i panie generale -
mnie boli samego - ruski
oficer - padlec - ale tak jest!

przez Dzierżkę chciał zgubić ^{człowieka}
Flora /schodzi po pokój/
 Oh Gwotrze Gwotowiczu! Gwotrze
 Gwotowiczu! Straszny z ciebie
 człowiek.

Florniloff

Wyc pan generał daje mi
 carte blanche w tej sprawie?

Flora /zgrabiony/

Proś co chcesz! ja umyślę resztę.

Florniloff

Dziękuję panie generale.

Flora.

He - Ty pytasz jak jest
 Pan, jak Demon Gwotrze Gwoto-
 wiczu... jeśli ty się pomylił
 jeśli ty armję pustą zkażesz
 niewinnie ty rycie nie możesz.
 Wasz korpus z ciebie odzw-
 wiadać nie może. Ty jeden,

Żyćmyż. Ty jėdem. musisz w ta-
kim razie pomysłu naprawić...

Przyjmij z Kowolki rewolwer! 9
Masz! ~~To dla ciebie~~, jeśli
Kretkoff niewinny. To dla ciebie
Wiesz co ci czynię wyprada.

Kornikoff. 1

po chwili - ponijst się na sobę -
woreczcie wyciąga rękę i bierze
rewolwer!

Przyjmijś panie generale!

✓

Zastawa. 9

Akt IV

Pokój do badań w cytadeli - wysoki.
Dość obszerny. Okno zakratowane.
Stół na środku pokryty zielonym
zuchnem - za nim dwa fotele skromne
z oparciem - kilka krzeseł - w głębi
dwie wysokie szafy a przegródek
złotona - pomiędzy niemi portret
cara. Lampa jedna pali się - na
stole i ~~na~~ oświetla scenę.

Scena I.

Wchodzi szybko Korniloff i
Botkin obaj w szynelach.

Korniloff.

Każ pan odwiedzić Wielhorskiego
i Lasovka. Wiech się ubiorą
i przywieść ich tutaj.

Botkin.

Lasovka chora.

Korniloff.

Nie umierajcie. Spawaj
na zdrowie posławy. Muszę
jakoś dziś przesłuchać. Czy pan
wiesz na pewno, gdzie znajduje
Stretkoffa.

Botkin.

Teraz będzie w cyrku. Wraz
człowiek chodzi ~~z~~ za nim we-
dług Twojego rozkazu - panie
pułkownika i teraz telefonu-
owano mi z Marasatkovskiej,
że Stretkoff jest w cyrku.

Korniloff.

Idźcie Pan i oddaj mu tę
kartkę. Proszę, ażebyś ustnie
dopełnił, co tu jest napisane.
Chodzi o to, ażeby Stretkoff zg-
łosił, iż wolamy go na
zwiadka w sprawie zapięcia

1.3
takie było pomiędzy nim a
Wielhorskim w restauracji
u Małotkowskiej. Nie pozwo-
lał mu pan wstępować do
Domu pod ładnym porosem.
Postępuj z nim nadzwyczaj
grzecznie i ogólnie, ale
nie pozwól mu się wymknąć.
Przedewszystkiem niech się
nie domysli prawdy. Jeżeli
trzeba spoj go porządnie w bu-
fecie, w cyrku. Musz pan
przy sobie mieć nóżdke.

Botkin.

Mam - niewiele.

Korniloff.

To wystarczy. Skutkoff pije
samą wódkę... To nie drogo
wyniesie. Nie pozwól mu
rownież kazać do Małotkow-
skiej.

aby nie Dowiedział się, że
ona i Lusia jeszcze nie
poróciły. Najlepiej - niech
będzie pijany.

Botkin.

Dobre panie pułkownika.

Korniloff.

(zatrzymuje Botkina)

A jak się nam wszystko
powiedzie - to już ja cię
za sobą wysoko porzucę.
Tylko - zrenanie mój stary
druku! zrenanie.

Botkin.

Postaram się, panie pułkowniku!

Korniloff.

A do rewizji kogo wybrałeś?

Botkin.

~~Agafonowa~~, Steluszka, ~~ke~~,
Mordokhlestowa.

Korniloff

Ci wystarczy. Chodzi o to
aby zabrali ~~tylko~~ z miernika
ma Ateńskoffa ^{tylko} wszystkie
papiery.

Botkin

Biorę ze sobą Ateńskoffa,
bo ten ma najlepszy wach
co do papierów.

Korniloff

Tak to on znalazł u Lasockiej
na piecu w we broszury... I
pan!... i wracam pomysłnie...

Botkin

Postaram się pamię, Gutkowskiego.

Scena 2.

Korniloff sam, później Anna
Lasocka

Korniloff idzie do szafy wyjmie
je z pod bluzaa paki broszur

zwieranych sznurkiem, listów
— i niesie na stół. Pozem
idzie do drzwi, woła dyżurnego
żandarma mówi do niego coś
po cichu. Gdy otwiera drzwi
widać wężki kurytara, oświetlony
małym naftowym kinkiszem,
i dwóch żandarmów, wpatrzonych
o ścianę.]

Kornioff

[wstawa naprzód zreny i żalonywszy
reze i chodzi tam i napowrót po
chodniku przeciągniętym przez
szeny.]

Otwierają się drzwi - Wprowadzają
żandarmi Anna Kaswikę odzianą
w czarny płótniany, niemodnie plu-
gie palto wstawiane. Włosy ma
czarno splecione w warkocz. Jest bardzo blada. Na nogach

ma grube filcowe pantofle.)

Korniloff / Kłania się jej
C. grzecznie / Proszę bardzo panis,
że kazałem ją obudzić, ale pragnę
tym z nią koniecznie pomówić...

Anna Laroche / milery /

Korniloff

Pani podobno cierpiąca?

Anna L. / milery /

Korniloff

Czy życzy pani sobie aby przy-
wołano lekarza?

/ milczenie /

Korniloff

Ponieważ niewolno pani, proszę
przyjmować przesyłki, kazałem
dać pani pakiety, które nam
pozostało po innej uwięzionej
żołnierce z roku przeszłego... Wi-
dzieć, że je pani ma na sobie.

i bardzo się z tego ciesze....

/Anna milera/

Thermlott.

Pani tak widze przyjeta system
milczenia. Ale to już zwyty
i nadwity. To do niczego nie
prowadzi. Wam się zdaje że
w ten sposób wyrażacie nam
swoją pogardę. To głupie... Cóż
system wprowadził Ludwik
XVII, gdy był zamknięty w Temple.
Ale on miał przedmi Cat o ile
mi się zdaje - a pani ma
Dwudziestą ~~cztery~~ trzy. Czas
by nabrać rozumu!

/krótko/

Niech pani ziada!

/idzie do stołu i bierze do ręki

Bromantę / To u pani rzuca-
leżli?

100
Anna.

U mnie!

Kornioff.

A przemoiwiła pani nareszcie,
Co Dobrze - to nam badanie
cyproseri... Więc pani się do winy
przyznaje?

Anna.

Żeś to jest winą - przyznaje
się do niej w zupełności.

Kornioff.

Nic nie. Choć w tem okazyje
pani zdrony rozsądek. Więc
pani - Dzisiaj!... Proszę! Czy
nie lepiej było zajmować się
czem innem?

Poruczenie Anny.

No... ale trudno. To prania,
rozumiem. Pani młoda - ten
i o pięknie młodości... porwie,

umieści... Wielkie słowa, lud.
- poświęcenie - męczeństwo - w-
stannictwo - to cięgnie romantyczne
umysły... U mnie siostra taka
była. Kubeł w kubek, wra
w kijówie kamienista się...
A!... co tam o tem mówić -
- ale ja współczuję, rozumie...
To zgubili ci rozwiewaciele, co to
niby do krymu karkierają a co mówią;
stanowczy usuwają się i ot -
- niemięśnienie gotowe. Oj - u
pauś musiał działać między
taki rozwiewaciel... O. Pauś,
to odurza, że ja o tych apostolach
tak mówię ale co zrobić pauś
Droga - to jest tak? To ich
wszystkich znam na wylot.
tych pięknych mówców, którzy
was uwlekają pięknymi

103

Powami. Oni pod czas badań
zg. zupełnie inni - i gdyby pani
mogła te akta, tu. zamknąć te
przeżył, to niepatrzyła by
pani na mnie takim oczami
jak w tej chwili...

[pro prawnie, zmieniłbyś ten od niechęcia
przeżyłbyś broszurki]

Tei którzy panu do tego dzie-
łania namówili i poprowadzi-
li - fakcie niewiele są warci.
Wierzę do nich właśnie dowie-
działem się jakim drogami
pani do tych broszurek doszła...
Czyż wiem pani, że ile u-
mieściłaś swoje zaufanie. p.

[c Anna milew]

Tęci wiem wszystko dokładnie
- pragnę jednak dla pani dobra
ażeby mi pani sama wszystko

opowiedziała. Być może,
w domu, pragnąc zmniejszyć
ze siebie winę, nadto panu
obawiali. Ta mań dla pani
wielką sympatię. Ta mań
dla pani cześć i szacunek,
bo pani wyraża mi się wy-
jątkową istotą. Dla czego pani
ma odpowiadać za winy
tych, którzy bronią swej
skóry panu demagogowali.
Niech pani przestanie milczeć
- niech pani przedemnuż po-
wie wszystko jak... przed
ojcem. Ta panu może z tego
labiryntu wyprowadzić. Nie
pani żal... No, no... Kto pani
te książeczki przez granice
przewoził. To główne - skoro
pani mi to powie - to winna,

111

zami się zmniejszą... (1)

[Anna milery]

Mierkie. Pani na to dywowie-
Dziec? No to nie - ale teraz
może mi pani powie Dlaczego
marzeczony pani wierzał się
co to wszystko! Po co? na co?

On mi mówił! - co? Pani
nie wierzy, iż on w tej kwestyi
ze mną rozmawiał? Ależ pani
on sam mi wszystko powie-
dzał, jak i co - w jaki sposób
odbywała się kolporterja... Tylko
mniech go pani za to nie wini.
On Dobry i kłopotak, ale - on
ma słaby charakter... on nie
ukryć nie może... Przynajmniej
stały... Dzio, pani, jutro tamta...

[Anna pokręca głowę]

Co pani chce? To przecież

serce bardzo młode - przym
chodzi do tu, do tam... Ładna
Dziwczynka nie umiał się
oprzeć pokusie... Tylko mnie
do drzwi że mając taką narze-
czoną, mógł równocześnie za-
wrzeć znajomość z jakąś
Dziwczynką z restauracji...

Anna.

Milez, pan!... nie kłam Dłwiej!

Prokuloff.

Nie panie Anno ja nie kłamię.
Ja z czystego serca mówię
całą prawdę... O! patrz pani
tu podczas rewizji w jego
papierach znaleźliśmy fo-
tografie tej Tosi... ona się
nazywa Tosią, służy w res-
tauracji na Marszałkowskiej
ulicy. Widzi pani o tu --

napięła to panna „Drogiem
mu Kaziuśkowi na ymieniowy
od jego Jory”

(1) Podsuwa pod oczy Anny Ło-
zografje z napisem - Anna w milere-
niu patrzy na fotografje i napis
Tu data - niedawna... o!... Wi-
dzi pani, co to jest taki zarwie-
wotiel... Pani na jego namową
wolność traci, a on sobie z dru-
giemi... No! no! Wigo państwo
tak razem że broszurki rozsy-
lali... i jakie... przecież - nie
przez pocztę...

Co sławny Anny otyłwajis dwie
Ły - ona stoi Dalej - milere z uko-
ma zwieszonemi wzdłuż ciała

Korsetoff.

Pani sama widzi, że pani
nie ma kogo bronić i ochraniać

To straszna obelga dla pani,
że on wołał ~~pania~~ — nad
panią taką dziewuchę
z restauracji, on ją bardzo
kochał... ja i on tam razem
wodziłem... A

Anna pada na koleno, kryjąc
głowe w rękach — Kornioff na-
chyła się nad nią!

Kornioff.

Tona go kochala... całe wie-
czony spędzali razem — potem
on ją odprowadzał... A gdy
wrócił to przychodził do pani
i udawał apostoła... posyłał
panią na granicę, po te bro-
szurki — prawda? a może
tam przewoził? ha! Bo tak
— to pani sama na sybir
pojedzie — a gdyby — pani.

powiedziała jaka była jego
wina... To pojechałabyście ze
Dwoje razem... o! pani by go
nie zostawiła tu z tą ^{drzewcem}
- Bo on do niej wróci... ona ma
niego czeka. (P)

Anna.

Wstaje powoli, wiera very i mówi
wolno, prosto, bez przesady

Spojrz pan! Podchyła no pierniach
pałto / Czy pan widzi te plamy?
Czy pan wiesz po kim Daliś się
mi ubranie? To tej, która wie-
kaję przed waszymi sadania-
mi kawałkiem zła ^{złota}
zobie gardło ^{podczuwać}. To
jej krew... ja już tu mam przy
zobie - na mojej pierś... To
moja kara. Tak to umiała
mi niepowiedzieć - Tak i ja

nie wam nie powiem! Tak
mi Bóg dopomóż! (

/Korniloff chwilę stoi i patrzy
na Annę - potem skłania się
przed nią i woła kandydama/

Korniloff.

Oprowadzić! po wyjściu Anny!
Wot! będzie uparta sztuka...

/Anna wolno wychodzi/

Scena III

Korniloff sam później
Botkin i Stretkoff.

Korniloff.

(Prawa brzońska wyjmując z ręki
butelkę z wodką, tacę z kieliskami -
ustawia na stole, nalewa kieliszek
jeden - Łamie butkę, robi mięso -

144
rzędek - tak jakby przedtem jodł
przekaske - potem siada smutny
na fotelu z przygnębieniem oczyma

Botkin / we drzwiach 9/11
do Krethoffa

Wędzie Aleksy Marytonowiczu!
Piotr Gaiolowicz na was czeka.

Krethoff / pijany

Do Iwana Nikołajewicza
^{gmc}
~~do~~ tylko na minutkę. U
mnie dziś spotkanie z moją
luboszką a ja dzentelnie
i na spotkanie - pierwszego
nawisnąć się jawię.

Botkin.

Naturalnie. Ale od - i półkaonik.

Korniloff.

[nadryczaj serdecznie]

Prasownykie Aleksy Kla =

rynnowiciem. Jakże wasze
Dzieta?

Stretkoff.

Niechcisz - ale gdzie ~~eto~~ ja
miałem czerić, poznać się
z wami?

Korniloff.

Takto! nie pamiętacie? w an-
gielskiej gościnicy - późną
nocą po praniu waszego
putku.

Stretkoff.

Nie pamiętam. Na praniu ja ~~nie~~
~~byłem~~ napił się.

Korniloff.

Imię ię głono i rubanie!

Nu my wzięliśmy sobie ~~wtedy~~
brozkę wtedy podpisali.

Na znak Korniloffa i Potkin
wybuchła śmiechem z nami Stretkoff.

Korniloff / podwodzi

A ot - ja tu sam tak siedzę
i nuda mnie napadła - więc
ja sobie przekośkę. Skazę
marrędnę. Kawa tu w cyta-
deli przekośka... U Matotkowskiej
takiej niema... O! - Aleksey
Karyn to nowieru - skakał cyk
do mnie...

Stretkoff

Lej Popu - nie mogę. Piłom
już dwie. A to Lwan Niko-
tajewicz w cyrkie w bufecie
mnie ^{zab.} nęgać miał ~~zab.~~, że prost
Dusza cwałować. Nie mogę.

Korniloff

Fakie? ja będę już sam? O!
i Lwan Nikotajewicz gołubych
z nami, a wy Aleksey Karyn to
nowieru Duszanko miła...

2
Oj ty mój ziemlak - my
obaj z jarosławskiej gubernij...
Ty ziemlak...

Stretkoff rozmawiający pijeł

Korniloff.

O Ładno! o maładiec - a kę-
raz wy galuberyk Twam
Nikolajewier... a tu siga i
kawior niesolony - a w
moskiewska kiełbasa - proś
z Moskwy... Tu to sprowadzić
i tu w cytafel, dla siebie
w protokołach Frysmam.
Lej Bogu!

Stretkoff.

Główną zakuska...

Korniloff.

Lesznie po jednemu!

Stretkoff.

Niet! niet! nie mogą
Korniloff.

Nu... jakże? my tu zwoyexajni
tak już już ruskim obyczaju...
Przed dziełem - stakam'cryk...
od czystego serca!

Wyjecha swój kielisek na podłogę!

Stretkoff.

Wije! Chyba, że od ^{czystego} ~~czystego~~ serca...
Korniloff.

Chyba, że tu panny Fosi
niema... oś przykłada panna...

Stretkoff/pijany!

Stawna, Dienouszka... Ja w niej
wzublony - strach!

Korniloff.

Nie u z-e-li? A oś ona
podobno lubi tego Polaka...
Wielhorskiego...

Frederick.

16 January

16 Kijany
 Kawa? baka? naplewat'
 mnie na ~~tego~~ ^{niewo}! on ~~jest~~ ^{wie} prapo.
~~prapib...~~ ^{Kawa wra...} ~~ja jest prapib~~ i to
 na wsie zyrn... or... (gwanie-
 tujr ie / Czort z nim! czort
 z nim! / Kijany / Czort z nim!

Kornstoff.

Tak, tak... my jego namknęli.
No ale on może mieć inny,
jego można uwolnić...

Spethoff.

Какже уволниѣ? То неможна...
То не wolно. Он плъны
Действовал... то строго ^{преступление} ~~преступ-~~
~~преступ-~~ плъны... о...

Rovinsky

On musiał chyba jechać
do Nowogorodowa.

314
Stretkoff.

Nu znaeysz pacychać... coż?
mie Drogo kolej; Odm i narad
cztery rubla... jej Bogu...

Stornikoff.

Nie c Aleksy Marytonowiczu.
Ty się mylisz. Bilet kosztuje
pięć rubli z kopiejkami.

Stretkoff.

Da co mnie ^{gawaritis} gadanie. cztery
rubla. Sam i ^{narad} ~~z powrotem~~.
Mato ja ^{zaw} jex dxiit-ha? / ruka
trochy przytomniejszy wroł dokoła

Stornikoff.

A... u was znajomi mieszka
w forticy?

Stretkoff / Stornikoff

Das / wskazje / My mnie pozwals
na ^{dzieln} ~~opracie~~ naszej kłótni
z temi Sam u Matolkowskiej

Nu, co chcesz wiedzieć? Mnie
para. Da Domu - ja mam
związanie z moją ^{Kachanowicz} ~~niezwiązką~~.
Morilloff.

Она зашевели.

Frederick.

nie ~~ma~~^{nie ma}, żeby czekała. Chociaż
ona ~~jest~~^{nie jest} tylko służantką ~~to~~^{no wie, że nie} dama.
Dama nie może czekać...

Dama nie może czekać...
Spoda na krętu / Ta to mój
 ulubion... ~~jak sąsiedzi~~
 za dla niej toby ^{drugiego} ~~zabici~~
 i przegubi ^{gator} ~~dręcego~~... o co...
Thornloff

Thorn Toff

Do Notkina cicho

Ludzie nasi pojechali do, tego
mieszkania?

Borkin / cicho /

Sur Dawno

Horn Tuff

Telefony pan-po generała.
Niech przywiezie ze sobą
komendanta pułku...

Botkin.

Panie... pułkowniku! Ciotrze
Pawłowiemu...

Korniloff.

Co ci to? boisz się...

Botkin.

Gdzie Dowody??

Korniloff.

Chć co ci karę! I wracaj do
matyochuizmat.

/ Botkin wychodzi /

Korniloff.

Ej galuberyk... jeszcze kiłizerzek!
Na zdrowie z wsi... No-pamiętaj-
Boh trojeu lubi!

Stretkoff.

No wiesz!
~~Just~~ jeszcze adin stakan!

1 maj

0,

Bohni / wrota /

'cicho do Hornitoffa /

Wielkorni czecha - a w samej
komnacie jest jego matka -
Hornitoff.

/do Strelkoffa / Wicie co druzia-
ot... nam tu niewygodnie,
nieujutno. My weźmiemy ze
sobą butelki i do małej komnatki.
Tam cicho i dobrze. Zennere
butelke węgierskiego dobierzemy
no i o dzieciach pogawędzimy.
Chodźcie. z Dobrodrużnym usmiechem!
~~No, prapó Darcenka i wam~~
Nikolajewicz i wam mi z sobą
Aloszka... Nu, ka shareje...
Bohni po kartem, po zergo
wyprowadza na lewo Strelkoffa

Na progu Korniloff ich
przejechał. Wioi za niego face-
- roychodzi i woła "Bst" - pojawia
sie Botkin!

Korniloff.

Do Strachoffa! Odbiera
 mu pan kartki z broi - wy-
 najdi ~~jaki~~ sposob... i zabaw
 go tam - Nie wpuszczaj tu...

Botkin / zuiha!

Korniloff zamyka za siebie
Drzwi idzie glownych Drzwi, mowi
do zandarnow "przevat" Wielhorski
wyjmuj z szafy paczke z bombami
i kladzie na stole!

Botkin

Ukazuje sie i podaje Korniloffowi
szable! Oto ~~patasz~~ - rewolwer
niemni przy sobie. Zapomniat
o domu.

Kornstopp.

Dobrze! - W danej chwili za-
wołam was obu.

← Dołhui odchodzi!

Scena 4.

Kornstopp. Wielhorski:

Zaandarmi wprowadzają Wielhorskiego -
który ma na sobie rękaw korzele-
na. Niej palto wierzchnie - zaandarmi
odstępują do drzwi. Kornstopp daje
im znak żeby wyszli. Zaandarmi
wychodzą. Kornstopp długą chwilę
chodzi po pokoju sam i napewno -
wreszcie staje przed Wielhorskim!

Kornstopp.

Ta nie grodziewatem się
tu prana widzieć, pranie

Wielkość... To bardzo jestem
 zmartwiony, że się tak ma
 panu zawiodłem. On też
 że przy dui nie mogłem nawet
 zdecydować się, żebyś do
 do siebie, bozwać i z panem
 powiedzieć. To bardzo, bardzo
 złe z pana strony... Mnie
 to bardzo boli.

Karimierz W.

Panie pułkowniku - mnie
 jeszcze więcej nad więzienie
 boli ta myśl, iż Pan przy-
 numerować możesz, że ja zła-
 małem Pana ci słowo. To
 pan nie wiem, co to wszystko
 ma znaczyć. Później ofiarę
 czyjś wtręty, zemsta - niewiem
 wiesz... ale tak jest. Chcę
 mi pan wierzyć. To już

wyjsiu z cytadeli do niczego
się nie mierzalem...

Korniloff.

Łódźnie? do niczego? I może
mi, Pan na to daś słowo
honoru...

Koz. Wielkorski/pijwo!

Daje na to słowo!

Korniloff/ironicznie/

Pana widzę nie wiel.
kosztuje dawać na prawo
i lewo słowa honoru.

Mariniarz/gwałtownie/

Panie Korniloff!

Korniloff/gwałtownie/

Co? czego? Stać i milczeć!
Oczywiście Pan swem postępo-
waniem skompromitowa-
łeś i mnie, straciłeś prawo
do mojej względności. Pan.

111
rozumien? Pan mnie nie
poznał... Za to, pana rozpoznałem,
ja!!! ja w zakład stawiałem
siebie, swoją rangę, Dwadzieścia
lat mej służby. I on rozpoznał, że
pan będzie porządnym człowiekiem.

Karimierz

Tętem nim.

Kornitoff

Oto, co się buntuje przeciw
władzy nie jest porządnym
człowiekiem.

Karimierz

Ja powtarzam, panu, że jestem
ofiarą jakiegoś mistyfikacji.

Kornitoff

Ja nie mówię w tej chwili
o sprawie woyich planów -
my cokolwiek przyniesie do
niej powrócimy - ale teraz

Kan wypłatał się znów w lu-
Dowog propagandę? ha?

Maximierz.

Ta?

Kornitoff.

Nie zaprzeczaj Pan! Na nie
się nie zda. Narzeczona
pana przed chwilą wygnata
wszystko.

Maximierz.

Anna?

Kornitoff.

Tak! ~~Wiem~~ Znam teraz całą
sprawę z najdrobniejszych
szczegółami. Wiem jaki był
płan udrziat w tem wszystkim.
Wiem co jaki sposób dosta-
wali się broszury z zagra-
nicy i jaki system przyje-
ł się dla kolporteryz...

Porwól pan jednak sobie
powiedzieć, że to był właśnie
najgorzszy ~~system~~ ~~system~~. Mogliście
zatrzymać dawny - był
stanowisko Cezary - Grawda?
co?

Karim.

Chciałbym ze zrozumieniem słowo
pana. O jakich promieniach
tu mowa? o jakim systemie?

Korniloff.

Czekaj Dwie mój! Co co to udawanie?
Pan wieś Dobrze o czem
mówię. Lepiej, niewiedza mi
pan cały prawdę. Trzy lata
temu mi powiedział tak samo
nie powiedzieć - no i my
bez tego zeznania wyszło
wiedzieli. Tak siedział
pan cały rok, a może

Jeżeli pan zwróci to by-
Łoby pół roku, może dwa
miesiące, może miesiąc...
My dwie Łgoty Dojemy tym
który się przyznają... A
jeżeli się pan bédzierny uie-
rat to znów pan posiedzierny...
w tym samym pokoju...
w zakre... bédzierny spać
na tej samej przyoz... i
bédzierny znów tam! tam!

Kazimierz / ~~szlachta~~ /
Jeicho / Tam! tam!

Korneloff.
To nie rok, a może dwa,
może trzy - może... Bóg
wie jak tam zasędz...

Pro chwili!
Tam jeden. Od cięty - od
siwiata, od ludzi, bez

Ksiązek, bez pracy... ot dzień
za dniem i tak lata całe!
Ha? to będzie ciężko...

- Razimierz / z uagłym wybuchem

Wie! nie! ja niechcę - tam
wracać! nie zamysłuję
mnie! ja niechcę być znowo
tam, ja nie mogę znieść
zamożności! Powieś się
mnie - wyslijcie mnie... do
katorgi, do min... wrzędnie.
Tylko mnie nie karcie
wracać tam - tam ja nie
mogę! ja nie mogę! ja
nie mogę! / proda na krzesło
przy stole

/ Koriniloff idzie ku drzwiom
otwiera je, w ziemi ukazuje
się pomiędzy dwoma zandarmami
Wiłchoraka, oparta o ścianę.

Kornitoff daje jej znak,
ona wychodzi. Kornitoff
z jej pokaruje na zyna i mówić

Kornitoff.
Pani zna swój obowiązek...
przebiega w głębi

Lena 5.
Wielhorska - Kornitow - Wielhorski.

Kazimierz. (1)
Portretu Matke i znuca się
ku niej - ona wstrzymuje go
jednym ruchem ręki

Wielhorska
Powiedz mi... Kazim... powiedz...
ale na poprosty opła mierzę
prawdę... czy ty byłeś

zmięciem?

Kazimierz.

Nie! nigdy! przysięgam ci
mamo.

Wielchońska.

Pracyga wie z głośnym płaczem -
Kazimierz rzuca się do jej kolan!

Kazimierz.

Mamo! Mamo!

Wielchońska.

Ja wiedziałam, że to nieprawda!
Ja wiedziałam i wiem? on
powiedział, że to za pięknie!
słyszysz? za pięknie!...

Kazimierz.

Mamo! Mamo! Tyś kocha
nie wierzyła?

Wielchońska.

Nie, nie... Ty mój biedaku!
Tyś wychodził... tobie zimno.

ty mi zawsze zachowujesz
tak? Dwa lata temu. O
Boże! czy Ty nie będziesz
już mieć nad nami
zasiłowania? - A Maria?
gdzie ona? Panię Butkównę -
ja tu mam także i córke
... ja chciałabym ją widzieć...
ja...

Rwinloff.

To niepodobna... ja według
rozkazu pana generała mo-
głem pozwolić na widzenie
się ze synem. Tylko pani
przekracza najzupełniej
rozporządzenie jakie pani
wydane zostało. Pani wie
o co ja pani prosiłem - przez
Droga. Chciała pani skłonić
swojego syna do rezygnacji

nam całej prawdy co przeciwie
budowej propagandy co jakg się
wobrem Banemu mi słowu
nemiszał... Niech pani pamię-
ta, że my wiemy już o wykorzystaniu
ale systemem u nas przysięgi
musimy usłyszeć prawdę z ust
zyna pani. Traczej Trzymac
go tu będziemy tak długo,
aż prawdy całej nie powie-
1 po chwili

A syn pani jest bardzo nerwo-
wy i chorowity. - Odrobienie
katałnie na niego Działa
Takie natury nie przewożą
czasem dłuższego więzienia.
Ta mówię otwarcie od krytego
serca i tak oświe... U mnie
był brat... ot. on się rozplętał
w Kijowie między nihilistami

no i w więzieniu zwarzować...

Wielhorska.

Och. Panie pułkowniku!...

Korniloff.

No. Tak jest - ja prawdę ciążę
mówię - ja szczerę coś wiel-
kole ostreżę. Pani wdzia-
ła co dwa lata temu z synem
Pani się działo, kiedy sam
ziedziało... Był bliski obłędu...

Kazimierz.

[gwaltownie.]

Mamo. mamo! nieprawda!..
nie wierz. To kłamstwo - mnie
się nic nie stanie - ja wszystko
przeżyję... ja posiedzę jeśli
mnie już nieprawiędliwie
zasądzą... ale mnie nic nie będzie..
ja jestem silny... zdrow... zdrow
zupetnie... mój mózg wytrzyma..

113
mamo nie płacz!

Wielborska

Placze i śmieje komouleyjnie zyna
Kazim! Kazim! Kazim!...

Kornioff.

Nie! tani nie płacze - a do
zyna tak przemówi, ~~że~~ by
on siebie z niemiłością re-
ratował.

Kazimierz.

Nie mów mamo nic! bo to
się na nic nie zda. Nie
wierzę temu, co oni mówią.
Czy ja powiem coko le-
-czy nie to wszystko jedno,
bo oni mnie tak zawsze
zaszaga... To zasada!...

/z rozbuchem/

Dla czego mi pan matkę
torturujesz? Dla czego?

Korniloff.

Czy ożalać już teraz?
Ja z Dobrego serca grzesznie
i przywołuję się do matki
pana odnowy....

Kazimierz

Och! wasza grzeszność! Ale
zobacz pan na nią... On
straszysz ją ~~Właściwie~~ widmem ~~mojego~~
obłędu - pan grozi na jej
sercu! Pan ją ~~dręczy~~ okrutnie.
Nie mów nic Mamo! Ja ci
przysięgam, że się w nic
nie mieszalam przez miłość
Wła. ciębie i dla Mari - choć
Bóg jeden wie ile mnie to
kierowało... Lecz do domu -
bądź spokojna... nam się tu
żadna nie dzieje krzywda...
my niedługo będziemy wolni...

114
my przyjeździemy do Włotawka.
Mamo. mamo...

Wielhorska.

Ja... przysiorłam ci... pranie -
pułkowniku... ja przysiorłam
dla moich dzieci trochę pieniędzy...
pożyczę dziesięć rękami zimierom
portmonetkę co mogę... To pięć
rubli dla ciebie, trzy ruble
dla Masi... pan pułkownik pozwoli...

Korinloff.

Tani odda na moje ręce.

Kasimierz.

Nie trzeba... Mamo - tu nam
nie nie brakuje a ty sama
przebież...

Wielhorska.

Nie! nie! weź - niemóże być
bez pieniędzy... Moje darsz na
wódke żołnierom, to oni

-Ogdę Ci się dla ciebie. To jeszcze
przywiozę więcej - Syłho teraz
nie mogłam...

Razimierz.

Nie matczyko... nie trzeba. Tędy
ztyd- ty cała drayoz nie plaer!
Ogdę zdrowa.

Wielhorska

Wszystko go do siebie!

Oy mój biedaku - znów!.. znów!
cię tu zostawiam.

Razimierz.

Wszystko jej ocy!

Nie stoer mamu - nie trzeba,
aby widzieli Cy swoje...

Wielhorska.

Tak - Tak - cały go! Ogdę zdrowo!
Wszystko nad jego erolem krayz! Niech
cię Ody z krayze! Odchodzi stumio
Cy i magła wraca! Oni cię nie biją?

Karimierz.

Mie mamu. 'nie.

Wielhorska.

Z seryma blagaliuie w mego utkhoronuij

Mie biju?

Karimierz.

Przysiegam ci, że nie.

Wielhorska.

Ma drugu do Korniloffa!

Mie dreczcie go! on już i tak się
meina! wychodzi powoli!

Arena 6.

Korniloff - Wielhorski.

Korniloff.

Pan się zuchwali! Panie
Wielhorski! Pan nie pozwo-
lił matce do siebie przemówić.
Mnie się to niepodoba, panie
Wielhorski! Pan mnie przewie-

wobec matki zarzuciła
serce... No! no!... A pan wie,
co ja dla pana zarękoowałam?
Pan nic mi nie wie - i pan
nigdy wiedzieć nie będzie...
Ja przez pana moje ~~moje~~
reputację Dobrego urzędnika
stracię do powiedzą, że
ja się na pana pomyliłam
i to mi dalej szkodzi...
Alm! hm! da!...

Nazimierz.

Ja nie mogę pozwolić...

Korniloff /merywa/

Najlepiej więc pan nic nie
mówi - bo ja pana go toś...
zmiennowidzieć... Więc pan
wraca do celu i tam pomyśli
nad sobą... Ja pana znowo
jutro przestucham... Cóż...

126
Anna wszystko już powie-
działa więc ja nie będę już
badał... Co? Żywić się nie
można, młoda kobieta - nie
mogła udźwignąć tajemnicy.
Nie trzeba jej tego - bracie
za złe...

Kazimierz.

Anna nie powiedzieć nie
mogła. Właśnie dla tego, że nie
nie, popetrzyła - powtórę,
że znam jej charakter. Ani
moralną ani fizyczną
fortwą nie wyśmoglibyście
na niej nic... To dusza
ze stali.

Korneloff.

Ja... Ja... młoda i piękna
panna... no ta Liza
od Matoszkowskiej milsza.

sta? co?

Oh...

Kuzmierz.

Korniloff.

1/2 udany Dobrodusnoiciu!
C'Yu co? - tak było... kradus...
Dobranoc panu!

/ Otwiera drzwi i odprowadza
Kuzmiera - w drzwiach Kuzm.
wygląda się z Agafonowem
Morduchlektowem i dwoma
żandarmami

Chena F.

Korniloff - Agafonoff, Kandarac
Morduchlektow 2 żandarmi
'Agafonoff' nie w serwecie!
Dywanowej Dwójki listów - papier
row, kopert, drugi żandarm
trochę książek - dwa pudełka

127

Александр

Ето все, что мы насали:

Корми Тoff

Карасов-Торитие здвие
- уходите прочь!

Заварим клady макунек на
столе и выхoday!

Корми Тoff сам!

выпимье revolver и клady
на столе под зобы!

От и смертельна гра - рые
може на старое клade!

Гляди за зунг смее и спие
пьяного Шеткоффа и Доткина
на два глы "Зунгя нocy!"

спие.

Зунгя нocy

Мы смеднужа нocy

Нас за познато

Люди первой стадоит...

Korniloff.

/zruba gorze howo co popieraech/
Cie!... nie!... Cisty... Cisty!... ra-
porta!... ~~try~~ kary!... o!...

/po chwili/

Ciemno mi przed oczami... To
lampa chyba gasnie...
!podkresla lampy - zruba dalej!

Spiew.

Żyzi praszła
Budo na jawu.
Lunmyja nocny
"Was wasia moja radość"
Wami adniemi ja tołko żywu...

Korniloff

/zaciągaję rękę/ kamilexcie...
kamilexcie zukiinsyny... ja
życie moje tracę....

z konnuleyjnem nabraniem ruka-
 wagle ruzdyje podarty i pomizdy
 papier - zbliza si z nim do Campy-
 ociera proz z czoła i pmerystocowy
 obraca si ku ikenowi w korye,
 regna si i tony rary bizi poklon /
 Hława Tobie Hospody!..

purawa naprzed meny, biense
 revolver chowa go do kseneni
 i tryumfalnie odwraca si ku
 Drzewiom / No panie generale
 - teraz my się zmierzamy!

Scena 8.

Korniloff Horn - Komendant
putku art. Kon. / Obaj w pterwach
etnich /

Komendant.

Maly - siewy supetnie staruc /
Pamilujkie, pamilujkie - eto

nie warzmożno... wszystko
mnie opowiedział - co
C Aleksander Walentinowicz.
Do Korniloffa / To wy (Piotrze
Cawłowicz) taki cien, tak
kaiże na mój pusz rzucić...
To Dierżost, to suchwałstwo...
to... wam nie ujdzie płazem...
ja...

Korniloff.

Piotrze - ja pokornie przedłożę
to, co w papierach C Aleksandra. ~~Strasznego~~
~~Nikolajewicza~~ w tej chwili
znalazłem...

Komendant.

Co?

Flora (gwaltownie)

Wy znaleźli jakiś dowód?

Korniloff.

Wszystko ostatniej prze-

112
zytki-ot-tu na marginesach
jest listu anonimowego, który
my przewidzioraj pod adresem
Kancelaryi Doitali!

Florn.

Obrażcie!

Obaj z Komendantem czytają
dokument- Florn stoi z zkręci-
opierzeniem- Komendant na-
kręwa wery i pada na krzesło!

Komendant.

Taki wstyd! mój patk sławny
był- wyszły! nigdy podłoty!..

Florn.

O wielka hańba!..

Wielcecie- słychać znow cichy
i śmiech!

Florn nagle!

Gdzie Strelkoff?

Korniloff.

Tam - z porucznikiem Botkinem
~~szedł i spisał...~~

Horn.

On chyba wyjść już nie powi-
niem.

Komendant.

Czy jak? jak?

Horn.

Czy on ma broń przy sobie?

Korniloff.

Czy - karabin mu odebrać.

Horn.

Daj mi Piotre Gucłowskiemu
rewolwer, który ci dałem przed
godziną. / Postawij... ale nie dla siebie!

Korniloff z głębokim uśmiechem
oddaje Hornowi rewolwer /

Horn / do Komend /

My Mikołaju C Antokowiemu
czynieć swą powinność.

Podajcie mi ten rewolwer....
niech się tu cicho - bez skandalu
sam zastrzeli....

Komendant

Pierwszy rewolwer, otwiera oczyma
Łę / Kiedyś się lat mierzyma
a to chyba najcięższa mego
życia godzina.

Floru.

Wyprowadź go tu Piotrze Pawło-
wie - tylko niech przed
zobaczeniem nas niezego
się nie domysli.

Kornstoft

Wielki panie generale!

Irena G.

Ciż zawi, Strelkoff i Botkin

Kornstoft

Idzie otwiera drzwi i udaje weso-
łość mówi na progu!

131

Komendant.

Oj Twoje własne pismo!... Ty
możesz jeszcze pójść do sromoty
walczyć, aby nad Tobą zysku nie
było... Na to trzeba... żebyś Ty
sam się rabił... wot Tobie
reвольвер... my wyjdziemy
do drugiej komnaty... Ty zosta-
niesz się jeden... postaraj się
abyś miał odwagę...

Doje Kretkoffowi reвольвер i oie-
raja wazy stoi przez chwile mierząco-
my - potem zwraca się ku ikonowi
Tam ikon - pomodl się - wiesz
Drog ci duszę Twoją rozgoryczy
- do ludzkiej niemożności...

wychodzi za nim powoli Florn
Korniloff i Botkin
Kretkoff.
zauw.

/ Ogląda revolver - potray Dokola
Stodum oexami - potem siada na
kniele i powkarsa kilchabro ture /

Wot! wot! Daxda Tsia!
/ Dwa razy przyglada revolver
do skroni i opuszcza / eske - furaci
raz namyka oery i strzela

~~Wot! wot! Daxda Tsia!~~
~~Stodum oexami - potem siada na~~
~~kniele i powkarsa kilchabro ture /~~
Chortuskaia mat!

/ siada z krenia na ziemis /

Losowa zrada.

Scena 1.

(Stumpff wprowadza Maximiera
i Stumpffa do oddziału nr. I - Maximierz
i Stumpff są w paltaach i czapkach)

I →

(Stumpff)

Proszę, tu nadarłat, pan pułkownik
nadjeżdża.

Maximierz.

Zostawcie nas!

(Stumpff wychodzi - chwila
milczenia. Maximierz zgnębiony
stoi oparty czołem o kratę. Stumpff
stoi w reżach czapki.)

Stumpff.

(przebiegłym głosem)

Czy jutro ja wyjdzie?

Maximierz.

Jutro! (wagle z drżeniem) Czy!
Poy! Poy!

Strumpt.

Milex! ciżej, na Doga-ciniej!...

Karimierz.

A... Pławię się! Ale pomyśl -
ona - ta moja, ta słodka, ta
Dobra... ona pójdzie tam - o!
o! o! (-)

Strumpt.

Powróci!

Karimierz.

Chyba Duchem, nie sobą, Ona
wygnania nie zmiesi - ~~co~~ ona
tam będzie robić? ~~co?~~ A gdyby
nawet... Gdyby przesłała przez
te piekło, to skoro wróci,
jakie będą jej myśli? jej wiara?
jej chęci? Czyż wygnanie za-
miast wypełnienia z jej duszy
chęć działania nie wzmoże,
nie wzmożni w szalonym

5
uporze? Za ja smarr ja wiem...
a wtedy, och bracie - strach po-
myslec, czemu ja bede dla niej...

Skrypty.

Anna jest wyrozumiała, rozsądna,
wie, że by masz wolę obywatela
i szlachy. Masz przenie matkę
biedną - siostrę... one na ciebie
czekają. Tęże na mnie... Za
takie jętem rozsądnym, muszę
być rozsądnym, bo mój ojciec
mnie o to prosił. Ojciec mój
poddał się, jak mówi smutnej
konieczności - więc i odemnie
tego żąda.

Pro chwili!

Napomina przecież, że sam w 63
nie chciał słuchać głosu rozsądku.
Oni tak wryscy! Tak wryscy!
(Kazimierz chodzi wzdłuż krat)

Razimie rz / gorzko /

To wszystko jedno.. to wszystko
jedno... Matka.. siostra... To
nie powinno iść w rachubę -
ja jestem wolny ona po za
kratami! mało tego ona jedzie
na Sybir... na Sybir... na
Sybir... a ja ~~tu~~ tu pozostaje
będę był tu - ucyt się, zda-
wał egzamina, szukał karje-
ry, będzie mi wygodnie wy-
godnie, Dobrze, ciepło, przyjemnie...

Strumień

Razim, ty jesteś chory, ty
masz gorzkę.....

Razimie rz.

Mam, mam gorzkę, od chwili
kiedy mnie wypuszczono, kiedy
mnie obdarowano... wolnością.
Ja jestem chory z tej swobody

107
+ mnie Arzeka krat... slyszysz
... krat! / chwyta w rze kraty i
wstrzasa nimi!... ja do nich
przywykłem - to moi Brakowie
my się rozumniemy...

/ przyłoda, ewe do krat!
o! o! jak chłodno, jak dlonie ko-
chanki... Dobre kraty, moje! moje!

Arena 2.

Ci sami i Korniloff.

/ wchodzi cicho, wesoło, gorzecznie w szu-
reł, biega i w czołowie!

Korniloff.

Dzien Dobry panom!

/ studen si klaniają!

→ Panne Lasocka natychmiast
przywioda. Jedna rada i prośba.
Najlepiej nie rozdrażniać ska-
żanej próżni słowami. Anna
Lasocka jest bardzo silna

i dwajna, ale to zawsze
kobieta... więc po co przed
sobą (długą drogą) odbierać
te siły i odwagę.

Karimierz / jak echo /

1) Tak! To bardzo długa droga...

Kornloff

Bardzo! bardzo! Takholwiek
nie jedzie sama, ale z całym
transportem, lecz zawsze
dla młodej osoby to wzięli-
we...

Karimierz

Czy wolno się zapuścić z ko-
go się składa ten transport?

Kornloff

Uwięzieni, Progi panie... prze-
stępcy - rozmaitej kategorii...

Karimierz

Zabójcy, mordercy, poepalawcy...

131 9
Korniotoff.

Ja, zg... politycznych znow
tak Durio na szczescie nie
mam...

Raximierz.

Ona między niemi... ona
między niemi. Słyszysz? sły-
szysz?

Korniotoff.

Prawo różnicy w zbrodni
nie zna...

Raximierz.

Wszystko ona zbrodniarka?

Korniotoff.

Jan Wielhorski powinien być
rozumieć, że bunt przeciw
rozprawie do zbrodnia - ja stara-
łem się, że już dawno sam
wy tłumaczył i dawało mi
się, że Jan to już przysł.

Dwa razy pan był u nas
w gościach a wszystko jakoś
mi pomaga. Twój brat dziś
pan do mnie mówi - Tak
że to zaczyna mi się niepo-
dobać... Ja, Dżio sobie zadam
sprawę, żeby pana ządwygusił
i znów oswobodzić. Pan mi
powinien być wdzięczny...

Maximierz

Przeżywiście - pan pułkownik
mnie bardzo pokochał i
strasznie się mną opiekuje...

Korniloff

Dumnie wyniosłe, oziębłe /

Ja pana pokochał - a to
i kocha się panu wnieć. Ja
pana zmieniał widzi, bo ja przez
pana straszna chwilę prze-
szedł. Ja przez pana też =

11

manse a Dziewkami o moją
moją rangi, moich zasług... ba-
niego życia nie stracił. Pan
to pomań, panie student!
Mnie się pomylić nie wolno,
a ja pana pierwszy raz
pod moim słowem wypuścił.
To potem już żeby do niekogo
iść musiałem dowiedzieć, kim
się na panu nie zawiódł...
Ale ja przez pana do rzeczy
osiwiał i teraz pan mi z każdego
swego kroku idasz na karku =
nek, a jeśli ja pana prze-
więci raz jeszcze tu
Dostane, to na Karońska
Matier Boży kląć się, że
już pan nigdy nie wypuścisz.
Ja przez pana cześć i uwa-
żanie stracię, ale pan

mi za to zapłacić...

/po chwili/

A teraz podziwiam, panu, niech
pan jutro najlepiej do
Matki pojedzie. Tam - gdy
pan zobaczy, że tej biednej
starej na wszystkim ży-
wa, a ona ma pana czeka,
to się pan zmieni - zu-
pełnie zmieni. Ta idź po
panu, zasłuchaj...

Przechodzi przez furtkę do drugiego
oddziału, stamtąd do trzeciego i
drzewiami szuka /

Marimierz.

Slyszales' go? Slyszales'... on
tak już od trzech lat gra
na skrzynkach między Dworzy-
cami i ciele. 'Ciągle ma słowo
"ma'ra" na ustach... Oni

Tak z nami wszystkimi
 teraz grają... Matka - ro-
 Duice... miłosi! Dla rodziny...
 obowiązków... niedra... To obecnie
 ich narzędzia... tortury...
 co odpowiedzieć? co?

Strumppf.

Chrystus powiedział: „Co jest
 wspólnego między mną
 i tą kobietą...”

Klarymierz

A - Tak! Ale mojej matce
 nikt darmo jeść nie da, nie
 kupi na zimne drzewisków,
 nie da jej węgla, aby się
 ogrzać mogła. Co wszystko
 muszę ja dla niej zdobyć
 - ja...

Strumppf.

Dla tego też staraj się

planować swój ból. Bo-
legnął się z Anna i położył
się cały dla rodziny - to
banalne, co ja ci mówię w tej
chwili; to głupie - ale to ma
swoją podstawę historyczną...

Kazimierz

Ta wiem! ja wiem... ale to
tak trudno...

/ Patrzy w drzwi w podziwie /
Ona wyjdzie z tych drzwi
- przeprowadzi ją trzech... B-
og wzbroni... Trzech! Ha ha...
i jedna słaba dziewczyna
a oni, ci dzielni będą jeszcze
brzykali broni w rękę... ha,
ha, ha....

/ Opiera się o stół /

- Anna B.

Cia sami Botkin, ⁴⁴ Zolotarev

Dwóch żandarmerów /

przechodzą przez Drzwi pierwszego
oddziału, wychodzą furteką w Drugi
oddział i tam czekają aż uchwycą
się na lewo /

Drzwiemi w 3 oddziale wychodzą
szybko Korniloff i wychodzą furteką
w 2 oddział, po chwili gdy już
wrąwszy są na miejscach odwierają
się Drzwi w 3 oddziale i ponownie
Dwoma żandarmerami ukazują
się Anna Lasocka

Leit Doriana czarow, biednie - ma
na sobie Długi szal z białej
welny, który ją otula. Włosy
nie warujące łatwo splecione.
Powoli Dochodzi do krotki i staje
opartą o róg drzwi. Ostrzy
nie, mówiąc nie na Karimiera.
Karimierz.

/milerzy równierzy - Tyłko drzy na
całym cięle/

Korniloff.

Paniśtwo mrogo rozmawiać
ze sobą... To dozwolone.

/mileremie/

Dla czego paniśtwo nie mówię?
Wszak to ostatnie widzenie
się... jutro już pani rankiem
wypędzie... ja więcej widzieć
się nie pozwolę...

/mileremie/

/Korniloff rozmawia po cichu
z Botkinem. Botkin podcho-
dzi do kraty/

Botkin.

Mamuel Lasovska panu wolnie -
- gospodarin panu kownika
izwolit wam skazat, czto
on razkieszaet wam idti

10 pierwsze oddzielenie. Parwołke
- ja was przekonuję...

1 Otwiera Dzwonki i przeprowadza
Anna (Anna 10 pierwszy oddział
na przód sceny. Ona chwilę się
wachła, potem idzie do Botkinem.
Korniloff.

Proszam, żeby się panów
tak widzieli - ale to czynię
wyżtek ze względu na
panią... Proszam tylko
pięć minut rozmowy, ja
mam zegarek w ręku.....

Anna stoi nieporównana z ręką
mi opuszczoną wzdłuż sukni
Korniloff.

1 Zbliżyć się ku niej
Anna! To nie moja wina,
że ja jestem wolny!
Anna 16. prośba

Wiem o tem...

Razimierz.

Arzu!... Dłaczego sprawa:
Drżała na sobie to wielkie
niebezpieczeństwo!

Anna.

Niebezpieczeństwo? Gdybym ci po-
wieściła, że jestem w tej
chwili szkodliwa — nie
zrozumiałabyś mnie może...

Razimierz.

Her! Ty jedziesz... tam... na
wygnanie... na całe pięć
lat!

Anna.

A czy i tam ludzie nie
żyją? — Tam wreszcie czeka
mnie... zapomnienie, tu
miałabym tylko pustkę
i niwość. Nie mam już

101 17
nie z Dawnej wiary w sercu.

Kazimierz.

Tutaj miałabyś obok siebie
mnie - nas wszystkich.
Tam - nie będziesz mieć
nikogo!

Anna.

Będiesz ze mną wiecznie ty
- Dawny, ten któregoś wi-
działaś za temi kratami.
Tak, jak ty mnie uprzedziłaś.
My z Samym pojedziemy
we dwoje - na całe życie.
Skusi jedną szarą myślą
- może... szaloną, ale taką
piękną, taką wielką, taką
naszą...

Kazimierz.

Wiesz mnie już nie kochałaś
Anna?

Anna.

Kocham cię Samotnym, który
wienyst, walczył i cierpiat...

Maximierz.

Ależ ja teraz także walcze
i cierpię.

Anna.

Walcysz o swój byt - cierpisz
- swoim cierpieniem, ale
nie dla Drugich....

Maximierz.

Ty wiesz Anno... ja nie
mogę... ja nie mogę! ja
mam rzec skute...

Anna (przeto)

Dlatego Drogą naszą się
poruszkodzą... Nie miej
do mnie żalu na nie-
postępek twoj, najle-
piej zapomnij o mnie!

112 4
Karimierz.

Wagle chwyci się za rękę /
Ty mnie pogardzasz Anno!
Ty mnie pogardzasz!..

Anna.

Nie mam prawa pogardzać
nikim. Każdy dniała według
swoego przeznaczenia. Upo-
koj się i staraj się iść już
teraz równą drogą... To co
ci będzie skarpać się
niepodaremmie...

Karimierz / coraz więcej
rozdrażniony /

Biedaku? Biedaku? mówią
Do mnie, jak do psa, który
się zablakał i do domu
powrócić... a! Tak! ja to
widzę z oczów swoich....
Ty myślisz sobie - podleć!

Podlec!.. ja jadę na Sybir
a on wolny chodem, ha! ha!

Korniloff / w Zoddziale /
Jani Wiłkowski, pan na-
madto rozważniomy.. przez
spokojniej...

Kazimierz

Co? czego? cieżej? a tak - kawa-
- wszak to cmentarz... tu
groby... o! / podręcznik w podręcznik
~~Jani Wiłkowski~~

Krumpholtz

Kazimierz na Dzyga, opamiętaj
się!

Anna

Miler! miler!.. miej względy
na matkę swoją...

Kazimierz

Ty! i ty! straszysz mnie
matką... nie chce tego

43 23
słyszec... niechce!..

Korniloff

Tanno Lasocka - pięć minut
mimelo - zechce pani się
pożegnać krótko bez
niepotrzebnych wzruszeń..

/Dotkin wchodzi do oddziału
Arcego - za nim Dwóch
służących/

Maximierz

/żach w obłędzie/

To co wy tutaj? po nig?
już przyszli... ~~szkole!~~ ~~szko-~~
~~le!~~...

Korniloff /w 2^m oddziale/

Wyprowadzić Lasocką..

/Dotkin zbliża się do Anny/

Maximierz /j.w./

Prze! nie dotykać jej! ~~nie~~
~~Prze, nie pozwól!~~ Anno!

Ty nie pogardzasz mną... ja...

Kornioty.

Ważni jeś siejeras.

Trumf.

Karim-ulituj się!

Anna.

Do stypcie-ja idę sama! / Do
Karimiera / O Ty niemierna,
Biedna Duszo - zegnaj, zegnaj
na Długo...

/ opiera czoło o pierś Karimiera /

Karimierz.

Wet' mnie ze sobą! wet'
mnie ze sobą!

Anna

Idaś się - samoty a odnoś.
Dziś do mnie Drogę...

/ całyje go i wychodzi - w oddziale

1 porwstaje Botkin Anna

/ przechodzi przez oddział 2 - weho-

35
Dziś do 3 - Maksimierz wstąpił
krótka przypada na kolana /
Maksimierz.

Anna! ja pójde z Tobą!
/ Anna natychmiast się chwila,
obłana światłem lampy, robi
ciężki poręczny refleks i odchodzi
w milczeniu. Ależ! Tęsknota
zamkniętych się na niezdrożu /
Maksimierz.

O psay! psay!... wy mi już wy-
wołanie... Taką już! Taką już!
a ja zostaje! o! jaki ja
podły!...

/ znaleźmy krótki /
Horwitzoff.

/ w 2^m oddziale /
Proszę być ciszej... co do
znowu...
Maksimierz.

A to ty? Ty zrotanie coś
mi "Duszę sprzedał swojemu
słowem honoru i wzięci
ze mnie nikczemnika?"

Korwin-Gołt.

Ta z bama zrobilem po
porządnego człowieka...

Marimierz.

Porządnego człowieka? czy
słyszycie? wy wzięwszy, wy
bruny tam gdzieś pod
moimi nogami... wy
wzięwszy, coście się u tych
kratę regnoli i o te kraty
kalczyli sobie ręce ~~jak~~
~~jak ja kalczę~~? Porządny
człowiek! To dla was
to słowo... to dla tych
co mają kraj, gdzie mogą
być porządnymi ludźmi...

17. 34

nie dla nas. 'nie dla nas!
A la. 'ha. 'ha. 'uwolnili mnie
po to, żeby za mną ~~jak~~
~~być~~ chodzić, tropić mnie,
węszyć... uwolnili mnie,
a Duże mi ukradli i
du do jakiegoś celi zamknęli.
~~po. po. po. po. po.~~

Botkin.

Podchodzi do Karimiera
Matemat. Dostato czno ka=
medzi Carnat

Bierze go za ramię i usiłuje
przymusić do ~~nie~~ ustania

Korwinłoft.

W 2 oddziale
Ja pana karzę za to
słowo zamknęte...

Karimierz. / jak mój /
Kar. 'kar. 'ale przed tem

Podziel się, Dornie jeszcze
złoty krata! ~~bo ja bez~~
~~wybaczenia do ciebie się~~
~~Wracam...~~ Ty miler, nie
mów mi nic o matce
- nie mów nic, bo ja
ci z tego słowa piękną
grobową zrobię...

Bożko.

Do Zandornów!
Wziat' ~~ciasto sumaszczkowe!~~

Razimierz

Wziat', wziat'... to mało...
~~nie mam czasu~~
~~zwolnić, bo się boję o swój~~
~~czyn...~~ ~~wziąć?~~ ~~ha! ha!~~
~~stać~~ ~~został, został!~~
a za chto? ot....

Widnia Bożko Widnia
Zandorn Widnia Widnia

novajis go o zieme. Korn-
Topf izbēga z 2 oddzieta do
pieronego/

KornTopf
 Swolock!...

Korinnierz. pa ziemi/
 Teraz ja "Samten" - teraz
 ja anape do mēj
 Droge...

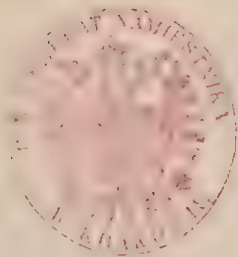
Kaslona spada/

L. 117 / Del.

Łezwałam, aby na scenie tutejszego Teatru
miejskiego przedstawiono ^{4 5 aktów} Dramat społeczny
p. t. Maksimian Wielhorski albo „Taweta”
według miejscowego rekopisu. —

W Krakowie dnia 22. lutego 1898.

Dr. Telegat Namiestnik:

Emmrich

h
r

Handwritten signature or initials, possibly "L. G. 1871".

1172

4

W Sobotę dnia 5 Marca 1898 r.

Ner porz. 1347
sez. 175

po raz pierwszy:

TAMTEN

Sztuka w 5 aktach Józefa Maskoff.

Akt I. W knajpie.

Akt II. Aresztowanie.

Akt III. U generała Horna.

Akt IV. Dziesiąty pawilon.

Akt V. Na Sybir.

OSOBY:

General Horn	PP. Zawadzki.	Kultiapkin, stary żandarm	PP. Stepowski.
Pułkownik Korniloff	" Kamiński.	Aktor	" Puchalski.
Porucznik Bortkin	" Węgrzyn.	Matołkowska, utrzymująca restaurację	" Wojnowska.
Nikiforoff	" Roman.	Kasyerka	" Sumper.
Kapitan Juryi Andreicz Agafonoff	" Siemaszko.	Józia	" Koźmin.
Porucznik Strelkoff	" Solski.	Mania } dziewczyny usługujące	" d' Ylier.
General-Prezes Teatrów	" Wójcicki.	Klocia }	" Filipi.
Kazimierz	" Śliwicki.	Wierciołek, kelner	" Zawierski.
Bogdański	" Mielewski.	Frajman-Taper	" Senowski.
Józef	" Popławski.	Służąca	" Wójcicka.
Maryan	" Bogusiński.	Semipudoff	" Zboński.
Pani Wielborska	" Zapolska.	Listonosz	" Radomski.
Marta Wielborska	" Trapszo.	Komisarz cyrkułu	" Rohora.
Anna	" Siemaszkowa.	Gość I.	" Jejde.
Julia Korbiel	" Kryńska.	" II.	" Segeny.
Zosia	" Jeremi.	" III.	" Bogusz.
Maryja	" Pomian.	Chłopczyk I.	" * * *
Kobieta czarno ubrana I.	" Wolska.	" II.	" * * *
" " " II.	" Senowska.	Dziewczynka	" * * *
" " " III.	" Teodorowicz.		
" " " IV.	" Kochanowska.		

Oficerowie, Żandarmi, Goście.

Rzecz dzieje się w Warszawie za naszych czasów.

Ceny miejsc zwyczajne. — Początek o godz. 7, koniec po 10.

Bilety wolnego wejścia oprócz rządowych i dziennikarskich bezwarunkowo wykluczone.

Bilety do nabycia w **Kasie zamówień** (W. Fenz, Rynek gł. róg ul. Szewskiej), a w dniu przedstawienia w **Kasie teatralnej**.

Kasa otwarta od godziny 9-ej do 1-ej i od 3-ej do 8-ej wieczorem.

Dyrekcya uprasza Szan. Publiczność o zastosowanie się do wydanych przez władze instrukcyj, które są we wszystkich korytarzach rozwieszone.

W Niedzielę: „TAMTEN“, sztuka w 5 aktach przez Józefa Maskoff (NOWOŚĆ).

